

Euroopan unionin virallinen lehti

L 275

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

49. vuosikerta
6. lokakuuta 2006

Sisältö	I	Säädökset, jotka on julkaistava	
	★	Neuvoston asetus (EY) N:o 1472/2006, annettu 5 päivänä lokakuuta 2006, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta	1
		Komission asetus (EY) N:o 1473/2006, annettu 5 päivänä lokakuuta 2006, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	42
	★	Komission asetus (EY) N:o 1474/2006, annettu 5 päivänä lokakuuta 2006, asetuksen (EY) N:o 2771/1999 ja (EY) N:o 1898/2005 muuttamisesta myyntiin pantavan interventiovoin varastoon saapumisen osalta	44
		Komission asetus (EY) N:o 1475/2006, annettu 5 päivänä lokakuuta 2006, sellaisenaan vietävien valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta	45
		Komission asetus (EY) N:o 1476/2006, annettu 5 päivänä lokakuuta 2006, valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 958/2006 säädettyä pysyvää tarjouskilpailua varten	47
		Komission asetus (EY) N:o 1477/2006, annettu 5 päivänä lokakuuta 2006, vilja-alan tuotantotukien vahvistamisesta	48
		Komission asetus (EY) N:o 1478/2006, annettu 5 päivänä lokakuuta 2006, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 936/2006 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	49
		Komission asetus (EY) N:o 1479/2006, annettu 5 päivänä lokakuuta 2006, maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1421/2006 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	50

Hinta: 18 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

Komissio

2006/668/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 29 päivänä syyskuuta 2006, yhteisön rahoitusosuuden myöntämisestä jäsenvaltioissa toteutettavalle selvitykselle salmonellan esiintyvyyden perustasosta teurassioissa (tiedoksiannettu numerolla K(2006) 4306)** 51

2006/669/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 4 päivänä lokakuuta 2006, määrärahojen lopullisesta jaosta jäsenvaltioittain tietyille hehtaarimäärille varainhoitovuonna 2006 neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisen viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi (tiedoksiannettu numerolla K(2006) 4348)** 62

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset

- ★ **Neuvoston päätös 2006/670/YUTP, tehty 5 päivänä lokakuuta 2006, uuden Euroopan unionin erityisedustajan nimittämisestä Keski-Aasiaan** 65
- ★ **Neuvoston yhteinen kanta 2006/671/YUTP, hyväksytty 5 päivänä lokakuuta 2006, entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen toimeksiannon tehokasta täytäntöönpanoa tukevia lisätoimenpiteitä koskevan yhteisen kannan 2004/694/YUTP voimassaolon jatkamisesta** 66

Oikaisuja

- ★ **Oikaistaan neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien sisäinen sopimus vuosia 2008–2013 koskevaan monivuotiseen rahoituskehykseen perustuvan yhteisön avun rahoituksesta AKT-EY-kumppanuussopimuksen mukaisesti sekä rahoitustuen myöntämisestä EY:n perustamis-sopimuksen neljännessä osassa tarkoitetuille merentakaisille maille ja alueille (EUVL L 247, 9.9.2006)** 67

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1472/2006,**annettu 5 päivänä lokakuuta 2006,****lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

2. MENETTELYN JATKO

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

- (3) Sen jälkeen kun asianomaisista maista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, oli otettu käyttöön väliaikainen polkumyöntitulli, kaikille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella väliaikaista tullia koskeva asetus oli annettu. Kaikille osapuolille asetettiin määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää huomautuksia ilmoitettujen tietojen johdosta.

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan,

- (4) Jotkin asianomaiset osapuolet esittivät kirjallisia huomautuksia. Suullista kuulemistä pyytäneille osapuolille annettiin siihen tilaisuus. Komissio jatkoi lopullisten päätelmiensä tekoon tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista.

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan,

- (5) Komission yksiköt ilmoittivat myös kaikista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella oli määrä suositella lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönottoa ja väliaikaisen tullin vakuutena olleiden määrien lopullista kantamista. Asianomaisille osapuolille asetettiin myös määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää huomautuksia ilmoitettujen tietojen johdosta. Osapuolten toimittamia suullisia ja kirjallisia huomautuksia tarkasteltiin, ja päätelmiä muutettiin tarvittaessa niiden mukaisesti. Osapuolille annettiin myös lisätietoja suunniteltuihin toimenpiteisiin tehdystä muutoksesta.

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY**1. VÄLIAIKAISET TOIMENPITEET**

- (1) Komissio otti 23 päivänä maaliskuuta 2006 asetuksella (EY) N:o 553/2006 ⁽²⁾ ("väliaikaista tullia koskeva asetus") käyttöön väliaikaisen polkumyöntitullin tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista ("asianomaiset maat" tai "viejämaat") peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa yhteisöön, joiden päälliset ovat nahkaa. Asetus tuli voimaan 7 päivänä huhtikuuta 2006.
- (2) Polkumyöntiä koskeva tutkimus kattoi 1 päivän huhtikuuta 2004 ja 31 päivän maaliskuuta 2005 välisen ajanjakson ("tutkimusajanjakso") ja vahinkoa koskevaan arviointiin vaikuttava kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2001 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson ("tarkastelujakso").

- (6) Muutamat asianomaiset osapuolet toistivat väitteensä, jonka mukaan valituksen tekijöiden nimien paljastamatta jättäminen johti puolustautumisoikeuden menettämiseen. Tätä asiaa käsiteltiin jo aiemmin (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 8 kappale). Asia arviointiin uudelleen lopullisessa vaiheessa, jossa päädyttiin seuraavaan ratkaisuun: valituksen tekijöiden tuotantomäärä paljastettiin maittain ryhmiteltynä valituksen tekijöiden asemaa koskevia vaatimuksia esittäneille osapuolille. Näin ollen on syytä todeta, että kyseisillä osapuolilla oli edelleen mahdollisuus käyttää puolustautumisoikeuttaan. Tiedot toimitettiin myöhemmin kaikkien asianomaisten osapuolten ulottuville.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EUVL L 98, 6.4.2006, s. 3.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAISET TUOTTEET

1. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE

- (7) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 10 kappaleessa todetaan, menettelyssä tarkasteltavana oleva tuote ovat Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevat jalkineet, joiden päälliset ovat nahkaa tai tekonahkaa, lukuun ottamatta

— yhdistetyn nimikkeistön 64 ryhmän 1 alanimikehuomautuksessa tarkoitettuja urheilujalkineita, toisin sanoen i) jalkineita, jotka on tarkoitettu urheiluun ja joissa on tai joihin voidaan kiinnittää piikkejä, nauhoja, nappuloita, pidikkeitä, poikittaislistoja tai niiden kaltaisia tavaroita, ja ii) luistinkenkkiä, laskettelu-, pujottelu- ja muita hiihtokenkiä, lumilautailukenkkiä, paini- ja nyrkkeilykenkiä sekä polkupyöräilijän kenkiä;

— tohveleita ja muita sisäjalkineita (jotka luokitellaan CN-koodeihin 6403 59 50, 6403 99 50 ja ex 6405 10 00);

— jalkineita, joissa on suojaava kärjys, eli jalkineita, joissa on suojaava kärjys ja joiden iskuenergian vaimennus on vähintään 100 joulea⁽¹⁾ (ja jotka kuuluvat seuraaviin CN-koodeihin: ex 6403 30 00, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 ja ex 6405 10 00).

- (8) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 12–27 kappaleessa esitettyjen tekijöiden perusteella päätettiin lisäksi alustavasti, että tietyt erittäin pitkälle kehitetyt urheilujalkineet eli STAF-teknikkaa (Special Technology Athletic Footwear) edustavat jalkineet olisi jätettävä määritelmän ulkopuolelle.

- (9) Lisäksi päätettiin alustavasti katsoa lasten jalkineiden kuuluvan tarkasteltavana olevaan tuotteeseen, mutta asiaa oli tarkoitettu tutkia ja harkita edelleen lopullisessa vaiheessa.

- (10) Asianomaisia osapuolia pyydettiin esittämään näkemyksensä edellä luetelluista asioista. Osapuolten esittämien näkemysten ja muiden tietämyyppisten jalkineiden jättämistä määritelmän ulkopuolelle koskevien lisäpyyntöjen perusteella eri vaatimukset analysoidaan seuraavassa yksityiskohtaisesti.

1.1 Urheilujalkineet, joissa on erikoistekniikkaa (STAF)

- (11) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 13 kappaleen määritelmän mukaisesti urheilujalkineet, joissa on STAF-erikoistekniikkaa, jätettiin tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle.

- (12) Tämä ratkaisu perustui siihen tosiseikkaan, että tällaisilla jalkineilla on erilaiset fyysiset ja tekniset perusominaisuudet, niitä myydään eri myyntikanavien kautta ja kuluttajien näkemys niistä on erilainen, samoin niiden käyttötarkoitus.

- (13) Yhteisön jalkineteollisuus moitti STAF-jalkineiden jättämistä tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle, koska näitä jalkineita myydään samojen jakelukanavien kautta ja kuluttajat ostavat niitä samaa tarkoitusta varten kuin tarkasteltavana olevaa tuotetta. Siltä varalta, että STAF-jalkineet kuitenkin jätettäisiin tutkimuksen tuotteen määritelmän ulkopuolelle, korostettiin lisäksi, että nykyisen Taric-määritelmän pienintä mahdollista STAF-jalkineiden arvoa, 9 euroa, tulisi nostaa ottaen huomioon vuosien mittaan tapahtunut dollarin arvon heikkeneminen euroon nähden.

- (14) Näiden väitteiden osalta on ensinnäkin syytä todeta, että yhteisön tuotannonala ei kieltänyt sitä, että STAF-jalkineilla on erilaiset fyysiset ja tekniset perusominaisuudet. Toiseksi yhteisön jalkineteollisuus ei esittänyt myyntikanavien, käytön, kuluttajien näkemysten ja tuonnin kehityssuuntausten osalta mitään perusteltuja väitteitä, jotka muuttaisivat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 15–18 kappaleessa esitettyjä päätelmiä. Lisäksi 9 euron kynnyksen nostamista koskevan vaatimuksen tueksi ei esitetty minkäänlaisia todisteita.

- (15) Monet tuojat vaativat STAF-jalkineiden vähimmäisarvon laskemista 9 eurosta 7,50 euroon erityisesti kustannuksia pienentävien tuotantoprosessien aiheuttaman olosuhteiden muuttumisen vuoksi.

⁽¹⁾ Iskuenergian vaimennus on mitattava eurooppalaisten standardien EN345 ja EN346 mukaisesti.

- (16) Myös nämä vaatimukset on analysoitu huolellisesti. Muistuttakoon, että 9 euron kynnys luotiin Taric-nimikkeistöön vuonna 1994 eli 12 vuotta sitten, jolloin STAF-jalkineiden ryhmä otettiin käyttöön Kiinasta peräisin olevien jalkineiden kiintiössä. Lisäksi tuojilla oli riittävästi todisteita siitä, että uudet tuotantotekniikat ovat johtaneet sekä STAF-jalkineiden kappalekohtaisten tuotantokustannusten huomattavaan alenemiseen että materiaali- ja energiahukan vähenemiseen. Kun mukaan luetaan vielä yksi hintaa laskeva tekijä, STAF-jalkineiden tarjonnan lisääntymisestä johtuva kilpailun koveneminen, hintataso on todellakin muuttunut 12 vuoden takaiseen tilanteeseen verrattuna, eikä tätä seikkaa voida jättää huomiotta. STAF-jalkineiden hintakynnyksen laskeminen maltillisesti 1,5 eurolla katsotaan kohtuulliseksi ja myös tarpeelliseksi toimenpiteeksi muutoksiin vastaamiseksi.
- (17) Lisäksi muutamat viejät vaativat, että STAF-jalkineiden määritelmää tulisi laajentaa siten, että siihen sisältyisivät kaikki jalkineet, joiden päälliset ovat nahkaa ja joissa on etyleenivinyylisetaatista (EVA) valmistetut pohjat ja/tai suoravaletut pohjat.
- (18) Näiden vaatimusten osalta on kuitenkin syytä korostaa, että EVA-muottitekniikan käyttäminen ei sinällään selkeästi erottanut lopputuotetta tarkasteltavana olevasta tuotteesta. Lisäksi selitettiin, että EVA-pohjissa käytettävää muottitekniikkaa voitaisiin käyttää myös jalkineissa, jotka eivät selvästikään ole STAF-jalkineita. Ei myöskään esitetty minkäänlaisia todisteita siitä, että erilaisiin fyysisiin ja teknisiin ominaisuuksiin, eri myyntikanaviin, erilaisiin käyttötarkoituksiin ja kuluttajien näkemyksiin sekä tuonin erilaisiin kehityssuuntauksiin perustuva jako ei olisi asianmukainen. Lisäksi muutamien tuojien esittämät EVA-termin määritelmät olivat selvästikin ristiriidassa keskenään. Tästä syystä STAF-jalkineiden määritelmää koskeva ehdotus hylättiin.
- (19) Näin ollen vahvistetaan STAF-jalkineiden jättäminen väliaikaista tullia koskevan asetuksen tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Lisäksi STAF-jalkineiden vähimmäisarvoa tulisi laskea 9 eurosta 7,50 euroon. Koska lisähuomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 13–19 kappaleessa esitetyt STAF-jalkineita koskevat päätelmät voidaan täten vahvistaa. Näin ollen vähintään 7,5 euron hintaiset STAF-jalkineet jätetään ehdottomasti menettelyn ulkopuolelle.
- 1.2 Lasten jalkineet**
- (20) Lasten jalkineilla tarkoitetaan jalkineita, joiden sisäpohjan mitta on alle 24 cm ja joiden pohjan ja koron yhteen-
- laskettu korkeus on enintään 3 cm. Jalkineet luokitellaan seuraaviin koodeihin: ex 6403 20 00, ex 6403 30 00, 6403 51 11, 6403 51 91, 6403 59 31, 6403 59 91, 6403 91 11, 6403 91 91, 6403 99 31, 6403 99 91 ja ex 6405 10 00. Nämä jalkineet eivät olleet väliaikaisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kohteena, koska alustavat päätelmät eivät antaneet aihetta niiden soveltamiseen yhteisön edun perusteella.
- (21) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 28–31 kappaleessa ei ollut vielä tehty lopullista päätelmää siitä, sisällytetäänkö lasten jalkineet tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään vai ei. Vaikka joidenkin väitteiden katsottiin mahdollisesti sulkevan lasten jalkineet tutkimuksen tuotteen määritelmän ulkopuolelle, lopullisen päätelmän tekeminen ei ollut mahdollista näiden väitteiden perusteella tutkimuksen tässä vaiheessa. Sen vuoksi päätettiin katsoa lasten jalkineiden kuuluvan tarkasteltavana olevaan tuotteeseen ja tutkia ja harkita asiaa edelleen lopullisessa vaiheessa.
- (22) Alustavien päätelmien julkistamisen jälkeen eräät asianomaiset osapuolet vaativat, että lasten jalkineet olisi jätettävä tutkimuksen tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Nämä vaatimukset perustuivat siihen oletukseen, että erityisesti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 30–31 kappaleessa mainitut tekijät eli tyyli, suunnittelu, myyntikanavat ja asiakaspalvelu muodostavat selvän eron lasten jalkineiden ja tutkimuksen alaan kuuluvien muuntotyypisten jalkineiden välille.
- (23) Näiden vaatimusten perusteella ei kuitenkaan katsottu olevan mahdollista jättää lasten jalkineita tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle, koska niiden tukena ei ollut riittävästi todisteita sen osoittamiseksi, että tutkimuksessa voitaisiin vetää selkeä raja lasten jalkineiden ja tutkimuksen alaan kuuluvien muuntotyypisten jalkineiden välille. Itse asiassa todettiin, että lasten jalkineiden oleelliset fyysiset ja tekniset ominaisuudet, jotka olivat samat kuin tarkasteltavana olevassa tuotteessa – nahasta valmistettujen päällisten ja erityyppisten pohjien yhdistelmät jalkojen suojaamiseksi – olivat paljon tärkeämpiä kuin erot (erityisesti jalkineen koko). Lisäksi näytti siltä, että tyyli, suunnittelu, myyntikanavat ja kuluttajille tarjottu palvelu eivät eronneet oleellisesti tutkittavina olevien muuntotyypisten jalkineiden vastaavista tekijöistä. Pelkästään se tosiseikka, että lasten jalkineet muodostavat selkeän alaryhmän tarkasteltavana olevan tuotteen ryhmään, ei ole riittävä peruste lasten jalkineiden jättämiselle tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Itse asiassa todettiin, että lasten jalkineiden ja tarkasteltavana olevan tuotteen välillä ei ole selkeää rajaa vaan että tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän osalta on havaittavissa jopa selkeää päällekkäisyyttä: kyseessä on tuote, jonka tehtävänä on peittää ihmisten jalat ja suojata niitä erityisesti kävellessä.

- (24) Vastauksessaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkistamiseen yhteisön tuotannonala vaati, että lasten jalkineet olisi sisällytettävä tarkasteltavana olevaan tuotteen. Tuotannonala esitti erityisesti todisteita, joiden mukaan yhteisössä on edelleen keskeistä lasten jalkineiteollisuutta.
- (25) Yhteisön tuotannonalan esittämät todisteet antavat tukea lopullisille päätelmille. Tästä syystä lopullinen päätelmä on, että lasten jalkineet tulee sisällyttää tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään.

1.3 Muut ulkopuolelle jättämistä koskevat pyynnöt

- (26) Useat asianomaiset osapuolet väittivät, että tietyt samoihin CN-koodeihin kuuluvat muuntotyypiset jalkineet ovat erityisesti käytöltään niin erilaisia, että ne eivät voi kuulua samaan tuoteryhmään. Nämä väitteet analysoidaan seuraavassa.

i) "Vaellus-", "kiipeily-" ja muut ulkoilujalkineet

- (27) Yhdistetyn nimikkeistön tarkoittamassa merkityksessä "vaellus-", "kiipeily-" ja muiden ulkoilujalkineiden ("vaellusjalkineet") ei katsota kuuluvan urheilujalkineisiin, joten nämä jalkinetyypit jäävät väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 13 kappaleessa esitetyn STAF-jalkineiden määritelmän ulkopuolelle. Tietyt osapuolet kuitenkin pyysivät, että nämä tuotteet jätettäisiin menettelyn ulkopuolelle, koska i) tällaisia vaellusjalkineita koskevat vaatimukset muistuttavat heidän mielestään suuresti STAF-jalkineita koskevia vaatimuksia, ii) vaellusjalkineet voidaan heidän mielestään erottaa selvästi muuntotyypisistä jalkineista myyntikanavien ja kuluttajien näkemysten perusteella ja iii) velvollisuus maksaa suurempaa tullia vaellusjalkineista vaikuttaisi heidän mielestään haitallisesti niiden markkinoihin.
- (28) Vaellusjalkineiden erityisominaisuuksista ja -piirteistä ei esitetty mitään lisätodisteita, jotka olisivat muuttaneet väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 34 kappaleen päätelmää, jossa todetaan, että vaikka eri jalkinetyypeillä, esimerkiksi vaellusjalkineilla, voi olla joitakin erilaisia erityisominaisuuksia, niiden perusominaisuudet ovat samat. Lisäksi havaittiin, että "vaellusjalkineita" tuotetaan laajasti yhteisössä ja että tuotujen "vaellusjalkineiden" ja yhteisön oman tuotannon välille ei voitaisi vetää selvää rajaa. Tämä vahvistettiin myös päätöksellä sisällyttää samantyyppiset jalkineet neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2155/97⁽¹⁾ mainittuun tuotteen määritelmään. Vaikka vaellusjalkineilla saattaa joskus olla erityisominaisuuksia, niillä on samat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet kuin muilla tuotteen määritelmään kuuluvilla jalkineilla. Lisäksi näiden jalkineiden käytöstä ja niitä koskevasta kuluttajien näkemyksistä todettiin, että päällekkäisyys muuntotyypisten tuotteen määritelmään kuuluvien jalkineiden kanssa on suuri. Tämän vuoksi katsotaan, että "vaellusjalkineita" ei olisi jätettävä tutkimuksen ulkopuolelle.

ii) Terveysjalkineet

- (29) Eräs tuoja pyysi, että tietyt terveysjalkineet jätettäisiin menettelyn ulkopuolelle. Vaikka tuote kuuluu tällä hetkellä CN-koodeihin 6403 99 93, 6403 99 96 ja 6403 99 98, vaatimuksena oli, että tällaiset jalkineet jätettäisiin menettelyn ulkopuolelle, koska niillä väitettiin olevan erilaiset fyysiset ja kemialliset ominaisuudet ja eri myyntikanavat ja koska kuluttajat katsovat ne sertifioituksi lääkinnälliseksi tuotteeksi, jota voidaan myydä lääkinnällisenä laitteena jalkojen terveyden edistämiseksi.
- (30) Todettiin, että tällaisia jalkineita olisi pidettävä tarkasteltavana olevan tuotteen osana. Vaikka näillä tuotteilla on erityiset tekniset ominaisuudet ja ne sopivat lääkinnälliseen käyttöön, nämä erityisominaisuudet eivät eroa selkeästi tai rakenteellisesti tarkasteltavana olevan tuotteen ominaisuuksista. Tätä tukee erityisesti se tosiseikka, että kuluttajat ostavat tällaisia jalkineita myös mukavuussyistä eivätkä niinkään tietyistä lääketieteellisistä syistä, mikä myönnettiin myös tuojan esittämässä vaatimuksessa.
- (31) Edellä mainituista syistä katsotaan, että vaatimus terveysjalkineiden jättämisestä menettelyn ulkopuolelle olisi hyödyllistä.

iii) EVA-rantasandaalit

- (32) EVA-rantasandaalit ovat jalkineita, joiden päällinen on ainoastaan nahkainen nauha, joka on kiinnitetty molemmilta puolilta paksuun ja kevyeen pohjaan, joka on valmistettu EVA-muovin ja muiden materiaalien yhdistelmästä. Eräät asianomaiset osapuolet vaativat, että nämä tuotteet tulisi jättää tutkimuksen ulkopuolelle, koska niillä katsottiin olevan aivan erityiset ja selkeästi erottuvat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet, joiden avulla ne on helppo tunnistaa rantasandaaleiksi. Näin ollen näillä jalkineilla olisi erilainen käyttötapa ja kuluttajien näkemys niistä poikkeaisi muuntotyypisiä tuotteen määritelmään kuuluvia jalkineita koskevasta näkemyksestä. Lisäksi väitettiin, että EVA-rantasandaalien tuotannossa tarvittavaa teknologiaa ei käytetä Euroopassa enää ollenkaan.

⁽¹⁾ EYVL L 298, 1.11.1997, s. 1.

(33) Tässä yhteydessä todettiin, että vaikka EVA-rantasandaaleilla onkin muutamia erityisominaisuuksia, niillä on samat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet kuin muilla tuotteen määritelmään kuuluvilla jalkineilla. Lisäksi näiden jalkineiden käytöstä ja niitä koskevista kuluttajien näkemyksistä todettiin, että päällekkäisyys muuntotyypisten tuotteen määritelmään kuuluvien jalkineiden, esimerkiksi varvastossujen ja puukenkien, kanssa on suuri. Myös myyntikanavien, markkinoinnin, muotivirtausten ja muiden vastaavien tekijöiden katsottiin olevan samat kuin muuntotyypisillä tuotteen määritelmään kuuluvilla jalkineilla. Lisäksi yhteisön tuotannonala esitti todisteita, jotka osoittivat, että Euroopan yhteisössä edelleen tuotetaan laajasti EVA-rantasandaaleja. Näin ollen katsotaan, että menettelyn ulkopuolelle jättämistä koskeva vaatimus on hylättävä.

iv) *Siannahasta valmistetut jalkineet*

(34) Eräs asianomainen osapuoli vaati, että jalkineet, joissa on siannahasta valmistetut päälliset, olisi jätettävä tutkimuksen ulkopuolelle. Vaatimuksen syynä olivat väitetyt laatu- ja hintaerot sekä väite, jonka mukaan Euroopan yhteisössä ei valmisteta jalkineita, joissa on mainitunlaiset päälliset.

(35) Ei ollut kuitenkaan mahdollista erottaa yhteisöön tuotuja siannahasta valmistettuja jalkineita ja yhteisön omaa tuotantoa selkeästi toisistaan, sillä tuotteiden käyttötarkoitus on sama, samoin niiden fyysiset ja tekniset perusominaisuudet. Lisäksi osoittautui, että tuotteiden myyntikanavat olivat yleensä samat, mikä näkyi myös siinä tosiseikassa, että kuluttajien näkemys siannahasta valmistetuista jalkineista ei ole erilainen. Tämän vuoksi väite hylättiin.

v) *Jalkineet, joiden valmistustekniikka on patentoitu*

(36) Eräs asianomainen osapuoli vaati, että tietyt jalkineet, joiden valmistustekniikka on patentoitu, tulisi jättää tutkimuksen ulkopuolelle. Kyse oli muun muassa teknii-kasta, jolla saadaan aikaan erityinen iskuja vaimentava kantapääosa tai pehmusteena toimiva välipohja, tai erikoistekniikasta, joka parantaa tämäntyyppisten jalkineiden joustavuutta.

(37) Verrattaessa tätä jalkinetyyppiä tarkasteltavana olevaan tuotteeseen havaittiin kuitenkin, että tämäntyyppisten jalkineiden ja tarkasteltavana olevan tuotteen välille ei voitu vetää selkeää rajaa fyysisten ja teknisten perusominaisuuksien ja käyttötarkoitusten perusteella. Vaikka on yleisesti tiedossa, että patentoitu tekniikka saattaa lisätä jalkineiden käyttömukavuutta, se ei sinällään huomattavasti muuta jalkineen perusluonnetta normaalissa käytössä. Lisäksi se, että tietty tekniikka on patentoitu, ei sinällään ole syy, jonka perusteella tietynlaiset jalkineet voitaisiin jättää tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Näin

ollen vaikka onkin tiedossa, että tämän ryhmän tuotteilla voi olla erityispiirteitä, ne ovat edelleen Euroopan yhteisössä tuotetun tarkasteltavana olevan tuotteen kilpailijoita. Näin ollen tämä väite hylättiin.

vi) *Muut urheilujalkineet kuin STAF-jalkineet*

(38) Eräät asianomaiset osapuolet vaativat, että menettelyn ulkopuolelle olisi jätettävä kaikentyyppiset urheilujalkineet, myös muut kuin yhdistetyn nimikkeistön 64 ryhmän 1 alanimikehuomautuksessa tarkoitettut STAF-jalkineet ja urheilujalkineet. Nämä vaatimukset perustuvat samoihin väitteisiin kuin vaatimukset, jotka koskivat STAF-jalkineiden jättämistä menettelyn ulkopuolelle, ja väitteeseen, jonka mukaan yhteisön markkinoilla alkaisi olla pulaa tietyistä muista jalkineista kuin STAF-jalkineista, jos tämäntyyppisiä jalkineita ei jätettäisi menettelyn ulkopuolelle. Jälkimmäisen väitteen tueksi ei esitetty konkreettisia todisteita. Tästä syystä ei ollut saatu uutta, vakuuttavaa näyttöä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 27 kappaleessa esitetyn muiden kuin STAF-jalkineiden jäljellä olevia tyyppisiä koskevan päätelmän muuttamiseksi. Tämän vuoksi väite hylättiin.

1.4 Päätelmät

(39) Näin ollen edellä B kohdan 1.1 alakohdasta ilmenevällä tavalla muokatut alustavat päätelmät voidaan vahvistaa lopullisesti. Tästä syystä tässä menettelyssä katsotaan yhteisön vakiintuneen käytännön mukaisesti, että kaikkia tarkasteltavana olevan tuotteen tyyppisiä olisi pidettävä yhtenä tuotteena.

2. SAMANKALTAINEN TUOTE

(40) Koska samankaltaisesta tuotteesta ei saatu lainkaan huomautuksia, sisältö ja alustavat päätelmät voidaan näin ollen vahvistaa.

(41) Edellä esitetyn perusteella päätellään lopullisesti, että perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti tarkasteltavana oleva tuote ja kaikki vastaavan tyyppiset jalkineet, joiden päälliset ovat nahkaa ja joita tuotetaan ja myydään vertailumaassa, Brasiliassa, sekä yhteisön tuotannonalalla valmistetut ja yhteisön markkinoilla myytävät vastaavat jalkineet ovat samankaltaisia.

C. OTANTA

1. KIINALAISIA JA VIETNAMILAISIA VIENTIÄ HARJOITTA- VIA TUOTTAJIA KOSKEVA OTANTA

(42) Eräät osapuolet väittivät, että otokset eivät olleet edustavia, koska niiden ulkopuolelle oli jätetty STAF-jalkineet ja lasten jalkineet.

- (43) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 61 kappaleessa mainittiin, STAF-jalkineiden jättäminen menettelyn ulkopuolelle ei vaikuttanut merkittävästi otosten edustavuuteen. Lasten jalkineiden osalta väite on merkityksetön, kun otetaan huomioon päätös sisällyttää lasten jalkineiden tutkimukseen.
- (44) Huomautuksia esitettiin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä määritetyistä otantaprosesteista. Nämä huomautukset otettiin huomioon. Kun lasten jalkineet laskettiin mukaan, todettiin, että otoksiin valittujen yritysten osuus yhteistyössä olleiden tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavien tuottajien viennistä yhteisöön oli kiinalaisten osalta yli 12 prosenttia ja vietnamilaisten osalta yli 15 prosenttia. Näin ollen otos on selvästi edustava. On myös syytä ottaa huomioon jäljempänä johdanto-osan 56 kappaleessa esitetyt perustelut.
- (45) Lisäksi väitettiin, että otosten valitsemistapa ei ollut WTO:n polkumyynisopimuksen (Anti-Dumping Agreement, ADA) mukainen, koska mukaan valittiin tiettyjä suuria viejiä niiden yritysten kustannuksella, joiden myynti Euroopan yhteisössä oli vähäisempää tai joilla ei ollut lainkaan myyntiä yhteisössä mutta joilla oli suhteellisen suuri kotimarkkinamyynti.
- (46) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 60 kappaleessa jo selitettiin, käytetyillä menetelmillä oli määrä varmistaa otosten suurin mahdollinen edustavuus ja sisällyttää viennin suurimpaan mahdolliseen määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika, muutamia yrityksiä, joilla oli edustavaa kotimarkkinamyyntiä. Tällöin olisi mahdollista laskea normaaliarvo siltä varalta, että joillekin otokseen kuuluneista vientiä harjoittavista tuottajista voitaisiin myöntää markkinatalouskohtelu. Otoksia ei valittu WTO:n sääntöjen eikä perusasetuksen 17 artiklan vastaisesti. Artiklan mukaan otoksen tulee joko olla tilastollisesti edustava tai sisältää tuotannon, myynnin tai viennin suurin mahdollinen määrä, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika. Tästä syystä edellä mainitut säännöt sallivat myynnin (kotimarkkina- ja/tai vientimyynnin) käyttämisen valintaperusteena.
- (47) Lisäksi on syytä muistaa, että kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 57 ja 58 kappaleessa selitetään, asianomaisten maiden viranomaiset hyväksyivät valitut otokset.
- (48) Osa asianomaisista osapuolista väitti myös, että Kiinan otoksen koostumuksesta olisi pitänyt sopia mieluummin Hongkongin ja Taiwanin viranomaisten kanssa, sillä kiinalaiset tuottajat ovat suureksi osaksi kyseisten maiden osakkeenomistajien hallinnassa. Tästä syystä menettelyn väitettiin koskevan kyseisten maiden osapuolia.
- (49) Tämä väite oli hylättävä. Yhteisön vakiintuneena käytäntönä on pyrkiä sopimukseen viejamaan viranomaisten ja/tai tuottajajärjestöjen kanssa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä otantamenettelyä käytettäessä perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tässä tapauksessa asianomaisten maiden valtiolliset viranomaiset olivat lisäksi tiiviisti yhteydessä maiden tuottajajärjestöihin. Tästä menettelyssä viejamaat ovat Kiina ja Vietnam. Tästä syystä sopimukseen otosten koostumuksesta pyrittiin juuri näiden viranomaisten kanssa, ja sopimukseen myös päästiin.
- (50) Eräs otokseen kuulumaton vietnamilainen vientiä harjoittava tuottaja toisti huomautuksensa, joiden mukaan sen olisi pitänyt päästä yksilöllisen tarkastelun piiriin, koska se oli täyttänyt polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen asianmukaisesti. Se, että otokseen kuulumaton osapuoli toimittaa polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen täytettynä, ei kuitenkaan johda automaattisesti osapuolen yksilölliseen tarkasteluun. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64 kappaleessa on jo selitetty, koska otosten koko oli ennennäkemättömän suuri, komissio päätteli, että useampien vientiä harjoittavien tuottajien yksilöllinen tarkastelu olisi ollut suhteettoman työlästä ja estänyt tutkimuksen saattamisen loppuun kohtuajassa.
- (51) Osapuolet väittivät myös, että edustavan kotimarkkinamyynnin valitseminen mukaan otokseen on epäasianmukaista, koska yhdellekään viejälle ei voitu myöntää markkinatalouskohtelua. Tätä väitettä pidettiin kuitenkin merkityksettömänä, koska markkinatalouskohtelun soveltamista koskeva päätös tehdään vasta otoksen valitsemisen jälkeen.
- (52) Tästä syystä väite hylättiin, ja koska asiasta ei ollut esitetty enempää huomautuksia, pääteltiin, että otokset olivat edustavia.

2. YHTEISÖN TUOTTAJIA KOSKEVA OTANTA

- (53) Muutamat asianomaiset osapuolet väittivät, että perusasetuksen 17 artiklaa oli rikottu, sillä ne katsoivat, että yhteisön tuottajista valittu otos ei ollut edustava. Väite perustui siihen seikkaan, että otokseen valittiin ainoastaan kymmenen yritystä ja että nämä yritykset edustavat vain 10:tä prosenttia valituksen tehneiden yhteisön tuottajien kokonaistuotannosta ja vain hyvin pientä osuutta yhteisön kokonaistuotannosta, toisin sanoen alle 5:tä prosenttia. Valituksen tehneet tuottajat muodostavat tässä tapauksessa hiukan yli 40 prosenttia yhteisön

kokonaistuotannosta. Lisäksi väitettiin, että tietyt otokseen valituille yhteisön tuottajille ominaiset kehityssuuntauukset eivät ole samoja kuin valituksen tehneillä tuottajilla kokonaisuutena ja että otos ei täten olisi edustava.

(54) Eräs tuojajärjestö väitti myös, että yhteisön tuottajista valittu otos ei ole tilastollisesti edustava ja että tarkastuskäyntien kohteeksi otettaisiin näin vain häviävän pieni osuus yhteisön tuottajista.

(55) Tässä yhteydessä on syytä muistaa, että perusasetuksen 17 artiklassa määritetään, että tutkimus voidaan rajoittaa otoksiin, jotka joko ovat tilastollisesti edustavia tai sisältävät tuotannon, myynnin tai viennin suurimman mahdollisen määrän, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena.

(56) Tämän määräyksen sanamuodosta ilmenee selkeästi, että määrälle ei ole asetettu mitään täsmällistä vaatimusta tai kynnystä. Ainoa vaatimus on, että määrän tulee voida kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.

(57) Tapauksen erityisolosuhteiden vuoksi – yhteisön tuotannonala on erittäin pirstaleinen – on vääjäämätöntä, että otoksen sisältämät yritykset kattavat suhteellisen pienen osuuden yhteisön kokonaistuotannosta. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 65 kappaleessa selitettiin, komissio valitsi otoksen lähinnä tuottajien koon eli tuotantomäärän perusteella mutta otti huomioon myös tuottajien maantieteellisen sijainnin varmistukseen otoksen edustavuuden tältäkin osin. Otokseen valittujen yritysten määrää oli kuitenkin rajoitettava määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena käytettävissä olevassa ajassa, joten yrityksiä valittiin tässä tapauksessa kymmenen. Koska alan teollisuus on erittäin pirstaleinen ja koska otokseen valittiin suurehkoja tuottajia, yritysten määrän kasvattaminen ei olisi kuitenkaan vaikuttanut merkittävästi otoksen osuuteen yhteisön kokonaistuotannosta. Tässä yhteydessä on syytä huomata lisäksi, että, toisin kuin jotkin osapuolet ovat väittäneet, ei ole olemassa oikeudellista velvoitetta sisällyttää otokseen Euroopan yhteisön asiaa koskevassa lainsäädännössä määritetyjä pieniä ja keskiuuria yrityksiä, mikä ilmenee perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan sanamuodosta.

(58) Kuten edellä selostettiin, valittavan otoksen tulee olla tilastollisesti edustava tai perustua edustavaan määrään.

Koska tässä tapauksessa valittiin jälkimmäinen menetelmä, väite, jonka mukaan otos ei ollut tilastollisesti edustava, hylättiin. Vastaavasti väitteet, joiden mukaan tietyt otokseen valituille yhteisön tuottajille ominaiset kehityssuuntauukset eivät olleet samoja kuin valituksen tehneillä tuottajilla kokonaisuutena ja tarkastuskäyntien kohteeksi otettaisiin vain pieni osuus yhteisön tuottajista, eivät ole laillisesti päteviä perusteita otoksen edustavuuden kyseenalaistamiseksi.

(59) Edellä esitettyjen syiden vuoksi eri osapuolten esittämät väitteet hylättiin, ja täten vahvistetaan otoksen oikeudellinen pätevyys, sillä otos on edustava ja se valittiin täysin perusasetuksen 17 artiklan vaatimusten mukaisesti.

D. POLKUMYYNTI

1. MARKKINATALOUSKOHTELU

1.1 Yleisiä huomioita

(60) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että komissio ei ollut ilmoittanut kullekin otokseen kuulumattomalle kiinalaiselle ja vietnamilaiselle viejälle erikseen, miksi niille ei katsota voitavan myöntää markkinatalouskohtelua. Väite toistettiin lopullisten päätelmien ilmoittamisen yhteydessä, ja sen mukaan komissiolla on velvollisuus määrittää viejien oikeus markkinatalouskohteluun yksilöllisesti riippumatta siitä, valitaanko viejä otokseen vai ei. Väitteen esittäjät katsoivat, että käytetyt menetelmät vievät otokseen kuulumattomilta yrityksiltä oikeuden yksilölliseen arviointiin, mikä on perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan ja 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan vastaista.

(61) Nykyisen otoksia koskevan määräyksen (perusasetuksen 17 artikla) katsotaan kuitenkin kattavan markkinatalouskohtelua pyytävien yritysten tilanteen täysin. Olipa kyse sitten markkinatalousmaista tai maista, joiden talous on siirtymävaiheessa, viejille ei otannan luonteen vuoksi tarjota yksilöllistä arviointia ja otoksesta tehdyt päätelmät ulotetaan koskemaan myös niitä. Perusasetuksen 17 artiklassa määritetään yleinen menetelmä niiden tilanteiden käsittelemiseksi, joissa yksilöllinen tarkastelu ei ole enää mahdollista yritysten huomattavan määrän vuoksi. Tämä menetelmä on edustavan otoksen käyttäminen. Ei ole mitään syytä, miksi otantamenetelmää ei voitaisi käyttää myös tilanteessa, jossa yritysten huomattavaan määrään sisältyy runsaasti myös markkinatalouskohtelua tai yksilöllistä kohtelua pyytäviä yrityksiä. Kuten kaikissa muissakin otantatapauksissa, kaikista otokseen sisältyvistä yrityksistä luodaan painotettu keskiarvo riippumatta siitä, mitä menetelmiä markkinatalouskohtelua tai yksilöllistä kohtelua koskevien pyyntöjen arvioinnin jälkeen tehdyissä eri yrityksiä koskevissa polkumyynnilaskelmissa

on käytetty. Markkinatalouskohtelun tai yksilöllisen kohtelun ei täten tulisi estää tavallisten otantamenetelmien käyttämistä. Otannan tärkeänä tavoitteena on tasapainottaa hallinnolliset edellytykset, jotta tapaukset voitaisiin arvioida oikea-aikaisesti ja pakollisten määräaikaisten puitteissa. Tavoitteena on tarjota tilaisuus myös mahdollisimman tarkkaan yksilölliseen analyysiin. Lopuksi on syytä muistaa, että markkinatalouskohtelupyynnöiden määrä oli tässä tapauksessa niin huomattava, että pyyntöjen yksilöllinen tarkastelu – joka toteutetaan joskus muissa tapauksissa – oli hallinnollisesti mahdoton toteuttaa. Tästä syystä katsottiin, että oli kohtuullista soveltaa kaikkien otokseen kuuluneiden yritysten perusteella määritetyn polkumyymintamarginaalin painotettua keskiarvoa tasapuolisesti kaikkiin otokseen kuulumattomiin yrityksiin erottelematta niitä sen mukaan, myönnetäänkö niille markkinatalouskohtelu vai ei. Lisäksi on väitetty, että polkumyymintilaskelmat eivät olleet riittävän luotettavat, koska markkinatalouskohtelupyynnöt oli valittu otantamenetelmällä. Tämä väite on hylättävä. Ensinnäkin otanta ei koskenut markkinatalouskohtelupyynnöitä, vaan vientiä harjoittavia tuottajia. Toiseksi otantaa koskevien säännösten tavoitteena on varmistaa, että voidaan riittävän luotettavasti päätellä, onko polkumyymintä tapahtunut tapauksessa, johon liittyy useita vientiä harjoittavia tuottajia. Kolmanneksi tapauksissa, joissa vientiä harjoittavat tuottajat ovat esittäneet myös markkinatalouskohtelupyynnöitä, ei ole mitään syytä päätellä, että rutiinomaisesti sovelletun otantamenetelmän käyttäminen johtaisi päätelmiin, jotka eivät ole riittävän luotettavia. Itse asiassa on suorastaan otantaperiaatteen vastaista väittää, että koska (otokseen kuulumattomat) viejät olisi luokiteltava joko markkinatalouskohtelun piiriin kuuluviksi tai sen ulkopuolelle kuuluviksi, tällaisesta joukosta otettu otos olisi jo sellaisenaan epäedustava. Kuten kaikissa muissakin polkumyymintutkimuksissa, jokaisen viejän tilanne on aina hiukan erilainen. Tuottajien välillä voi olla suuriakin eroja, mutta otantamenetelmää voidaan silti käyttää. Neljänneksi se, että yritys jätetään markkinatalouskohtelun ulkopuolelle, merkitsee ainoastaan, että normaaliarvoa ei voida määrittää yrityksen omien tietojen perusteella vaan että on käytettävä toteuttamiskelpoista vaihtoehtoa. Toteuttamiskelpoisia vaihtoehtoja on hyödynnettävä kuitenkin myös muilla keskeisillä polkumyynnin määrittämiseen kuuluvilla alueilla, esimerkiksi perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan ja 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Viidenneksi otoksen edustavuutta korostaa entisestään se seikka, että viejämaiden hallitukset ovat itse ehdottaneet valtaosaa otokseen valituista yrityksistä. Toisin sanoen hallitukset ovat itse katsoneet näiden otosten edustavan kattavasti maansa vientiä harjoittavia tuottajia.

- (62) Muutamat Kiinassa ja Vietnaminissa toimivat vientiä harjoittavat tuottajat väittivät edelleen, että komissio oli tehnyt markkinatalouskohtelua koskevat yksilölliset arviot edellisissä tapauksissa, joissa vientiä harjoittavien tuottajien määrä oli huomattava. Tällaisissa tapauksissa, esimerkiksi polyesterifilamenttikankaiden tuontia koskevassa ta-

pauksessa (12 päivänä syyskuuta 2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1487/2005) ⁽¹⁾, oli tehty arviot yksilöllisestä markkinatalouskohtelusta, vaikka polkumyymintarvion tekemiseen oli käytetty perusasetuksen 17 artiklan mukaisia otantamenetelmiä.

- (63) Tässä yhteydessä on kuitenkin muistettava, että edellä mainitussa tapauksessa markkinatalouskohtelupyynnöiden yksilöllinen tarkastelu katsottiin vielä mahdolliseksi, toisin kuin nykyisessä tutkimuksessa. Lisäksi on huomattava, että edellä mainitussa tapauksessa oli toimittu otantasääntöjen mukaisesti: Yrityksille, joita ei ollut valittu otokseen mutta joille oli myönnetty markkinatalouskohtelu, määritettiin otokseen kuuluneiden markkinatalouskohtelun piiriin otettujen yritysten polkumyymintamarginaalin painotettu keskiarvo, toisin sanoen niille ei määritetty yksilöllistä polkumyymintamarginaalia, vaan markkinatalouskohtelun piiriin kuuluviin yrityksiin sovellettava polkumyymintamarginaalin painotettu keskiarvo.
- (64) Aiemmissa tapauksissa, joissa käytettiin otantamenetelmää ja yhteistyössä toimineet viejät pyysivät markkinatalouskohtelua, määrät olivat siinä määrin pieniä, että kukin pyyntö voitiin tutkia yksilöllisesti. Koska markkinatalouskohtelupyynnöiden määrä oli nykyisessä tapauksessa ennennäkemättömän suuri, jokaista pyyntöä ei voitu arvioida yksilöllisesti. Muut viejät, sekä otokseen valitut että sen ulkopuolelle jätetyt, toistivat, että niille olisi pitänyt myöntää markkinatalouskohtelu. Osa viejistä esitti vaatimuksensa tueksi yhtiöjärjestyksensä osoittaakseen, että niiden tapaus ei eronnut Golden Stepin tapauksesta. Golden Step oli ainoa yritys, jolle oli myönnetty markkinatalouskohtelu.
- (65) Tässä yhteydessä on todettava, että menettelyssä sovellettiin perusasetuksen 17 artiklan otoksia koskevia säännöksiä. Otokseen kuulumattomien vientiä harjoittavien tuottajien myöhempiä huomautuksia ei tarkasteltu, koska perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaan tarkastelu olisi hankaloittanut tehtävää kohtuuttomasti ja estänyt tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin. Otokseen kuuluneiden yritysten myöhempiä väitteitä käsitellään jäljempänä olevissa menettelyn piiriin kuuluvia kahta maata koskevissa erityiskappaleissa.

- (66) Osa vientiä harjoittavista tuottajista väitti, että komissio ei tehnyt arviota markkinatalouskohtelusta kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen vireillepanosta perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen kappaleen mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 240, 16.9.2005, s. 1.

- (67) Vaikka markkinatalouskohtelua koskeva arviointi tehtiin myöhemmin kuin kolmen kuukauden kuluttua tapausten vireillepanosta, otokseen kuuluneille vientiä harjoittaville tuottajille toimitettiin niiden markkinatalouskohtelua koskevat erilliset ilmoitukset ja annettiin täysi puolustautumisoikeus. Osapuolille ei varmastikaan ole mitään haittaa siitä, että niiden markkinatalouskohtelun edellytyksiä tarkastellaan ennen välikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa.
- (68) Muutamat vientiä harjoittavat tuottajat, jotka olivat pyytäneet yksilöllistä tarkastelua jo aiemmin, esittivät pyyntönsä uudelleen. Välikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64 kappaleessa selitetystä syystä Kiinassa ja Vietnamsissa toimiville vientiä harjoittaville tuottajille ei kuitenkaan voitu myöntää yksilöllistä tarkastelua.
- (69) Näin ollen, kuten välikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 53–63 kappaleessa selostettiin, koska Kiinassa ja Vietnamsissa oli runsaasti yhteistyössä toimineita vientiä harjoittavia tuottajia, edustavan otoksen avulla määritettiin tulli, jota sovellettaisiin otoksen ulkopuolelle jätettyihin yhteistyössä toimineisiin viejiin. Tällaista menettelyä sovelletaan kaikissa polkumyynnitapauksissa.

1.2 Markkinatalouskohtelun edellytysten tarkastelu kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta

- (70) Välikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen otokseen valitut tarkastetut kaksitoista kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väittivät, että niille olisi pitänyt myöntää markkinatalouskohtelua, ja esittivät uudelleen aikaisemmat perustelunsa.
- (71) Yksi näistä kahdestatoista yrityksestä, Golden Step (GS), vaati alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen tilanteeseen huomattavaa muutosta markkinatalouskohtelupyynn- tönsä tarkastelun johdosta ja esitti myös todisteita. On syytä muistaa, että GS:n markkinatalouskohtelupyntö hylättiin, koska se ei täyttänyt perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan edellytystä 1. Hylkääminen johtui erityisesti vientivelvoitteesta, jonka mukaan GS ei voinut vapaasti päättää vientimäärästään ilman valtion merkittä- vää puuttumista asiaan. Markkinatalouskohtelua koske- vien päätelmien ilmoittamisen jälkeen GS kuitenkin esitti ennen ilmoitusta koskevien huomautusten sitovan mää- rääjän umpeutumista todisteita, joiden mukaan sillä ei ole tosiasiallista eikä lain mukaista vientimyyntivelvoitetta.
- (72) Kun oli otettu asianmukaisesti huomioon GS:n tapausten muuttuneet olosuhteet ja se seikka, että GS:lle ei ollut myönnetty markkinatalouskohtelua ainoastaan edellytyk- sen 1 täyttymättä jäämisen johdosta, päätettiin tarkistaa alkuperäistä päätöstä ja myöntää GS:lle markkinatalous- kohtelua.
- (73) Eräät tuottajat, joille ei ollut myönnetty markkinatalous- kohtelua, väittivät, että yhtiöjärjestyksessä mainittuihin

myyntirajoituksiin viittaaminen ei ollut johtanut markki- natalouskohtelun myöntämättä jättämiseen muissa polku- myyntimenettelyissä. Aluksi on syytä huomata, että markkinatalouskohtelua koskeva analyysi tehdään tapaus- kohtaisesti esitettyjen tosiasioiden perusteella eikä väitet- tyä ristiriitaisuutta muiden äskettäin tehtyjen samoihin tosiasioihin pohjautuvien markkinatalouskohtelua koske- vien analyysien kanssa ole olemassa. Itse asiassa tapauk- sessa, johon viitattiin, vientiä harjoittava tuottaja esitti hyvissä ajoin yhtiöjärjestyksensä muutetun version, jossa ei ollut myyntirajoituksia. Näin kyseinen tuottaja pystyi osoittamaan, että sitä eivät koske mainitunlaiset myynti- rajoitukset.

- (74) Muut osapuolet väittivät, että markkinatalouskohtelun epäminen kiinalaisilta jalkineiden viejiltä ei ollut WTO:n sääntöjen mukaista, etenkin kun Kiinasta vietäviä tuotteita ei enää koske GATT 1994 -sopimuksen liitteen 1 VI artiklan 1 kohdan toisen täydentävän säännöksen mukainen valtion monopoli. Tämä oli ehtona sille, että sopimusosapuolilla on oikeus poiketa normaaliarvon määrittämisestä viejämäistä peräisin olevien normaaliar- voa koskevien tietojen perusteella.
- (75) Kun edellä mainittu lisähuomautus otettiin käyttöön, Kii- nan ja muutaman muun maan viennissä katsottiin vallit- sevan valtion monopoli. Sittenkin on otettu huomioon Kiinassa tehdyt taloudelliset uudistukset, jotka ovat johta- neet Kiinan erilaiseen kohteluun kaupan suojaamista kos- kevissa menettelyissä. Kiinan liittymistä WTO:n jäseneksi koskevan pöytäkirjan 15 jaksossa on tällä hetkellä erityi- set säännökset siitä, miten kiinalaisia vientituotteita on kohdeltava kaupan suojaamista koskevilla menettelyillä. Kyseisen jakson säännösten perusteella WTO:n jäsenet voivat käyttää menetelmiä, jotka eivät perustu tiukkaan vertailuun Kiinan kotimarkkinamyntihintojen tai kustan- nusten kanssa ... jos tutkimuksessa mukana olevat tuot- tajat eivät pysty selkeästi osoittamaan, että samankaltai- sen tuotteen valmistus, tuotanto ja myynti on tapahtunut markkinatalousolosuhteissa.
- (76) Muiden otokseen kuuluneiden yhdentoista yrityksen ta- pauksessa on syytä huomata, että ne eivät esittäneet mää- rääikaan mennessä uusia syitä, joiden perusteella olisi ollut tarvetta muuttaa niiden markkinatalouskohtelun epäämistä koskevaa päätöstä.
- (77) Tässä yhteydessä on syytä huomata erityisesti, että kaksi otokseen kuuluvaa kiinalaista vientiä harjoittavaa tuotta- jaa toimitti muutetun yhtiöjärjestyksen, josta oli poistettu myyntirajoitukset, niin myöhään, jo lopullisten päätel- mien esittämisen jälkeen, että sitä ei voitu ottaa enää huomioon, koska siinä vaiheessa ei ollut jäljellä enää riittävästi aikaa perusasetuksen 16 artiklan 1 kohdan mu- kaisen tarkastuskäynnin tekemistä varten. Myyntirajoituk- set (edellytys 1) eivät olleet kuitenkaan ainoa syy, jonka vuoksi asianomaiset yritykset eivät täyttäneet markkina- talouskohtelua koskevia vaatimuksia.

- (78) Kyseisten yritysten muita huomautuksia käsiteltiin jo väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 69–77 kappaleessa. Näin ollen kyseisen asetuksen päätelmät vahvistetaan ja päätös olla myöntämättä markkinatalouskohtelua asianomaisille yhdelletoista yritykselle pysyy voimassa.

1.3 Markkinatalouskohtelun edellytysten tarkastelu vietnamilaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta

- (79) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen yhdeksän otokseen valituista vietnamilaisista vientiä harjoittavista tuottajista väitti, että niille olisi pitänyt myöntää markkinatalouskohtelua, ja toisti jo aiemmin esittämänsä väitteet esittämättä kuitenkaan riittävästi uusia todisteita. Kyseisiä huomautuksia on jo käsitelty väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 78–90 kappaleessa. Tästä syystä väliaikaista tullia koskevan asetuksen edellä mainituissa johdanto-osan kappaleissa esitetyt päätelmät vahvistetaan ja päätös olla myöntämättä markkinatalouskohtelua asianomaisille kahdeksalle yritykselle pysyy voimassa.
- (80) Kaksi otokseen kuulunutta vietnamilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että niille olisi pitänyt myöntää markkinatalouskohtelua, sillä syyt, joiden perusteella markkinatalouskohtelua myönnettiin GS:lle, koskivat myös niitä. Tuottajien käsityksen mukaan niille ei ollut myönnetty markkinatalouskohtelua i) yhtiöjärjestyksen ja toimilupien myyntirajoitusten ja ii) erään etuyhteydessä olevan yrityksen ja kokonaan valtion omistaman yrityksen välisen sopimuksen vuoksi. Yritykset esittivät, että nämä olosuhteet koskivat myös kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa, GS:ää, ja näin ollen niiden osalta olisi pitänyt päätyä samanlaiseen ratkaisuun kuin GS:n osalta.
- (81) On syytä huomata, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 78–90 kappaleessa esitettyjen selitysten mukaan kyseisille kahdelle vietnamilaiselle yritykselle ei myönnetty markkinatalouskohtelua, koska ne eivät täyttäneet perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan edellytyksiä 1, 2 ja 3. Tässä yhteydessä on syytä huomata, että kyseisillä kahdella yrityksellä oli investointiluvat, jotka sisälsivät määrällisiä myyntirajoituksia. Kyseisiä rajoituksia ei poistettu tutkimusajanjakson aikana eikä sen jälkeen. Lisäksi, kuten tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 89 kappaleessa selostetaan, kyseiset kaksi yritystä eivät esittäneet markkinatalouskohtelun pyytämiseen tarkoitettua lomaketta yhden vietnamilaisen etuyhteydessä olevan tuottajansa osalta. Tästä syystä ei voitu vahvistaa, että ryhmä kokonaisuutena täyttää kaikki markkinatalouskohtelun edellytykset. Sitä tosiseikkaa, että kyseisellä etuyhteydessä olevalla yrityksellä oli jalostussopimus erään valtion omistaman yrityksen kanssa, ei käytetty markkinatalouskohtelun edellytysten tarkastelussa, sillä komissiolla ei ollut mahdollisuutta tehdä päätelmiä ilman markkinatalouskohtelun pyytämiseen tarkoitettua lomaketta. Tämän vuoksi katsotaan, että kahden vietnamilaisen vientiä harjoittavan tuottajan tilanne ei muistuta lainkaan GS:n tilannetta. Esitetyt perustelut oli näin ollen hylättävä.

2. YKSILÖLLINEN KOHTELU

2.1 Yksilöllinen kohtelu kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta

- (82) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen otokseen valituista kiinalaisista vientiä harjoittavista tuottajista väitti, että niille olisi pitänyt myöntää yksilöllinen kohtelu, ja toisti jo aiemmin esittämänsä väitteet esittämättä kuitenkaan ajoissa uusia todisteita. Tässä yhteydessä on syytä huomata erityisesti, että kaksi otokseen kuuluvaa kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti muutetun yhtiöjärjestyksen, josta oli poistettu myyntirajoitukset, vasta lopullisten päätelmien esittämisen jälkeen. Ajankohta oli niin myöhäinen, että perusasetuksen 16 artiklan 1 kohdan mukaista tarkastuskäyntiä ei voitu enää tehdä.
- (83) Näin ollen, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 94 kappaleessa jo esitetystä syistä, väitteet oli hylättävä.
- (84) Muut kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että päätös olla myöntämättä yksilöllistä kohtelua kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille oli Kiinan liittymistä WTO:n jäseneksi koskevan pöytäkirjan 15 jakson ja WTO:n polkumyntisopimuksen 6 artiklan 10 kohdan vastainen.
- (85) Tämä väite oli hylättävä. Ensinnäkin WTO:n polkumyntisopimus ei ole suoraan sovellettavissa yhteisössä. Toiseksi polkumyntisopimuksen 6 artiklan 10 kohdassa esitetään ainoastaan yleissääntö, jonka mukaan viejille myönnetään yksilölliset marginaalit. Silloin kun on kyse keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä, poikkeamat yleissäännöstä ovat kuitenkin mahdollisia myös WTO:n lainsäädännön, esimerkiksi GATT 1994 -sopimuksen liitteen 1 VI artiklan 1 kohdan toisen täydentävän säännöksen perusteella. Kiinalaisten viejien tilannetta käsitellään yksityiskohtaisemmin Kiinan liittymistä WTO:n jäseneksi koskevassa pöytäkirjassa. Pöytäkirjan 15 jaksoon ei kuitenkaan sisälly velvollisuutta määrittää yksilöllisiä marginaaleja vientiä harjoittaville tuottajille.
- (86) Lisäksi osapuolet väittivät, että yksilöllistä kohtelua koskevat säännöt sisältävä perusasetuksen 9 artiklan 5 kohta on ristiriidassa WTO:n lainsäädännön kanssa.
- (87) Tämä väite oli hylättävä, koska WTO:n säännöt eivät ole suoraan sovellettavissa yhteisössä ja koska ne eivät myöskään sulje pois i) markkinatalouskohtelusta ja ii) yksilöllisestä kohtelusta muodostuvaa kaksivaiheista menettelyä.

- (88) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 7 kappaleesta ilmenee, neljä kiinalaista viejää toisti yksilöllistä tarkastelua koskevan vaatimuksensa. Perusteluna oli, että kahdentoista kiinalaisen yrityksen otoksen lisäksi olisi mahdollista tutkia vielä neljä yritystä.
- (89) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64 kappaleessa jo esitetyistä syistä väitteet kuitenkin hylättiin.
- (90) Vielä yksi vientiä harjoittava tuottaja esitti yksilöllistä kohtelua koskevan pyynnön väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Tämä tuottaja oli aloittanut toimintansa alkuperäisen tutkimusajanjakson jo päätyttyä. Jo edellä mainitusta syystä tämän yrityksen pyynnön sisällön yksilöllistä arviointia ei voitu tehdä. Lisäksi todettiin, että yrityksen yhtiöjärjestys sisälsi vientivelvoitteen. Yritystä koskivat myös verokannustimet, joiden ehtona oli, että yrityksen vienti ylittää tietyn osuuden sen kokonaisuudeltaan. Näissä olosuhteissa tälle yritykselle ei olisi missään tapauksessa voitu myöntää yksilöllistä kohtelua.

2.2 Yksilöllinen kohtelu vietnamilaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta

- (91) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen kuusi otokseen valittua vietnamilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että niille olisi pitänyt myöntää yksilöllinen kohtelu.
- (92) Yritykset, joille ei myönnetty yksilöllistä kohtelua perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti, ainoastaan toistivat väitteensä, jonka mukaan niiden vientimäärät ovat vapaasti määritettävissä. On syytä muistaa, että kyseisten yritysten vientimyyntimäärät oli vahvistettu niiden investointiluvissa ja että yritykset eivät voineet päättää määriä vapaasti, sillä kaikki poikkeamat investointiluvassa asetetusta suhteesta vaatisivat investointiluvan muuttamista jo etukäteen ja muutetulle investointiluvulle olisi saatava viranomaisten hyväksyntä. Vaikka kyseiset viejät väittivät, että yritys voi vapaasti päättää sovellettavan suhteen taloudellisten näkökohtien perusteella, on todettava, että ei ole mitään syytä määrätä vientisuhdetta investointiluvassa ja kieltää näin yritystä suoraan myymästä osaa tuotannostaan asianomaisilla kotimarkkinoilla. Näissä olosuhteissa asianomaisella yrityksellä ei ole enää vapautta päättää, haluaako se jossain vaiheessa myydä kotimarkkinoillaan enemmän tuotteita kuin sen lisenssissä sallitaan, sillä tämä edellyttää viranomaisten etukäteen antamaa suostumusta.
- (93) Yksi yrityksistä, joille ei myönnetty yksilöllistä kohtelua perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan c alakohdan perusteella, väitti, että komission päätöstä olla myöntämättä

yksilöllistä kohtelua ei ollut perusteltu riittävästi. Asianomainen yritys on kuitenkin kokonaan valtion omistuksessa oleva yritys, joten valtaosa sen osakkeista ei kuulu yksityishenkilöille, vaan valtiolle, joka nimittää myös yrityksen johdon. Lisäksi tämän yrityksen todettiin olevan etuyhteydessä yritykseen, joka ei täyttänyt markkinatalouskohtelun eikä myöskään yksilöllisen kohtelun edellytyksiä. Jos näihin kahteen etuyhteydessä olevaan yritykseen sovellettaisiin eri tulleja, seurauksena voisi olla toimenpiteiden kiertämisen vaara, ja koska vakiintuneena käytäntönä on tutkia, täyttääkö etuyhteydessä olevien yritysten ryhmä kokonaisuudessaan markkinatalouskohtelun tai yksilöllisen kohtelun edellytykset, ei voitu vahvistaa, että ryhmä kokonaisuutena täyttää kaikki yksilöllisen kohtelun edellytykset.

- (94) Näin ollen vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 97 kappaleessa esitetyt päätelmät.
- (95) Jäljellä olevat kaksi yritystä eivät esittäneet uusia todisteita.
- (96) Näin ollen, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 97 kappaleessa jo selostetuista syistä, katsottiin, että päätös olla myöntämättä yksilöllistä kohtelua kahdeksalle vietnamilaiselle yritykselle on pidettävä voimassa.
- (97) Otoksen ulkopuolelle jätettyjen vientiä harjoittavien tuottajien esittämien yksilöllistä kohtelua koskevien vaatimusten osalta viitataan edellä olevaan asiaan liittyvään kappaleeseen.

3. NORMAALIARVO

3.1 Normaaliarvon määrittäminen niille vientiä harjoittaville tuottajille, joille myönnettiin markkinatalouskohtelu

- (98) Ainoalle vientiä harjoittavalle tuottajalle, jolle myönnettiin markkinatalouskohtelu, tulee määrittää normaaliarvo sen toimittamien kotimarkkinamyyntiä ja tuotantokustannuksia koskevien tietojen perusteella. Tiedot tarkistettiin asianomaisen yrityksen toimitiloissa.
- (99) Normaaliarvon määrittämisen osalta komissio totesi aluksi, että asianomaisella vientiä harjoittavalla tuottajalla ei ollut ollenkaan kotimarkkinamyyntiä tutkimusajanjakson aikana. Tämän vuoksi normaaliarvoa ei voitu määrittää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan mukaisesti eli asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyntihintojen perusteella. Näin ollen oli sovellettava toista menetelmää.

- (100) Tätä tarkoitusta varten tarkistettiin, voitaisiinko soveltaa muiden kiinalaisten myyjien tai tuottajien hintoja perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan mukaisesti. Millekään muulle vientiä harjoittavalle kiinalaiselle tuottajalle ei kuitenkaan ollut myönnetty markkinatalouskohtelua. Tästä syystä näiden vientiä harjoittavien tuottajien kotimarkkinamyyntihintoja ei voitu soveltaa.
- (101) Koska normaaliarvon määrittämiseen ei voitu käyttää kotimarkkinamyyntihintoja, oli määritettävä laskennallinen normaaliarvo kyseessä olevan tuottajan kustannusten perusteella. Niinpä normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti lisäämällä viedyn jalkinemallin valmistuskustannuksiin, joita oikaistiin tarvittaessa, kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä kohtuullinen voittomarginaali.
- (102) Koska vientiä harjoittavalla tuottajalla, jolle oli myönnetty markkinatalouskohtelu, ei ollut ollenkaan kotimarkkinamyyntiä ja koska millekään muulle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle ei ollut myönnetty markkinatalouskohtelua, myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto oli määritettävä millä tahansa muulla hyväksyttävällä menetelmällä perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti.
- (103) Näin ollen komissio käytti perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustana niiden kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittolaskelmia, joille oli äskettäin myönnetty markkinatalouskohtelu muissa tutkimuksissa ja joiden kotimarkkinamyynti oli tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä.
- (104) Näissä tutkimuksissa selville saadut keskimääräiset myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitot perustuivat asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan viemien mallien valmistuskustannuksiin.

3.2 Vertailumaan normaaliarvon määrittäminen

- (105) Jotkin osapuolet väittivät, että ei ollut sopivaa valita Brasiliasta vertailumaaksi, koska niiden mielestä ainoana tai tärkeimpänä valintaperusteena oli käytetty sen kotimarkkinamyynnin edustavuutta verrattuna muihin ehdotettuihin vertailumaihin.
- (106) Aluksi on syytä korostaa, että Brasilian kotimarkkinamyynnin edustavuus ei ollut ainoa syy, joka johti sen valitsemiseen. On syytä muistaa, että myös muut tekijät,

kuten kilpailu Brasilian markkinoilla, tuotantorakenteiden kustannuserot, mukaan lukien raaka-aineiden saatavuus, sekä brasilialaisten tuottajien raaka-aineiden käsittelytaito analysoitiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 109–123 kappaleessa ja että niiden perusteella päästiin samaan johtopäätökseen. Itse asiassa Brasilian valitseminen osoittautui entistäkin paremmaksi ratkaisuksi ottaen huomioon päätös STAF-jalkineiden jättämisestä tuotteen määritelmän ulkopuolelle, koska, toisin kuin edellä mainittujen osapuolten ehdottamissa muissa maissa, brasilialaisissa yrityksissä ei juurikaan tuoteta STAF-jalkineita. Muita asianomaisten osapuolten esille ottamia tekijöitä, kuten sosioekonomista ja kulttuurista kehitystä tai työvoimakustannuksia, ei pidetty tärkeinä ratkaistaessa, onko Brasilia sopiva vertailumaa. Lisäksi Brasilia ei poikkea taloudellisen kehitystasonsa osalta kovinkaan paljon muista ehdotetuista vertailumaista, kuten Thaimaasta ja Indonesiasta. Tästä syystä Brasilian valitsemista ei pidetty kohtuuttomana ratkaisuna.

- (107) Lisäksi, vaikka se tosiseikka, että vertailumaan kotimarkkinamyynti oli alle 5 prosentin vähimmäisrajan, ei välttämättä merkitse sitä, että kyseinen maa ei soveltuisi vertailumaaksi, joidenkin osapuolten ehdottamien thaimaalaisten ja indonesialaisten yritysten alle 2 prosentin osuus kotimarkkinamyynnistä viittaa kuitenkin siihen, että niiden markkinat ovat vähemmän edustavat kuin Brasilian.
- (108) Lisäksi kotimarkkinamyynnin taso, vaikka se ei ollutkaan ainoa syy Brasilian valitsemiseen, katsottiin kuitenkin erityisen tärkeäksi tässä tapauksessa, koska asianomaisissa maissa tuotettuja erityyppisiä jalkineita on runsaasti ja niitä on vertailtava vertailumaassa tuotettuihin asianomaisissa maissa tuotettuja jalkineita mahdollisimman suuresti muistuttaviin jalkineisiin.
- (109) Jotkin osapuolet väittivät, että koska komissio tekee alustavat päätelmänsä toisiinsa verrattavien tuotteiden valvontakoodien avulla, vientihintoja ei voitaisi verrata normaaliarvoihin tarkasti ja tasapuolisesti. On huomattava, että kaikille viejämaiden myymien tuotteiden valvontakoodille ei tietenkään löydetty vastinetta Brasiliasta. Näissä olosuhteissa katsottiin, että kaikkeinärkevin tapa saada aikaan tasapuolinen vertailu oli käyttää lähtökohtana toisiaan mahdollisimman hyvin vastaavia tuotteiden valvontakodeja. Lisäksi tehtiin muutamia oikaisuja (esimerkiksi lasten jalkineet, nahan laatu) viejämaiden viemien jalkineiden ja niitä suuresti muistuttavien Brasiliassa myytävien jalkineiden välisten ominaisuuksien keskeisten erojen tasoittamiseksi. Näitä ominaisuuksia ei joko ollut ennakoitu tuotteiden valvontakoodien järjestelmää luottaessa tai sisällytetty kokonaisuudessaan asianomaisten osapuolten toimittamiin tietoihin.

- (110) Lisäksi on syytä muistaa, että yhteistyössä toimineiden brasilialaisten tuottajien nahkajalkineiden kokonaisymyynti on suurempi kuin muiksi vertailumaiksi ehdotettujen maiden, Indonesian, Intian ja Thaimaan, yhteistyöstä kiinnostuneiden tuottajien nahkajalkineiden kokonaisymyynti. Tästä syystä katsottiin, että brasilialaisten yritysten tuotevalikoima on todennäköisesti suurempi kuin muiden asianomaisten maiden tuotevalikoima. Näin ollen katsottiin olevan todennäköisempää, että Brasiliasta löydetäisiin kiinalaisiin tai vietnamilaisiin jalkineityyppeihin verrattavissa olevia jalkineityyppejä.
- (111) Kuusi thaimaalaista yritystä, kaksi indonesialaista yritystä ja yksi intialainen yritys ilmoittivatkin kokonaisymyynniksi (kotimarkkinamyynti ja vienti yhteensä laskettuna) alle 8 miljoonaa paria (tämä oli alle 5 prosenttia asianomaisesta viennistä), kun taas yhteistyössä toimineiden kahdeksan brasilialaisen yrityksen kokonaisymyynti oli yli 40 miljoonaa paria. Kolme yritystä, joiden tietoja oli käytetty, oli myynyt yli 18 miljoonaa näistä pareista. Näissä olosuhteissa on selvää, että on todennäköisempää löytää asianomaisissa maissa myytäviin malleihin verrattavissa olevia malleja brasilialaisten yritysten tuotannosta kuin thaimaalaisten, intialaisten tai indonesialaisten yritysten tuotannosta.
- (112) Eräs osapuoli väitti, että Brasilian tuotanto ei ole yhtä laaja ja monipuolinen kuin asianomaisten maiden tuotanto. Edellä esitetyn perusteella on kuitenkin kohtuullista olettaa, että niiden brasilialaisten yritysten tuotevalikoima, jotka toimittivat tarvittavat tiedot ja joiden myynti (kotimarkkinamyynti ja vienti) todettiin 6–13 kertaa suuremmaksi kuin intialaisten, indonesialaisten ja thaimaalaisten yritysten ilmoittama myynti, on laaja ja monipuolinen.
- (113) Asianomaiset osapuolet viittasivat myös väitettyyn ristiriitaisuuteen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 108 kappaleen ja 123 kappaleen välillä. Ensin mainitussa kappaleessa todettiin, että ”Brasilia vaikutti järkevimältä valinnalta, kun otettiin huomioon sen kotimarkkinamyynnin edustavuus, jonka avulla voitiin välttää laskennallisen normaaliarvon määrittäminen ja mahdolliset lukuisat oikaisut”. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 123 kappaleessa pääteltiin, että otokseen kuuluvissa maissa käytetyn nahan ja Brasiliassa käytetyn nahan laatuerojen ”perusteella Brasilia ei kuitenkaan voida todeta sopimattomaksi vertailumaaksi, koska nahan mahdollisten laatuerojen huomioon ottamiseksi voidaan tehdä oikaisu fyysisten ominaisuuksien eron perusteella”.
- (114) Minkäänlaista ristiriitaisuutta ei kuitenkaan ole, koska väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 108 kappaleessa todetaan ainoastaan, että Brasilia on sopiva valinta, koska sitä vertailumaana käytettäessä tarvitaan vähemmän oikaisuja kuin muita mahdollisia vertailumaita käytettäessä. Lisäksi tutkimuksen alkuvaiheessa ei ole selvästikään mahdollista tietää tarkasti, mitä oikaisuja asianmukainen vertailu mahdollisesti edellyttää. Vastaavasti tällaiset oikaisut olisivat luultavasti olleet välttämättömiä myös siinä tapauksessa, että vertailumaaksi olisi valittu jokin toinen maa. Koska muiden ehdotettujen maiden kotimarkkinamyynnin edustavuus ei ollut riittävä ja koska niiden tuotanto oli todennäköisesti myös melko suppeaa, on kuitenkin kohtuullista olettaa, että niiden osalta olisi pitänyt käyttää laskennallista normaaliarvoa ja että thaimaalaisten, indonesialaisten tai intialaisten mallien vertailu asianomaisissa maissa tuotettujen mallien kanssa olisi edellyttänyt enemmän oikaisuja kuin Brasilian kotimarkkinamyyntihinnat edellyttivät.
- (115) Taloudellisen kehitystason ja henkeä kohden lasketun bruttokansantulon osalta on syytä muistaa, että vaikka nämä tekijät yleensä katsotaankin epäoleellisiksi, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 115 kappaleen mukaan Maailmanpankin keskeisen talouksien luokitteluperusteen eli henkeä kohden lasketun bruttokansantulon perusteella Brasilia luokitellaan Kiinan, Thaimaan ja Indonesian kanssa samaan ryhmään. Lisäksi myöskään otokseen kuuluneiden vientiä harjoittavien kiinalaisten tai vietnamilaisten tuottajien työvoimakustannukset eivät olleet otokseen kuuluneiden brasilialaisten tuottajien vastaaviin kustannuksiin verrattuna sitä luokkaa, että niiden perusteella olisi pitänyt tehdä oikaisu. On huomattava myös, että vertailumaan ja asianomaisen viejämahan kustannusten väliset nimelliset erot eivät sellaisenaan ole merkittäviä. Koska kustannusten ja hintojen ei yleisesti ottaen katsota muodostavan asianmukaista perustaa normaaliarvon määrittämiselle perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan piiriin kuuluville maille, tällainen vertailu itse asiassa tekee tyhjäksi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa esitettyjen menetelmien käyttämisen.
- (116) Jotkin osapuolet väittivät, että Brasilia ei ole sopiva vertailumaa, koska niiden väitteiden mukaan maan pohjoisilla alueilla toimiville jalkineiden tuottajille maksetaan tukia. Näiden osapuolten mukaan tuilla pyritään saamaan lisää jalkineiden tuotantoa Brasilian pohjoisosaan ja niillä on täten vaikutusta markkinoiden kilpailukykyyn.
- (117) Aluksi huomautettakoon, että tämän väitteen tueksi ei esitetty minkäänlaista näyttöä.
- (118) Lisäksi normaaliarvon määrittämiseen käytetyt yritykset eivät sijaitse pohjoisilla alueilla vaan eteläisillä, joten väitetyillä tuilla ei voinut olla vaikutusta niihin.

- (119) Lopuksi on todettava, että vaikka tällaisia viejien kuvamia valtion tukia olisikin olemassa, tukijärjestelmä ainoastaan estäisi muita yrityksiä perustamasta tehdasta samalle alueelle mutta ei niiden tuotteiden myyntiä tietyissä Brasilian markkinoiden osissa. Jalkinemarkkinat eivät ole varmastikaan paikallisia eivätkä alueellisia, vaan pikemminkin kansalliset ja jopa maailmanlaajuiset. Tästä syystä se tosiseikka, että yksittäinen yritys voi saada tukia tehtaan perustamiseksi syrjäiselle alueelle, ei estä kilpailua varsinkaan markkinoilla, joilla toimii 7 000 tuottajaa. Vaikka väitetyt valtion tuet voisivatkin vaikuttaa kustannuksiin, tuilla pitäisi mitä todennäköisimmin olla vain myyntihintoja laskeva vaikutus, jolloin normaaliarvot ja näin myös polkumyymintimarginaalit laskisivat.
- (120) Lisäksi, ottaen huomioon väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 109 kappaleessa esitetyt syyt ja erityisesti se tosiseikka, että Brasiliassa on yli 7 000 tuottajaa, Brasiliasta ei voitu katsoa sopimattomaksi vertailumaaksi maassa vallitsevan kilpailutilanteen vuoksi.
- (121) Edellä esitetyistä syistä ja siitä syystä, että väitteen tueksi ei ollut näyttöä, väite hylättiin.
- (122) Tämän vuoksi päätettiin, että Brasilia on sopiva vertailuma normaaliarvon määrittämistä varten, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 124 kappaleessa jo todettiin.

3.3 Vientihinta

- (123) Koska asianomaiset osapuolet eivät ole esittäneet huomautuksia, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 128–130 kappaleessa esitetyt menetelmät.
- (124) Jotkin osapuolet väittivät, että koko maata koskevaa polkumyymintimarginaalia laskettaessa tulosten perustana ei olisi saanut käyttää otoksiin kuuluneiden yritysten vientihintoja. Tulosten olisi pitänyt perustua ennemminkin koko maan viennin määrään (esimerkiksi Eurostatin tietoihin).
- (125) Tämä väite oli hylättävä. On syytä muistaa, että menetelyssä sovellettiin perusasetuksen 17 artiklassa säädettyjä otoksia koskevia säännöksiä. Tästä syystä perustana käytettiin ainoastaan otokseen kuuluneiden yritysten vientihintoja. Niille otokseen kuuluneille yrityksille, jotka eivät täyttäneet markkinatalouskohtelun tai yksilöllisen kohtelun edellytyksiä, laskettiin painotettu keskimääräinen polkumyymintimarginaali. Lisäksi, kuten väliaikaista tullia kos-

kevan asetuksen johdanto-osan 135 kappaleessa selitettiin, niiden yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka eivät olleet mukana otoksissa, polkumyymintimarginaali määritetään otokseen kuuluvien yritysten polkumyymintimarginaalien painotetun keskiarvon perusteella perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Koska yhteistyössä toimineita yrityksiä oli paljon, samaa polkumyymintimarginaalia sovellettiin myös kaikkiin muihin kiinalaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin.

3.4 Vertailu

- (126) Jotkin osapuolet väittivät, että kaikkia vientihintojen vertailussa tarvittavia tietoja ei ollut annettu. Näiden osapuolten mukaan etenkin Brasiliasta saatujen tietojen perusteella määritettyjen normaaliarvojen oikaisuja ei ollut täsmennetty.
- (127) Kun kaikki asianomaisilta osapuolilta saadut huomautukset oli käsitelty ja asiakirjat oli asianmukaisesti tutkittu, katsottiin aiheelliseksi tehdä korjaus nahan kustannuksiin liittyviin oikaisuihin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 132 kappaleen mukaisesti. Todettiin, että viejämaiden, erityisesti Kiinan tuottajat myivät laadukkaampia nahkajalkineita kuin Brasilian tuottajat omilla kotimarkkinoillaan. Jalkineiden laatuero johtui lähinnä käytetyn nahan paremmasta laadusta. Laatuero näkyi myös käytetyn nahan ostohinnassa: Kiinasta ja Vietnamista vietyjen jalkineiden nahka oli kalliimpaa kuin Brasiliassa kotimarkkinoilla myytävien jalkineiden valmistamiseen käytetty nahka. Näin ollen vertailumaan tuottajien käyttämien nahkamateriaalien arvoja verrattiin otokseen kuuluneiden kiinalaisten ja vietnamlaisien tuottajien vastaaviin arvoihin. Vertailussa havaittiin, että suurin osa kiinalaisten ja vietnamlaisien tuottajien käyttämästä nahasta oli tuotu markkinatalousmaista. Tästä syystä oikaisun määrittämiseen käytettiin maailmanmarkkinahinnat sisältävää keskiarvoa. Laskelmat tehtiin kummastakin viejämästä erikseen. Käytettyjen nahkamateriaalien välisen arvon ero kerrottiin nahan osuudella tuotantokustannuksista. Normaaliarvoa nostavasti tehdyt oikaisut olivat 21,6 prosenttia (Kiina) ja 16,4 prosenttia (Vietnam).
- (128) Jotkin osapuolet väittivät, että ei ollut asianmukaista tehdä oikaisuja nahan laadun perusteella, kun oli havaittu, että viejämaiden tuotantokustannukset olivat vääristyneitä siitä syystä, että vain yhdelle kyseisten maiden viejistä oli myönnetty markkinatalouskohtelu.
- (129) Tämä väite oli hylättävä. On totta, että markkinatalouskohtelupyynnöt hylättiin myös sen vuoksi, että valtion toimien havaittiin vaikuttavan kustannuksiin ja hintoihin. Kuten edellä huomautettiin, vertailussa kuitenkin havaittiin, että nahkaa oli tuotu markkinatalousmaista.

- (130) Jotkin osapuolet väittivät, että komissio ei ilmoittanut tarkkoja lukuja, joiden perusteella oikaisu laskettiin, eikä sitä, miksi nahkaa koskevaa oikaisua oli muutettava väliaikaisen määrittelyn jälkeen.
- (131) Nahkaa koskevan oikaisun muuttaminen on selostettu jo edellä. Lisäksi komissio ilmoitti kaikille menettelyn piiriin kuuluville yrityksille olennaisten tosiasioiden ja huomioiden yksityiskohdista, joiden perusteella se aikoi suositella lopullisten toimenpiteiden käyttöönottoa.
- (132) Jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, että normaaliarvoon ei olisi pitänyt tehdä oikaisua tutkimus- ja kehityskustannusten osalta, sillä kiinalaisten ja vietnamilaisten tuottajien tutkimus- ja kehityskustannukset olivat suunnilleen samaa luokkaa.
- (133) Asianomaisten maiden otokseen kuuluneiden tuottajien tutkimus- ja kehityskustannusten havaittiin kuitenkin olevan ainoastaan tuotannon tutkimus- ja kehityskustannuksia, kun taas Brasilian tutkimus ja kehitys sisälsi myös suunnittelun ja uusien jalkinemallien näytteet. Tällainen tutkimus ja kehitys on erilaista, joten oikaisua ei voida poistaa.
- (134) Eräs toinen osapuoli vaati myös, että olisi tehtävä oikaisu, jolla otettaisiin huomioon se, että alkuperäisille laitevalmistajille (original equipment manufacturers, OEM) suunnatusta myynnistä saadaan vähemmän voittoja kuin muusta myynnistä.
- (135) Väitteelle ei kuitenkaan löydetty perusteita tutkimuksessa, sillä brasilialaisissa yrityksissä tällaista eroa ei ole. Lisäksi kaikki OEM-myyntin ja omalla tuotemerkillä harjoitettavan myynnin väliset erot on jo otettu huomioon oikaisussa, joka on tehty tutkimus- ja kehityskustannusten välisten erojen vuoksi. Tämän vuoksi väite hylättiin.
- (136) Lisäksi on huomattava, että myös lasten jalkineiden osalta oli tehtävä oikaisu. Yksikään tutkituista brasilialaisista tuottajista ei valmistanut lasten jalkineita. Esimerkiksi Eurostatin tuontitietojen perusteella voidaan huomauttaa, että lasten jalkineet ovat yleensä halvempia kuin aikuisten jalkineet. Tämän voidaan katsoa johtuvan siitä, että lasten jalkineet ovat pienempiä ja että niiden valmistamiseen tarvitaan näin vähemmän raaka-aineita kuin aikuisten jalkineiden valmistamiseen. Tämän vuoksi tehtiin oikaisu yhteisön tuotannonalan myymien lasten ja aikuisten jalkineiden suhteellisten hintaerojen perusteella. Oikaisu on 33,2 prosenttia normaaliarvosta.
- (137) Jotkin osapuolet väittivät, että kyseistä oikaisua ei ole selitetty riittävän hyvin. Lisäksi todettiin, että ainoa hintaeron oikeuttava tekijä ovat kokoerot ja näin ollen käytettyjen raaka-aineiden määrät. Tällainen oletus oli näiden osapuolten mielestä virheellinen. Tässä yhteydessä on huomautettava, että lasten jalkineiden osalta tehdystä oikaisusta annettiin osapuolille tarkat tiedot ja se on selostettu edellä. Lisäksi osapuolet, jotka pitivät oikaisua virheellisenä, eivät esittäneet ainuttakaan parempaa vaihtoehtoista menetelmää, jota olisi voitu käyttää ja jonka avulla vientihintoja ja normaaliarvoja olisi voitu vertailla tasapuolisesti.
- (138) Koska lisähuomautuksia ei esitetty, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 131–133 kappaleen päätelmät.
- (139) Jotkin osapuolet väittivät, että tuotteiden valvontakoodien järjestelmä ei tee tasapuolista vertailua mahdolliseksi. Osapuolet väittivät erityisesti, että käytetty tuotteiden valvontakoodien järjestelmä on liian laaja ja että se ei perustu tuotekohtaisiin fyysisiin ominaisuuksiin. Kyseiset osapuolet väittivät, että tilanne on WTO:n polkumyntisopimuksen 2.4 artiklan vastainen. Lisäksi väitettiin, että yleiset (nahan laadun perusteella tehdyt) oikaisut eivät kattaneet väitettyä puutetta riittävässä määrin.
- (140) Nämä väitteet oli hylättävä. Polkumyntisopimuksen 2.4 artiklassa sekä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa todellakin määrätään tasapuolisesta vertailusta. Nämä säännökset eivät kuitenkaan sisällä tuotteiden valvontakoodien suunnittelua koskevia yksityiskohtia. On syytä muistaa, että Euroopan yhteisössä on jo pitkään pyritty helpottamaan tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen vertailtavuutta käyttämällä tuotteiden valvontakoodeja, jotka jakavat tuotteen tyyppeihin ja malleihin tiettyjen ominaisuuksien tai teknisten eritelmien perusteella. Tässä tapauksessa on otettu huomioon viisi tällaista tekijää: jalkineiden tyyli, kuluttajatyypit, jalkineen tyyppi, ulkopohjan materiaali ja vuori. Nämä tekijät kuvastavat riittävässä määrin tarkasteltavana olevan tuotteen olennaisia ominaisuuksia. Lisäksi huomautettakoon, että perusasetuksessa tai polkumyntisopimuksessa ei aseteta oikeudellista velvoitetta käyttää tuotteiden valvontakoodeja polkumyntitutkimuksissa. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa on tasapuolisen vertailun periaatteen mukaisesti käytetty yhteisön, viejäm maiden ja vertailumaan tuottajien valmistaman ja myymän tarkasteltavana olevan tuotteen mallien luokitteluun johdonmukaisesti samaa tuotteiden valvontakoodien järjestelmää. Tavoitteena on ollut yhteisön hintojen, vientihintojen ja normaaliarvojen tasapuolinen vertailu.

- (141) Lisäksi todettiin, että nahan laatua koskeva kysymys, joka jäi tuotteiden valvontakoodien järjestelmän ulkopuolelle, todella vaikutti tarkasteltavana olevan tuotteen hintoihin ja hintojen vertailtavuuteen. Nahan osuus nahkajalkineen tuotantokustannuksista on yleensä vähintään 50 prosenttia. Käytetyn nahan tyypistä, laadusta ja määrästä riippuen nahan kustannukset voivat vaihdella huomattavasti, mutta kustannuserojen havaittiin heijastuvan myös myyntihintoihin. Normaaliarvon vertaamiseksi vientihintoihin ja hinnan tai viitehinnan alittavuuden laskemiseksi tehtiin fyysisten ominaisuuksien erojen osalta asianmukainen oikaisu perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti.
- (142) Toiset osapuolet havaitsivat valtavia hintaeroja tiettyjen tuotteiden valvontakoodien piirissä ja katsoivat niiden olevan merkki tuotteiden valvontakoodien järjestelmän virheellisyydestä.
- (143) Hintaerot saattavat johtua useista eri tekijöistä, kuten markkinoiden vaihteluista, esimerkiksi ylitarjonnan aiheuttamasta erityisestä hintapaineesta, vapaaehtoisesta polkumyynnistä jne. Tuotteiden valvontakoodien järjestelmän soveltamisen kannalta tärkeää on kuitenkin se, että sitä sovelletaan johdonmukaisesti kaikkiin osapuoliin. Hintaerot voivat johtua lukuisista tekijöistä, kuten muutosuntauksista ja markkinoiden psykologiasta, mutta nämä tekijät eivät kuitenkaan välttämättä estä samaan tuotteen valvontakoodiin kuuluvien tuotteiden vertailtavuutta. Lisäksi osapuolet eivät esittäneet ainuttakaan parempaa, käytännöllistä menetelmää vertailtavuuden helpottamiseksi. Kuten jo todettiin, kaikki nahan laadusta johtuvat hintaerot on otettu huomioon asianmukaisia oikaisuja tehtäessä. Näin ollen väite oli hylättävä.
- (144) Muut osapuolet väittivät, että koska STAF-jalkineet päätettiin jättää tarkasteltavana olevan tuotteen määrittelyä ulkopuolelle, tämä jalkinetyyppi olisi pitänyt nimetä erikseen tuotteiden valvontakoodien järjestelmässä.
- (145) Kun käsiteltävänä olevassa tapauksessa nousi esiin tarve jättää STAF-jalkineet tarkasteltavana olevan tuotteen määrittelyä ulkopuolelle, kaikkiin vientiä harjoittaviin tuottajiin sovellettiin järkeviä ja johdonmukaisia menetelmiä sen varmistamiseksi, että ne jättäisivät STAF-jalkineiden myyntitiedot tutkimuksen ulkopuolelle. Kaikille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin aikomuksesta jättää STAF-jalkineet tarkasteltavana olevan tuotteen määrittelyä ulkopuolelle hyvissä ajoin ennen alustavien päätelmien ilmoittamista. Tämän ilmoituksen jälkeen tai alustavien päätelmien julkistamisen yhteydessä yksikään vientiä harjoittava tuottaja ei toimittanut tarkistettuja tietoja, joiden perusteella STAF-jalkineiden myynti olisi ollut helpompi erottaa liiketoimia koskevista tiedoista. Näissä olo-

suhteissa tuotteiden valvontakoodeihin perustuvat menetelmät, joita käyttämällä STAF-jalkineiden myynti jätettiin tutkimuksen ulkopuolelle, katsotaan järkeviksi ja asianmukaisiksi.

3.5 Polkumyymtimarginaalit

3.5.1 Yleiset menetelmät

- (146) Jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, että yhteistyössä toimineiden yritysten ja yhteistyöstä kieltäytyneiden yritysten erottelamatta jättäminen palkitsee yhteistyöstä kieltäytyneitä. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 139 kappaleessa selostetaan, yhteistyössä toimimisen aste oli kuitenkin korkea, ja näin ollen katsottiin vakiintuneen käytännön mukaisesti aiheelliseksi, että yhteistyöstä kieltäytyneiden vientiä harjoittavien tuottajien polkumyymtimarginaali määritetään tasolle, joka on sama kuin kyseisen maan yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille määritettyjen polkumyymtimarginaalien painotettu keskiarvo. Koska huomautuksia ei esitetty, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 134–143 kappaleessa esitetyt polkumyymtimarginaalien määrittämiseen käytetyt yleiset menetelmät.

3.5.2 Polkumyymtimarginaalit

a) Kiina

— GS:n polkumyymtimarginaali ilmaistuna prosentteina CIF-tuontihinnasta yhteisön rajalla on 9,7 prosenttia:

— Lopullinen koko maata koskeva polkumyymtimarginaali ilmaistuna prosentteina CIF-tuontihinnasta yhteisön rajalla on 28,9 prosenttia.

b) Vietnäm

— Lopullinen koko maata koskeva polkumyymtimarginaali ilmaistuna prosentteina CIF-tuontihinnasta yhteisön rajalla on 70,1 prosenttia.

E. VAHINKO

1. YLEISTÄ

- (147) Kuten alustavassa vaiheessa, tuotteen määrittelyä koskevat edellä esitetyt lopulliset päätelmät huomioon ottaen kaikki STAF-jalkineita koskevat luvut on jätetty pois jäljempänä tarkastelluista tiedoista. Tiettyjen vientiä harjoittavien tuottajien pyynnön johdosta vahvistetaan, että pois jättäminen koskee tasapuolisesti sekä asianomaisista maista tapahtuvaa tuontia että muista kolmansista maista tapahtuvaa tuontia ja myös yhteisön tuotannonalaan liittyviä tietoja.

(148) Koska edellä kuitenkin on tehty lopullinen päätelmä siitä, että lasten jalkineet on sisällytettävä tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään, vahingon lopullinen tarkastelu on suoritettu tarkasteltavana olevan tuotteen osalta kokonaisuudessaan, mukaan lukien lasten jalkineet.

2. YHTEISÖN TUOTANTO

(149) Eräs tuojajärjestö toisti vaatimuksensa, että jos valituksen tekijöitä, jotka sen väitteiden mukaan ainoastaan kokoaivat yhteisössä yhteisön ulkopuolelta tuotuja jalkineiden osia, pidetään yhteisön tuottajina, myös tuojia, joilla on edelleen suunnitteluun, tuotemerkkeihin, tutkimukseen ja kehittämiseen, hallinnointiin sekä vähittäismyyntiin liittyvää toimintaa yhteisössä, olisi pidettävä yhteisön tuottajina.

(150) Vaatimusta käsiteltiin jo väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 148 kappaleessa, jossa todettiin, että ainoastaan yhteisön tuotannossa toimivia yrityksiä voidaan pitää yhteisön tuottajina. Tuojiin myymät tuotteet on tuotettu muiden muassa Kiinassa ja Vietnamin alueella eikä niiden katsota olevan peräisin yhteisöstä. Tuotteita koskevat tuontitullit, joten näitä yhteisön toimijoita ei voida pitää yhteisön tuottajina.

(151) Koska uusia tietoja ei ole esitetty, vahvistetaan päätelmät ja lopullinen päätelmä on, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 146 kappaleessa mainitut tuottajat muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhteisön tuotannon kokonaisuudessaan.

3. YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ

(152) Yhteisön tuotannonalan määritelmän kyseenalaistivat muutamat vientiä harjoittavat tuottajat, tuojat ja eräs tuojajärjestö sillä perusteella, että otokseen kuulumattomat yritykset eivät suostuneet yhteistyöhön tutkimuksen aikana eivätkä esimerkiksi antaneet vastausta otokseen kuuluville yrityksille lähetettyyn kyselyyn ja että oikeudellista vaatimusta valituksen paikkansapitävyyden tarkistamisesta ei tutkimuksen aikana tästä syystä täytetty. Näistä syistä osapuolet väittivät, että valituksen tehneet 814 yhteisön tuottajaa eivät voineet laillisesti muodostaa yhteisön tuotannonalaa.

(153) Lisäksi viitattiin muutamien neuvoston asetuksiin, joiden perusteella valituksessa mukana olleet tuottajat, jotka eivät toimineet asianmukaisesti yhteistyössä, jätettiin yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle.

(154) Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaan 'yhteisön tuotannon-

alalla' tarkoitetaan niitä yhteisön tuottajia, joiden yhteinen samankaltaisten tuotteiden tuotanto muodostaa perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua merkityksessä pääosan kyseisten tuotteiden koko yhteisön tuotannosta. Perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa esitetään pääosan tarkempi määritelmä: valitusta selvästi tukevien yhteisön tuottajien tulee vastata vähintään 25 prosentista yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta ja vähintään 50 prosentista sen samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jota tuottaa se osa yhteisön tuottajista, joka joko tukee tai vastustaa tutkimusta.

(155) Tässä tapauksessa valituksen tehneiden yhteisön tuottajien osuus yhteisön tuotannosta oli yli 40 prosenttia, ja edellä mainittujen oikeudellisten vaatimusten mukaan näiden tuottajien katsotaan muodostavan yhteisön tuotannonalan. Mainittakoon myös, että yksikään tuottaja ei vastustanut valitusta.

(156) On totta, että toimielimen vakiintuneeseen käytäntöön kuuluu, että valituksen tehneet yhteisön tuottajat, jotka eivät toimineet yhteistyössä tyydyttävällä tavalla tutkimuksen aikana, jätetään yleensä yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle ja että myös edellä mainittujen vaatimusten on oltava täytettyinä toimenpiteitä hyväksyttäessä.

(157) Tässä tapauksessa kuitenkin kaikki valituksen tehneet 814 yhteisön tuottajaa toimivat yhteistyössä tyydyttävällä tavalla tutkimuksen aikana. Itse asiassa, kuten menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa selvästi todettiin, kyselylomakkeet lähetettiin ainoastaan otokseen kuuluneille yhteisön tuottajille, ja vastaukset saatiin niiltä kaikilta. Jos siis otokseen kuulumattomat valituksen tehneet yhteisön tuottajat eivät lähettäneet vastauksia otokseen kuuluneiden tuottajien kyselylomakkeeseen, selitys on yksinkertaisesti se, että niiltä ei pyydetty vastauksia.

(158) Otantamenetelmän ominaisuudesta johtuu, että kaikkia vahinkoja koskevat kyselylomakkeet lähetetään ainoastaan otokseen kuuluneille valituksen tehneille yhteisön tuottajille, ja perusasetuksen 6 artiklan 2 kohdan sääntöjen mukaan ainoastaan kyselylomakkeen saaneiden osapuolten tulee lähettää vastaus. Muutamien asianomaisten osapuolten esittämät väitteet hylättiin edellä mainituista syistä, ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 152 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan: valituksen tehneiden 814 yhteisön tuottajan katsotaan muodostavan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua yhteisön tuotannonalan, joten niistä käytetään jäljempänä ilmaisua "yhteisön tuotannonala".

4. YHTEISÖN KULUTUS

(159) Eräs viejä kyseenalaisti yhteisön kulutuksen tason sillä perusteella, että kulutus näyttää olevan Euroopassa alhaisempi kuin kehitysmaissa. Väitteen tueksi ei kuitenkaan esitetty näyttöä, joten se hylättiin. Koska muita väitteitä ei esitetty, yhteisön kulutuksen laskemiseen käytetyt menetelmät vahvistetaan.

(160) Todettavissa oleva yhteisön kulutus, johon laskettiin mukaan myös lasten jalkineet, kehittyi seuraavasti:

	2001	2002	2003	2004	Tutkimusajan-jakso
Kulutus (tuhatta paria)	718 186	646 843	669 686	699 604	714 158
Indeksi: 2001 = 100	100	90	93	97	99

Lähde: Eurostat, valituksessa olleet tiedot.

(161) Tämä kehitys on verrattavissa alustavassa vaiheessa todettuun kulutukseen, johon ei laskettu mukaan lasten jalkineita.

5. TUONTI ASIANOMAISISTA MAISTA

5.1 Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi

(162) Jäljempänä olevasta taulukosta ilmenevät molempien maiden tuontimäärät, markkinaosuudet ja keskimääräiset yksikköhinnat yksittäin tarkasteltuna, lasten jalkineet mukaan lukien:

Tuonnin määrä ja markkinaosuus

	2001	2002	2003	2004	Tutkimusajan-jakso
Kiina (tuhatta paria)	15 571	14 616	25 810	30 662	63 044
Indeksi: 2001 = 100	100	94	166	197	405
Markkinaosuus	2,2 %	2,3 %	3,9 %	4,4 %	8,8 %
Vietnam (tuhatta paria)	51 414	59 898	83 334	103 177	102 604
Indeksi: 2001 = 100	100	117	162	201	200
Markkinaosuus	7,2 %	9,3 %	12,4 %	14,7 %	14,4 %

Keskimääräiset hinnat

	2001	2002	2003	2004	Tutkimusajan-jakso
Kiina, euroa/pari	11,6	11,3	8,6	7,3	7,2
Indeksi: 2001 = 100	100	97	74	63	62
Vietnam, euroa/pari	11,9	11,2	9,9	9,3	9,2
Indeksi: 2001 = 100	100	94	83	78	78

- (163) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että kumulatiivinen vertailu ei ole perusteltua. Väite perustuu siihen tosiseikkaan, että tuontimäärien ja hintojen kehitys ei ole Kiinassa samanlaista kuin Vietnamin. Lisäksi väitettiin, että Vietnam on yksi maailman köyhimmistä maista ja että se hyötyy yleisestä tullietuusjärjestelmästä (GSP-järjestelmästä), joten näin ollen sitä ei pitäisi tarkastella Kiinan kanssa kumulatiivisesti vahinkojen arvioimiseksi.
- (164) Ensimmäinen väite oli esitetty jo aiemmin, ja sitä käsiteltiin asianmukaisesti väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 160 kappaleen taulukosta käy tuontimäärien ja hintojen kehityksen osalta selvästi ilmi, että maiden kehitys oli samankaltaista. Lisäksi on huomattava, että lasten jalkineiden sisällyttäminen tutkimukseen ei muuta kehitystä. Tuonnin kehityssuuntausten lisäksi väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa selostettiin myös yksityiskohdaisesti kaikki ne syyt, joiden vuoksi kumulatiivinen arviointi on asianmukaista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden ja yhteisön samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset. Syytä ovat esimerkiksi se, että tuotujen tuotteiden ja yhteisön tuotteiden perusominaisuudet ovat samanlaiset, ne ovat kuluttajien kannalta keskenään vaihdettavissa ja että ne myydään samojen jakelukanavien kautta.
- (165) Vietnamin osalta perusasetuksessa ei ole mitään säännöstä, jossa määrättäisiin, että maata, jota tutkitaan samanaikaisesti polkumyynnin vuoksi, ei saisi arvioida kumulatiivisesti sen yleisen taloudellisen tilanteen johdosta. Tällainen tulkinta ei olisi myöskään kumulointia koskevien säännösten tarkoituksen ja tavoitteen mukainen, sillä tavoitteena on tutkia, kilpailevatko eri maista tuodut tuotteet toistensa kanssa ja yhteisössä tuotetun samankaltaisen tuotteen kanssa. Toisin sanoen merkitystä on myytyjen tuotteiden ominaisuuksilla, mutta ei sen maan tilanteella, josta tuodut tuotteet ovat peräisin. Viejämään tilannetta on tarkasteltava polkumyynnin sopimuksen 15 artiklan ja perusasetuksen säännösten mukaisesti, mutta ei kumulatiivisen vertailun yhteydessä. Näin ollen tämä väite hylättiin.
- (166) Eräs tuojajärjestö väitti myös, että kumulatiivinen vertailu ei ole aiheellista sillä perusteella, että asianomaisten kahden maan tuotevalikoima on erilainen. Tässä yhteydessä katsotaan, että vaikka maiden tuotevalikoimien välillä saattaa olla tiettyjä eroja, valikoimien päällekkäisyys on huomattava, ja näin ollen katsotaan, että Kiinasta ja Vietnamin peräisin olevat tarkasteltavana olevat tuotteet kilpailevat toistensa kanssa. Lisäksi on syytä muistaa edellä mainitut päätelmät, joiden mukaan kaikkia tarkasteltavana olevan tuotteen tyyppiä on pidettävä tässä menettelyssä yhtenä tuotteena ja kaiken tyyppiset yhteisön tuotannonalan tuottamat ja myymät nahkajalkineet ovat samanlaisia kuin jalkineet, joita viedään asianomaisista maista yhteisöön. Sen vuoksi väite hylättiin.
- (167) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 156–162 kappaleessa esitettyjen alustavien päätelmien ja edellä esitetyn perusteella lopullinen päätelmä on, että kaikki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa määritetyt kumuloinnin edellytykset täyttyvät ja että sen vuoksi asianomaisista maista peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset olisi vahinkoa koskevassa tarkastelussa arvioitava yhdessä.

5.2 Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä, markkinaosuus ja hintakehitys

a) Määrä ja hinnat

- (168) Jäljempänä olevasta taulukosta ilmenee asianomaisista maista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuontimäärän ja markkinaosuuksien kehitys, lasten jalkineet mukaan lukien:

	2001	2002	2003	2004	Tutkimusajan- jakso
Tuonti (tuhatta paria)	66 986	74 514	109 144	133 840	165 648
Indeksi: 2001 = 100	100	111	163	200	247
Markkinaosuus	9,3 %	11,5 %	16,3 %	19,1 %	23,2 %

Lähde: Eurostat

- (169) Kehityssuuntaukset ja täsmälliset luvut ovat verrattavissa alustavassa vaiheessa analysoituihin: tuontimäärä yli kaksinkertaistui, ja markkinaosuus kasvoi huomattavasti 9,3 prosentista (vuonna 2001) 23,2 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. On syytä huomata, että vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson (vuoden 2004 huhtikuun ja vuoden 2005 maaliskuun välisen ajan) välillä on huomattavaa päällekkäisyyttä, joten edellä olevasta taulukosta ilmenee, että tuonti lisääntyi vuoden 2005 ensimmäisen neljänneksen aikana. Kuten edellä olevasta taulukosta ilmenee, tämä johtuu erityisesti Kiinan tuonnin lisääntymisestä.
- (170) Tuontihinnat, lasten jalkineiden tuontihinnat mukaan lukien, laskivat tarkastelujakson aikana lähes 30 prosenttia, ja sama havainto tehtiin myös alustavassa vaiheessa.

	2001	2002	2003	2004	Tutkimusajan- jakso
Euroa/pari	11,8	11,2	9,6	8,8	8,5
Indeksi: 2001 = 100	100	95	81	74	72

Lähde: Eurostat

- (171) Jotkin tuojat väittivät, että tuontihintojen lasku johtuu tuotevalikoimaan tehdyistä muutoksista. Väitteen tueksi ei kuitenkaan esitetty perusteluja, eikä tutkimuskaan vahvistanut väitettä. Sen vuoksi väite hylättiin.

telmä ei koskenut kaikkia tutkimukseen kuuluneita tuotetyyppejä ja että tuonti vapautettiin kokonaan tammikuun 1 päivänä 2005, joten vaikutus kohdistui vain osaan tutkimusajanjaksosta (vuoden 2004 huhtikuun ja vuoden 2005 maaliskuun välinen aika).

b) Asianomaisten osapuolten esittämät huomautukset

- (172) Eräät osapuolet väittivät, että perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa oli rikottu, koska komissio ei ollut suorittanut puolueetonta tarkastelua polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä eikä hinnoista. Osapuolet perustelivat väitettään sillä, että ulkoisia tekijöitä, esimerkiksi tuonti-kiintiöiden poistamista, valuuttakurssien muutoksia, tuotevalikoimiin tehtyjä muutoksia ja muodin muuttumista, ei ole otettu huomioon tuonnin kehityssuuntauksia tarkasteltaessa.

- (174) Perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa säädetään yleisemmin, että vahingon määrittämiseen sisältyy erityisesti kysymys, onko polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntynyt merkittävästi ja onko tämän tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnointelua tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty.

- (173) Tätä väitettä käsiteltiin jo väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 165 kappaleessa erityisesti kiintiöiden poistamisen osalta. On totta, että kiintiöiden poistaminen oli vaikuttanut tuonnin kehityssuuntauksiin josain määrin kielteisesti. Olisi kuitenkin otettava huomioon myös se, että tämä määrällinen rajoitus koski vain toista näistä kahdesta asianomaisesta maasta ja että Vietnamin tuonti oli myös lisääntymässä, että kiintiöjärjes-

- (175) Tämän perusteella näyttää siltä, että edellä mainittujen väitteiden oikeudellinen ydin liittyy syy-yhteyteen. Lisäksi perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa ei ole suoraan esitetty laillista vaatimusta, jonka mukaan olisi esitettävä selkeää näyttöä syistä, joiden vuoksi polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä kasvoi ja vastaavat hinnat laskivat. Tästä syystä väite, jonka mukaan ulkoiset tekijät olisi otettava huomioon polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia tarkasteltaessa, hylättiin.

5.3 Hinnan alittavuus

- (176) Hinnan alittavuutta koskevista laskelmista saatiin muutamia huomautuksia. Huomautukset ja väitteet tutkittiin yksityiskohtaisesti, ja laskelmiin tehtiin tarvittavat muutokset, jos ne olivat aiheellisia ja niiden tueksi oli esitetty näyttöä.
- (177) On syytä muistaa, että alustavassa vaiheessa tuontihintaan tehtiin oikaisuja tuojille yhteisössä aiheutuneiden sellaisten arvioitujen kustannusten huomioon ottamiseksi, jotka johtuivat esimerkiksi suunnittelusta ja raaka-ainevalinnoista ja jotka eivät muuten olisi mukana tuontihinnassa. Muutamat tuojat pysyivät kyseistä oikaisua. Alustavassa vaiheessa tehtiin arviolta 15 prosentin oikaisu.
- (178) Yhteisön tuotannonalaa edustava järjestö ei kuitenkaan hyväksynyt oikaisua eikä varsinkaan tehdyn oikaisun tasoa. Järjestön edustajat myönsivät, että tuojille todellakin aiheutuu tiettyjä kustannuksia, mutta kiistivät sen seikan, että tällaisia kustannuksia aiheutuisi kaikille tuojille. Lisäksi he väittivät, että oikaisun taso voisi olla aiheellinen STAF-jalkineiden tuojien osalta (joilla on suuret tutkimus- ja kehityskustannukset), mutta koska nämä jalkineet jätettiin menettelyn ulkopuolelle, oikaisun tasoa olisi laskettava.
- (179) Tämä väite tutkittiin perinpohjaisesti ja tehtiin seuraavat päätelmät: Aluksi on todettava oikaisusta se, että sitä pysyivät monet tuojat ja että yhteisön tuotannonala ei periaatteessa vastustanut sitä.
- (180) Oikaisun tasosta on syytä huomauttaa, että vaikka monet tuojat todellakin pysyivät kyseistä oikaisua, ainoastaan yksi tuoja, jonka toimitiloihin tehtiin myös tarkastuskäynti, toimitti asiaan liittyvät yksityiskohtaiset tiedot. Tarkasteltavana olevan tuotteen muut tuojat eivät pystyneet todistamaan väitettään, jonka mukaan niiden tutkimus- ja kehityskustannukset olivat yhtä suuret kuin alustavassa vaiheessa tehty oikaisu. On syytä huomata, että osa tuojista, joiden toimitiloihin tehtiin tarkastuskäynti, toi enimmäkseen STAF-jalkineita. Koska STAF-jalkineet on nyt jätetty kokonaan tuotteen määrittelyn ulkopuolelle, näiden tuojien ilmoittamilla luvuilla ei ollut merkitystä oikaisun määrittämisen kannalta.
- (181) Koska valtaosa tuojista ei esittänyt perusteluja väitteidensä tueksi (riippumatta siitä, tehtiinkö niiden toimitiloihin tarkastuskäynti vai ei), lopullisessa vaiheessa oikai-

sun tasoa laskettiin ja se arvioitiin ainoiden tutkimuksen aikana saatujen perusteltujen tietojen perusteella.

- (182) Tarkistetut maittain todetut hinnan alittavuuden marginaalit prosentteina yhteisön tuotannonalan hinnoista ovat edellä esitetyn perusteella seuraavat:

Maa	Hinnan alittavuus
Kiina	Painotettu keskiarvo, 13,5 %
Vietnam	Painotettu keskiarvo, 15,9 %

6. YHTEISÖN JALKINEALAN ERITYISOMINAISUUDET

- (183) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa annettiin jonkin verran tietoa yhteisön jalkineiteollisuuden erityisominaisuuksista. Muutamat asianomaiset osapuolet väittivät, että tällaisia tietoja ei tulisi ottaa huomioon, koska ne eivät ole luotettavia tai koska ne eivät liity pelkästään yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, joten niillä ei ole oikeudellista perustaa.
- (184) Tässä yhteydessä on syytä tarkentaa, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 169–173 kappaleessa esitetyt tiedot olivat vain suuntaa-antavia ja niillä pyrittiin parantamaan tietämystä yhteisön jalkineiteollisuudesta. On kuitenkin huomattava, että vahinkoa koskevat päätelmät tehdään edellä määritetyn yhteisön tuotannonalan kannalta ja että vahingon tarkastelussa ei muilta osin viitata kyseisiin tietoihin.

7. YHTEISÖN TUOTANNONALAN TILANNE

7.1 Alustavat huomiot

- (185) Kuten edellä jo todettiin, vahingon tarkasteluun sisällytetään lopullisessa vaiheessa myös lasten jalkineita koskevat tiedot.
- (186) Vakiintuneen käytännön mukaisesti, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 175 kappaleessa mainittiin, vahinkoindikaattorit vahvistettiin joko makrotaloudellisten tekijöiden tasolla (koko yhteisön tuotannonalalta koottujen tietojen perusteella) tai mikrotaloudellisten tekijöiden tasolla (otokseen kuuluneilta yhteisön tuottajilta koottujen tietojen perusteella). Yhdenmukaisuuden vuoksi vahinkoindikaattorit vahvistetaan vain toisella näistä kahdesta tasosta, ei molemmilla.

7.2 Makrotaloudelliset indikaattorit

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2001	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Tuotanto (tuhatta paria)	266 931	218 498	206 246	189 341	175 764
Indeksi: 2001 = 100	100	82	77	71	66

Lähde: tutkimuksen aikana ilmenneet tiedot

- (187) Koko yhteisön tuotannonalan tuotantomäärä laski vuonna 2001 tuotetusta 267 miljoonasta parista 176 miljoonaan pariin tutkimusajanjakson aikana. Laskua oli siis yli 30 prosenttia.
- (188) Vaikka tehdas on teoriassa suunniteltu tiettyä tuotantotasoa silmällä pitäen, taso riippuu kuitenkin voimakkaasti tehtaan palkkaamien työntekijöiden määrästä. Kuten edellä todettiin, jalkineenvalmistusprosessi on suurelta osin työvoimavaltainen. Näissä olosuhteissa paras tapa mitata yritysten kapasiteettia on tarkastella yritysten työpaikkojen määrää. Tästä syystä viitataan jäljempänä olevaan taukkoon, joka koskee työllisyyden kehitystä.
- (189) Siinä missä työllisyys (ja täten myös kapasiteetti) väheni suunnilleen samaa tahtia kuin tuotanto, kapasiteetin käyttöaste pysyi lähes samana koko jakson ajan.

Myyntimäärät ja markkinaosuus

	2001	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Myynti (tuhatta paria)	190 134	150 389	145 087	133 127	126 555
Indeksi: 2001 = 100	100	79	76	70	67
Markkina-osuudet	26,5 %	23,2 %	21,7 %	19,0 %	17,7 %

Lähde: tutkimuksen aikana ilmenneet tiedot

- (190) Koska jalkineita tuotetaan tilauksesta, yhteisön tuotannonalan myyntimäärä laski samaan tahtiin kuin sen tuotanto. Yhteisön markkinoilla myytyjen pariien määrä laski yli 60 miljoonalla eli 33 prosenttia vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välillä.
- (191) Markkinaosuudessa tämä vastaa lähes 9 prosenttiyksikön tappiota. Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus laski vuoden 2001 26,5 prosentista 17,7 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana.

Työllisyys

	2001	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Työntekijöitä yhteensä	84 736	69 361	66 425	61 640	57 047
Indeksi: 2001 = 100	100	82	78	73	67

Lähde: tutkimuksen aikana ilmenneet tiedot

- (192) Työllisyys laski jyrkästi koko tarkastelujakson ajan. Yhteisön tuotannonalalla menetettiin yli 27 000 työpaikkaa, mikä tarkoittaa 33 prosentin laskua tutkimusajanjakson aikana vuoteen 2001 verrattuna.

Tuottavuus

	2001	2002	2003	2004	Tutkimusajan- jakso
Tuottavuus	3 150	3 150	3 105	3 072	3 081
Indeksi 2001 = 100	100	100	99	98	98

Lähde: tutkimuksen aikana ilmenneet tiedot

- (193) Tuottavuus määritettiin jakamalla tuotantomäärät yhteisön tuotannonalan työntekijöiden määrillä, jotka on esitetty edellä olevissa taulukoissa. Tällä perusteella yhteisön tuotannonalan tuottavuus pysyi suhteellisen vakaana tarkastelujakson ajan.

Kasvu ja polkumyymtimarginaalin suuruus

- (194) Koska tältä osin ei esitetty merkittävästi uusia tietoja tai väitteitä, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 183 ja 184 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

Aiemman polkumyynnin tai tuen vaikutuksista toipuminen

- (195) On syytä muistaa, että polkumyynnin vastaiset toimenpiteet Kiinasta, Indonesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa tai muovia, tuonnissa otettiin käyttöön helmikuussa 1998. Kyseisten toimenpiteiden soveltamisala oli päällekkäinen tämän tutkimuksen kohteena olevien tuotteiden kanssa. Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvää päättymistä koskevan ilmoituksen julkaisemisen seurauksena ei esitetty tarkastelupyynnöjä, ja sen vuoksi toimenpiteiden soveltaminen päättyi maaliskuussa 2003. Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa katsottiin, että koska tarkastelupyynnöjä ei esitetty, yhteisön tuotannonala oli tuolloin toipunut aiemman polkumyynnin vaikutuksista.
- (196) Yhteisön tuotannonala kuitenkin kiisti tämän sillä perusteella, että tarkastelupyynnön esittämättä jättäminen ei johtunut polkumyynnin haitallisista vaikutuksista toipumisesta vaan pikemminkin siitä, että käytössä olleet toimenpiteet eivät olleet riittävän tehokkaita. Yhteisön tuotannonala väitti, että toisin kuin väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa oli todettu, yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne ei voinut palautua tyydyttävässä määrin ennalleen, koska tuolloin käytössä olleilla toimenpiteillä ei pystytty poistamaan vahinkoa. Lisäksi menettelyn kohteena olevista maista peräisin olevan tuonnin määrä nousi huomattavaksi vuosina 2001–2003.
- (197) Yhteisön tuotannonala ei kuitenkaan riittävästi perustellut väitettään, että sille oli aiheutunut merkittävää vahinkoa vuosina 2001–2003, ja aiempien toimenpiteiden väitetty tehottomuus olisi voitu tarkistaa välivaiheen tarkastelussa, jota ei kuitenkaan pyydetty.
- (198) Näin ollen väite hylättiin. Alustava päätelmä, jonka mukaan tuotannonala oli toipunut aiemman polkumyynnin vaikutuksista, vahvistetaan tässä lopullisessa vaiheessa: vuoteen 2003 mennessä yhteisön tuotannonalalle ei ollut vielä aiheutunut merkittävää vahinkoa. On kuitenkin huomautettava, että merkittävää vahinkoa alkoi aiheutua vuodesta 2004 alkaen.

7.3 Mikrotaloudelliset indikaattorit

Varastot

	2001	2002	2003	2004	Tutkimusajan- jakso
Tuhatta paria	2 188	2 488	2 603	2 784	2 503
Indeksi: 2001 = 100	100	114	119	127	114

Lähde: tarkastetut kyselyvastaukset

- (199) Kuten jo mainittiin, varastoilla katsotaan vahingon määrittämisen kannalta olevan vain vähän vaikutusta yhteisön jalkineiteollisuuden tilanteeseen, koska tuotteet valmistetaan tilauksien perusteella. Teoriassa varastoja ei tästä syystä pidetä, ja ne ovat ainoastaan tulosta valmiista tilauksista, joita ei ole vielä toimitettu ja/tai laskutettu. Ensiksi varastot kasvoivat vuosien 2001 ja 2004 välillä 27 prosenttia ja laskivat sitten tutkimusajanjakson lopussa. Tätä tutkimusajanjaksona tapahtunutta laskua tarkasteltaessa on otettava huomioon myös alan sesonkiloittoisuus: on ennakoitavissa, että varasto on suurempi joulukuussa kuin vuoden ensimmäisen neljänneksen päättyessä eli tässä tapauksessa tutkimusajanjakson päättyessä.

Myyntihinnat

	2001	2002	2003	2004	Tutkimusajan- jakso
Euroa/pari	19,7	19,3	18,5	18,6	18,2
Indeksi: 2001 = 100	100	98	94	95	92,5

Lähde: tarkastetut kyselyvastaukset

- (200) Keskimääräiset yksikkömyyntihinnat laskivat tarkastelujakson aikana jatkuvasti. Yhteensä laskua oli 7,5 prosenttia. Yhteisön tuotannonalan hinnanlasku saattaa vaikuttaa pieneltä, etenkin jos sitä verrataan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintojen 30 prosentin laskuun tarkastelujaksolla. Tässä yhteydessä olisi kuitenkin otettava huomioon se, että jalkineet tuotetaan tilausten perusteella, ja uusia tilauksia hyväksytään yleensä vain siinä tapauksessa, että vastaava hintataso mahdollistaa ainakin kannattavuustason saavuttamisen. Tässä yhteydessä viitataan jäljempänä olevaan taulukkoon, jossa osoitetaan, että yhteisön tuotannonala ei tutkimusajanjakson aikana voinut enää alentaa hintojaan ilman, että siitä olisi aiheutunut tappioita.

Kassavirta, kannattavuus ja sijoitetun pääoman tuotto

	2001	2002	2003	2004	Tutkimusajan- jakso
Kassavirta (tuhatta euroa)	13 943	10 756	8 575	10 038	4 722
Indeksi: 2001 = 100	100	77	61	72	34
Voitto prosentteina nettoliikevaihdosta	1,6 %	1,8 %	0,2 %	1,8 %	0,5 %
Sijoitetun pääoman tuotto	6,1 %	7,3 %	1,0 %	8,2 %	2,3 %

Lähde: tarkastetut kyselyvastaukset

- (201) Edellä esitetyt tuottoindikaattorit vahvistavat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 190 kappaleessa kuvatun tilanteen ja osoittavat, että yritysten rahoitus tilanne heikkeni selvästi tarkastelujakson aikana. Tilanteen yleinen heikkeneminen oli erityisen huomattavaa tutkimusajanjakson aikana, ja se johti merkittäviin haitallisiin kehityssuuntauksiin vuoden 2005 ensimmäisen neljänneksen eli tutkimusajanjakson viimeisen neljänneksen aikana. Itse asiassa jo tarkastelujakson alussa havaittu huono kannattavuustilanne heikkeni edelleen huomattavasti.

- (202) Koska tältä osin ei esitetty merkittävästi uusia tietoja tai väitteitä, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 191–193 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.
- (203) Kokonaiskannattavuustaso pysyi matalana koko tarkastelujakson ajan, mikä korostaa asianomaisten pk-yritysten rahoituksellista haavoittuvuutta. Kuten jäljempänä selostetaan, tarkastelujakson ja erityisesti tutkimusajanjakson aikana saavutettu voitto on selvästi pienempi kuin tuotannonalan normaalioloissa yleensä saavuttama voitto.

Pääoman saanti

- (204) Tutkimuksessa kävi ilmi, että useiden yhteisön tuottajien pääoman saantia vaikeutti niiden vaikea rahoitustilanne. Tätä korostaa niiden yksittäisten kannattavuustasojen kehitys ja etenkin niiden kasvavien heikkeneminen. Kuten edellä todettiin, suhteellisen pienillä ja keskiuurilla yrityksillä ei aina ole mahdollisuuksia hankkia riittäviä pankkitakuita ja niiden voi olla vaikea varautua merkittäviin rahoitusmenoihin, joita epävarma taloudellinen tilanne aiheuttaisi.

Investoinnit

	2001	2002	2003	2004	Tutkimusajan- jakso
Tuhatta euroa	8 836	11 184	6 522	4 403	4 028
Indeksi: 2001 = 100	100	127	74	50	46

Lähde: tarkastetut kyselyvastaukset

- (205) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 194 kappaleessa esitetyt investointisuunnaukset ovat samankaltaiset kuin edellä olevassa taulukossa esitetyt suunnaukset. Yritysten hyväksymät investoinnit supistuivat yli 50 prosenttia vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välillä. Investointien vähenemistä tarkasteltaessa on otettava huomioon otokseen kuuluneiden yhteisön tuottajien rahoitustilanteen heikkeneminen.

Palkat

	2001	2002	2003	2004	Tutkimusajan- jakso
Keskimääräiset palkat henkeä kohden (euroa)	14 602	15 933	18 021	17 610	17 822
Indeksi: 2001 = 100	100	109	123	121	122

Lähde: tarkastetut kyselyvastaukset

- (206) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 196 kappaleessa esitetyt palkkoihin liittyvät suunnaukset ovat samankaltaiset kuin edellä olevassa taulukossa esitetyt suunnaukset. Koska uusia tietoja ei ole esitetty, suunnaukset vahvistetaan.

7.4 Asianomaisten osapuolten väitteet

- (207) Useat vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että yhteisön tuotannonalan voittomarginaali oli ratkaisevan tärkeä yhteisölle aiheutunutta vahinkoa kuvaava indikaattori. Tuottajat väittivät erityisesti, että koska vahingon korvaavan tason määrittämiseksi alustavassa vaiheessa käytetty voittomarginaali (2 prosenttia liikevaihdosta, ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 284 kappale) vastasi joidenkin yksittäisten otokseen kuuluneiden yritysten saavuttamaa voittomarginaalia, kyseisille yrityksille ei aiheutunut vahinkoa.

- (208) Tällä väitteellä ei ole enää merkitystä, sillä johdanto-osan 292 kappaleen mukaisen lisätarkastelun jälkeen voittomarginaali muutettiin 6 prosentiksi, joka vastasi paremmin sitä voittomarginaalia, jonka yhteisön jalkinetuottajat voisivat saavuttaa ilman vahingollista polkumyyntiä. Tämän perusteella yhteisön tuotannonalan kannattavuus heikkeni selvästi tarkastelujakson aikana ja kannattavuus laski 0,5 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Lisäksi vahingon tarkasteluun sisältyy koko yhteisön tuotannonala tai otos siitä, joten tarkastelua ei tehdä yhteisön tuotannonalan määritelmään sisältyvien yksittäisten yritysten tasolla.
- (209) Muutamat asianomaiset osapuolet väittivät, että vahingon tarkasteluun käytetyt indikaattorit eivät olleet luotettavia tai asianmukaisia. Osapuolet väittivät, että taloudellisia indikaattoreita ei ollut vahvistettu eivätkä ne olleet luotettavia, sillä – osapuolten mukaan yhteistyön puuttuessa – ne eivät kuvaisi yhteisön tuotannonalaa. Osapuolet väittivät, että mikrotaloudelliset indikaattorit eivät olleet edustavia etenkin kun otoksen koko oli rajallinen. Lopuksi ne viittasivat makro- ja mikrotaloudellisella tasolla vahvistettujen vahinkoindikaattorien erilaisiin suuntauksiin.
- (210) Makrotaloudellisten indikaattorien vahvistamatta jättämisestä on aluksi syytä muistuttaa, että perusasetuksen mukaan komissio voi itse päättää, onko tarkastuskäyntejä syytä tehdä, ja näin ollen velvollisuutta tehdä tarkastuskäynti jokaisessa tapauksessa ei ole. Perusasetuksen 16 artiklassa säädetään itse asiassa ainoastaan, että komissio voi tehdä tarkastuskäyntejä silloin kun se katsoo ne aiheellisiksi. Tämän vuoksi väite hylättiin. Lisäksi on huomattava, että nämä tekijät tarkistettiin yhteisön asianomaisten kansallisten jalkinealan järjestöjen toimittamien kokonaistietojen perusteella.
- (211) Toiseksi, ottaen huomioon edellä oleva yhteisön tuotannonalan määritelmää koskeva päätelmä ja otoksen edustavuus, myös näitä tekijöitä koskevat väitteet hylättiin. Lisäksi, kuten edellä jo todettiin, lopullisia päätelmiä varten vahvistetaan yhdenmukaisuuden vuoksi vain yksi ryhmä indikaattoreita eli joko makro- tai mikrotaloudelliset indikaattorit. Lopuksi on syytä huomauttaa, että vaikka alustavassa vaiheessa sekä mikro- että makrotaloudellisella tasolla määritetyt suuntauksiset eivät aina olleet aivan samanlaiset, ne eivät myöskään suuresti poikenneet toisistaan.
- (212) Asianomaiset osapuolet väittivät lisäksi, että kaikilla vahinkoa kuvaavilla tekijöillä ei voida osoittaa vahinkoa ja että yksittäisten yritysten tasolla ei vahinkoa voida määrittää ollenkaan otokseen valittujen yritysten osalta. Ensimmäiset väitteet on hylättävä sillä perusteella, että perusasetuksen mukaan mikään vahinkoindikaattoreista ei välttämättä yksinään ole ratkaiseva. Sen osalta, että tietyille tuottajille ei voitu osoittaa aiheutuneen vahinkoa, on painotettava, että väite ei ole oleellinen, sillä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan vahingon tarkasteluun sisältyy koko yhteisön tuotannonala tai otos siitä, joten tarkastelua ei tehdä yhteisön tuotannonalan määritelmään sisältyvien yksittäisten yritysten tasolla.

8. VAHINKOA KOSKEVAT PÄATELMÄT

- (213) Edellä esitetyn perusteella vahvistetaan alustava päätelmä, jonka mukaan yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.
- (214) Lisäksi vahvistetaan, että makrotaloudellisten eli koko yhteisön tuotannonalaa koskevien indikaattorien tarkastelun perusteella vahinko näkyi käytännössä lähinnä myyntimäärän ja markkinaosuuksien supistumisena. Koska jalkineita valmistetaan tilausten perusteella, myös tällä oli kielteinen vaikutus yhteisön tuotantotasoon ja työllisyyteen.

- (215) Lisäksi vahvistetaan, että mikrotaloudellisten tekijöiden osalta vahinko on varsin merkittävä. Tämä näkyy muun muassa siinä, että otokseen kuuluneet yritykset putosivat vuoden 2003 aikana matalimmalle mahdolliselle kannattavuustasolle, mikä voi kuitenkin johtua osittain niiden suhteellisen aktiivisesta aiemmasta investointikäytännöstä (arvon alenemisen vaikutus kannattavuuteen). Asianomaisten yritysten kannattavuus kuitenkin heikkeni myöhemmin myös investointien määrän huomattavasta laskemisesta huolimatta ja kannattavuus oli tutkimusajanjakson aikana itse asiassa alempana kuin missään vaiheessa tarkastelujakson aikana vuotta 2003 lukuun ottamatta eli kaukana hyväksyttävältä tasolta, ja koska muita selittäviä tekijöitä, kuten aiempi aktiivinen investointitoiminta, ei ollut, yrityksille oli selvästikin aiheutunut merkittävää vahinkoa. Myös kassavirta laski vaarallisesti ja päätyi tutkimusajanjakson aikana alimmalle tasolle, mikä on selvästikin tulkittava merkittäväksi vahingoksi. Otokseen kuuluneet yritykset eivät tutkimusajanjakson aikana enää kyenneet laskemaan hintojaan enempää ilman, että siitä olisi aiheutunut tappioita. Suhteellisen pienten ja keski suurten yritysten tapauksessa pitkään jatkunut tappiollinen toiminta johtaa lopulta yritysten sulkemiseen. Siinä missä yhteisön tuotannonalan tilannetta ennen vuotta 2004 voidaan kuvata ehkä vain vahingolliseksi, on selvää, että yhteisön tuotannonalalle on vuoden 2004 jälkeen aiheutunut merkittävää vahinkoa.

F. SYY-YHTEYS

1. POLKUMYYNNILLÄ TAPAHTUVAN TUONNIN VAIKUTUKSET

- (216) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus ja asianomaisten maiden markkinaosuus, lasten jalkineet mukaan lukien, kehittyivät seuraavasti:

	2001	2002	2003	2004	Tutkimusajan- jakso
Asianomaiset maat	9,3 %	11,5 %	16,3 %	19,1 %	23,2 %
Yhteisön tuotannonala	26,5 %	23,2 %	21,7 %	19,0 %	17,7 %

- (217) Eräät asianomaiset osapuolet kyseenalaistivat komission päätelmän, jonka mukaan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuuden kasvamisen ja yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden pienentymisen välillä oli riittävässä määrin samanaikaisuutta. Osapuolet huomauttivat, että kun kiinalainen ja vietnamilainen tuonnin markkinaosuudet kasvoivat eniten, yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni vähäisemmässä määrin, ja päinvastoin. Lisäksi väitettiin, että valituksen tehneiden yritysten markkinaosuus ei ole siirtynyt asianomaisille maille ja että tämän johtopäätöksen voi tehdä tarkastelemalla muiden kolmansien maiden markkinaosuuksien kehittymistä.
- (218) Eräs tuojajärjestö väitti lisäksi, että asianomaisista maista peräisin oleva polkumyynnillä tapahtuva tuonti ei aiheuttanut yhteisön tuotannonalalle vahinkoa, sillä tuodut jalkineet eivät kilpaile yhteisössä tuotettujen jalkineiden kanssa.
- (219) Samanaikaisuuden osalta katsotaan, että syy-yhteyden tarkastelussa ei vaadita täydellistä vastaavuutta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja yhteisön tuotannonalan tilanteen kehityksen välillä. Itse asiassa on vakiintuneen ja laillisesti hyväksytyyn käytännön mukaista, että jos polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntyy huomattavasti, tuotujen tuotteiden hinnat alittavat yhteisön tuotannonalan hinnat ja yhteisön tuotannonalan tilanne muuttuu samaan aikaan jatkuvasti epävakaammaksi, katsotaan kyseessä olevan selvä merkki syy-yhteydestä, kuten käsiteltävänä olevassa tapauksessa. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa on kiistatonta, että kyse oli samanaikaisuudesta, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 203–209 kappaleessa selvästi todetaan. Lisäksi samanaikaisuus on markkinaosuudessa vuosien 2003 ja 2004 välillä tapahtuneen muutoksen osalta jopa lähes symmetrinen. Sitä paitsi se seikka, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuuden kasvu katsottiin tarkastelujakson aikana ajoittain jopa suuremmaksi kuin yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden lasku, on selvä merkki siitä, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kasvu ei tapahtunut pelkästään yhteisön tuotannonalan kustannuksella vaan myös muiden yhteisön markkinoilla toimivien osapuolten kustannuksella.

- (220) Myös väite, jonka mukaan yhteisöön tuodut jalkineet eivät kilpailisi yhteisössä tuotettujen jalkineiden kanssa, hylättiin edellä olevan tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen määritelmää koskevan päätelmän perusteella, sillä asianomaisista maista tuodut jalkineet kilpailevat kaikilla tasoilla – toisin sanoen kaikkien ryhmien ja kaikkien tyyppien osalta – yhteisön tuotannonalan tuottamien ja myymien jalkineiden kanssa ja niiden myyntikanavat ovat samat. Lisäksi tutkimus on selvästi osoittanut, että yhteisön tuottajat ja viejät ovat kilpailevassa asemassa yhteisön markkinoilla.
- (221) Koska muita huomautuksia ei esitetty, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 209 kappaleessa esitetyt päätelmät: polkumyynnillä tapahtunut tuonti vaikutti ratkaisevasti yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

2. MUIDEN TEKIJÖIDEN VAIKUTUKSET

2.1 Asianomaisten osapuolten esittämät huomautukset

- (222) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen muutamaiset asianomaiset osapuolet väittivät, että merkittävän vahingon olivat aiheuttaneet muut tekijät. Kyseiset osapuolet viittasivat väitteisiin, jotka oli esitetty jo aiemmassa vaiheessa ja joita oli käsitelty asianmukaisesti väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa. Väitteet koskivat yhteisön tuotannonalan vientitoimintaa, muista kolmansista maista peräisin olevaa tuontia, Kiinan vientituotteita koskevien kiintiöiden poistamisen vaikutusta, valuuttakurssien vaihtelun vaikutusta, yhteisön tuottajien tuotannon siirtämistä ja yhteisön tuotannonalan väitettyä rakenteellista kilpailukyvyyn puutetta. Uusia tietoja ei kuitenkaan esitetty, ja tästä syystä tärkeimpiä väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitettyjä päätelmiä selostetaan ja tarkennetaan tarvittavassa määrin seuraavassa.

2.2 Yhteisön tuotannonalan vientitoiminta

- (223) Eräät asianomaiset osapuolet esittivät uudelleen väitteensä, että yhteisön jalkineiteollisuuden huono taloudellinen tilanne johtui sen vientitoiminnan heikkenemisestä.
- (224) Tässä yhteydessä huomautetaan, että mahdollisella väitetyllä vientitoiminnan heikkenemisellä ei ole vaikutusta suurimpaan osaan edellä tarkastelluista indikaattoreista, joita ovat esimerkiksi myyntimäärä, markkinaosuudet ja hintojen aleneminen, sillä nämä tekijät on määritetty yhteisön myynnin tasolla. Tuotantoluvut ilmoitettiin kokonaistuotantomääränä, sillä yhteisön markkinoille tarkoitettujen ja yhteisön ulkopuolelle tarkoitettujen tuotteiden välillä ei voida tehdä eroa. Koska jalkineita valmistetaan tilauksesta, myynnin väheneminen näkyy myös vastaavanlaisena tuotannon vähenemisenä, ja koska suurin osa tuotannosta on tarkoitettu yhteisön markkinoilla myytäväksi, vahvistetaan alustava päätelmä, jonka mukaan merkittävin osa tuotannon laskusta liittyi yhteisön markkinoilla kärsittyyn vahinkoon.
- (225) Itse asiassa myynnin määrän lasku yhteisön markkinoilla tarkastelujakson aikana (34 prosenttia) oli lähes sama kuin tuotannon lasku saman ajanjakson aikana (33 prosenttia).
- (226) Sen vuoksi väite hylättiin, ja lopullinen päätelmä on, että yhteisön tuotannonalan vientitoiminta ei aiheuttanut merkittävää vahinkoa.

2.3 Tuonti muista kolmansista maista

- (227) Muista kolmansista maista peräisin oleva tuonti, johon laskettiin mukaan myös lasten jalkineet, kehittyi seuraavasti:

Markkinaosuudet	2001	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso	Varianssi 01/tutki- musajanjakso (%-yksikköä)
Romania	5,7 %	7,1 %	7,5 %	7,0 %	6,9 %	+1,2
Intia	3,6 %	4,5 %	4,9 %	5,9 %	5,7 %	+2,1
Indonesia	2,7 %	2,4 %	2,0 %	2,0 %	2,0 %	-0,7
Brasilia	1,2 %	1,4 %	1,7 %	2,2 %	2,5 %	+1,3
Macao	1,2 %	1,7 %	2,2 %	3,2 %	2,4 %	+1,2
Thaimaa	1,0 %	1,0 %	1,2 %	1,3 %	1,3 %	+0,3
Muut maat	9,0 %	10,7 %	10,9 %	12,5 %	11,5 %	+2,5

Keskihinnat (euroa/pari)	2001	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso	Varianssi 2001/ tutkimusajanjakso
Romania	13,8	14,6	14,8	15,0	14,9	+8 %
Intia	11,3	11,3	10,3	10,2	10,2	-10 %
Indonesia	11,2	10,4	9,8	8,6	8,7	-23 %
Brasilia	16,8	15,7	13,5	13,0	12,6	-25 %
Macao	12,9	11,5	10,6	10,2	10,5	-18 %
Thaimaa	14,4	12,9	11,8	11,4	11,2	-22 %
Muut maat	14,8	14,3	13,6	12,4	12,7	-14 %

- (228) On syytä huomata, että minkään muiden maiden riviin (joka käsitti yli 150 maata) sisältyvän maan osuus edellä olevassa taulukossa ei ylittänyt kahta prosenttia yhteisön kokonaistuonnista tutkimusajanjakson aikana.

- (229) Tästä syystä voidaan vahvistaa, että yksittäin tarkasteltuna mikään edellä luetelluista maista ei lisännyt markkinaosuuttaan merkittävästi tarkastelujakson aikana, että niiden markkinaosuuksien absoluuttinen taso pysyi asianomaisten maiden tasoa huomattavasti alempana ja että lisäksi markkinaosuudet kehittyivät eri tavalla. Hintoja olisi tarkasteltava edellä mainitun tuontimäärän kehityksen valossa, ja olisi otettava huomioon myös se seikka, että niiden lasku oli pienempää asianomaisten maiden hintoihin verrattuna, ja yhtä poikkeusta lukuun ottamatta niiden absoluuttinen hintataso pysyi polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintatasoa huomattavasti korkeampana tarkastelujakson ajan.

- (230) Edellä esitettyjen syiden perusteella lopullinen päätelmä on, että tuonti muista kolmansista maista ei vaikuttanut merkittävästi yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

2.4 Valuuttakurssien vaihtelu

- (231) Muutamat vientiä harjoittavat tuottajat ja tuojat esittivät uudelleen väitteensä, joiden mukaan yhteisön tuotannonalan kärsimä vahinko johtui euron vahvistumisesta Yhdysvaltain dollariin nähden, sillä tämä johti tuontihintojen huomattavaan laskuun.

- (232) Uusia tietoja ei annettu, ja tästä syystä viitataan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 220–225 kappaleeseen. On syytä todeta myös, että vaikka hyväksyttäisiinkin se, että valuuttakurssien vaihtelu vaikutti tuontihintoihin, jo asianomaisten tuonnin määrä oli tarpeeksi suuri aiheuttamaan merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

2.5 Kiintiöiden poistaminen

- (233) Tästä aiheesta ei ole esitetty uusia tietoja. On kuitenkin huomattava, että koska tuonti lisääntyi tutkimusajanjakson viimeisen neljänneksen aikana, kiintiöiden poistaminen on saattanut pahentaa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingollisia vaikutuksia.

2.6 Valituksen tekijöiden epäonnistuminen toiminnan nykyaikaistamisessa, niiden pirstaleisuus ja korkeat työvoimakustannukset

- (234) Näistä aiheista ei ole esitetty uusia tietoja. On syytä huomata, että polkumyynnimarginaalit ovat suhteellisen korkeita (jopa korkeampia kuin hinnan alittavuuden marginaalit). Tämä merkitsee sitä, että asianomainen polkumyynnillä tapahtunut vienti ei kilpaile yhteisön tuotannon kanssa luontaiseduista, vaan sen toiminnan perustana on käytäntö, joka oikeuttaa kansainvälisen kaupan sääntöjen mukaan vastatoimiin. Jos polkumyyntiä ei olisi tapahtunut, asianomaiset tuontihinnat olisivat olleet paljon korkeammat ja yhteisön tuotannon alan kilpailukyky asianomaiseen tuontiin nähden olisi ollut paljon parempi.

2.7 Yhteisön jalkineteollisuuden tuotannon siirtäminen

- (235) Muutamat vientiä harjoittavat tuottajat ja eräs tuojajärjestö väittivät, että yhteisön tuottajien tuotannon siirtämisen vaikutusta yhteisön tuotannon alan tilanteeseen ei ollut käsitelty riittävästi väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa.
- (236) Arvostelun kohteena olivat erityisesti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 171 kappaleessa esitetyt yhteisön koko jalkineteollisuutta koskevat luvut sillä perusteella, että lukuihin sisältyi tuotantonsa siirtäneiden yhteisön tuottajien tietoja. Tässä yhteydessä viitataan edellä olevaan kappaleeseen, jossa vahvistetaan, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 169–173 kappaleet oli tarkoitettu ainoastaan tiedoksi eikä näillä kappaleilla ollut täten oikeudellista merkitystä vahinkoa koskevien lopullisten päätelmien kannalta. Tästä syystä vahvistetaan myös, että tuotantonsa yhteisön ulkopuolelle kokonaan siirtäneet tuottajat eivät sisälly yhteisön tuotannon alan määritelmään, ja näin ollen myös kyseisten yritysten yhteisön tuotannonalalle mahdollisesti aiheuttaman vahingon laajuutta tarkastellaan yhdessä muista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin vaikutuksen kanssa.
- (237) Tuotantonsa osittain siirtäneistä yrityksistä eli yrityksistä, jotka ostavat jalkineita myös yhteisön ulkopuolisista lähteistä, on syytä todeta, että vahingon tarkastelu on tehty ainoastaan niiden omaa yhteisössä tapahtuvaa tuotantoa koskevien tietojen pohjalta. Tästä syystä se, missä määrin nämä ostot ovat saattaneet aiheuttaa vahinkoa myös niille, on otettava huomioon myös tarkasteltaessa muista kolmansista maista peräisin olevaa tuontia.
- (238) Lopuksi on todettava, että niiden yritysten tuonnilla, jotka lisäsivät jalkineiden osien (esimerkiksi päällysten

tuontia tai aloittivat sen yhteisössä, ei voida katsoa olleen kielteistä vaikutusta useimpiin vahinkoindikaattoreihin, kuten tuotantoon, myyntiin ja kannattavuuteen, jo edellä selostetuista syistä. Kuten eräät asianomaiset osapuolet ovat huomauttaneet, on totta, että yhteisön työllisyys on saattanut heiketä, mutta tämä on nähtävä myös yritysten itsepuolustuksena yhteisön markkinoilla polkumyynnihinnoilla myytävien tuotteiden tuonnin huimaa lisääntymistä vastaan, ja näin ollen se liittyy pikemminkin polkumyynnin olemassaoloon kuin itse aiheutettuun vahinkoon.

3. SYY-YHTEYTTÄ KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

- (239) Näin ollen asianomaisten osapuolten väitteet hylättiin ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen päätelmät vahvistettiin.
- (240) Tästä syystä lopullinen päätelmä on, että asianomaisista maista peräisin oleva polkumyynnillä tapahtunut tuonti on aiheuttanut yhteisön tuotannonalalle perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa, ja koska tarkastelussa erotettiin asianmukaisesti toisistaan kaikkien tiedossa olevien tekijöiden vaikutukset yhteisön tuotannon alan tilanteeseen ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingolliset vaikutukset, kyseiset muut tekijät eivät muuttaneet sitä tosiseikkaa, että tarkastellun merkittävän vahingon on katsottava johtuvan polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista.

G. YHTEISÖN ETU

- (241) On tutkittu, onko alustavaa päätelmää, jonka mukaan yhteisön etu edellytti toimenpiteitä todetun vahingollisen polkumyynnin estämiseksi, syytä muuttaa asianomaisten osapuolten väliaikaista tullia koskevan asetuksen käyttöönoton jälkeen esittämien huomautusten ja/tai lisätietojen perusteella.

1. YHTEISÖN TUOTANNON ALAN ETU

- (242) Eräät tuojat ja vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että toimenpiteiden käyttöön ottaminen ei olisi yhteisön tuotannon alan edun mukaista. Tämä näkökohta perustui pääasiassa väitteisiin, joiden mukaan valituksen tekijöiden tuotanto täydentää asianomaisista maista peräisin olevaa tuontia ja polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen aiheuttaisi asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin huomattavaa siirtymistä muihin kolmansiin maihin. Lisäksi väitettiin, että yhteisön tuotannon alan kärsimä vahinko ei aiheutunut polkumyynnistä ja että valituksen tekijät ovat menettäneet markkinaosuuksia jo usean vuoden ajan muiden tekijöiden kuin polkumyynnin vuoksi.

- (243) Aluksi on huomautettava, että väliaikaista tullia koskessa asetuksessa ja edellä olevassa tarkastelussa todettiin selkeästi polkumyynnin aiheuttavan yhteisön tuotannonalalle vahinkoa, joka voidaan vuodesta 2004 alkaen luokitella asianomaisten maiden polkumyöntikäytäntöjen johdosta kärsityksi merkittäväksi vahingoksi. Tästä syystä on periaatteessa aihetta ajatella, että polkumyynnin aiheuttaman merkittävän vahingon poistaminen on yhteisön tuotannonalan edun mukaista.
- (244) Väite, jonka mukaan valituksen tekijöiden tuotanto pelkästään täydentää tuontia, hylättiin edellä esitettyjen päätelmien perusteella: tarkasteltavana oleva tuote kilpailee yhteisössä tuotetun ja myytävän samankaltaisen tuotteen kanssa. Myös se tosiseikka, että yhteisön tuotannonala esitti tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin vastaisen valituksen, viittaa siihen, että yhteisössä valmistetut tuotteet ja asianomaisista maista tuodut tuotteet kilpailevat keskenään.
- (245) Tuonnin siirtämistä koskeva väite esitettiin jo aiemmin, ja tässä yhteydessä viitataan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 241 kappaleeseen, jossa pääteltiin, että vaikka tuojat voivat siirtyä käyttämään muita toimittajamaita, tämä ei ole pätevä syy olla ryhtymättä toimenpiteisiin kyseessä olevaa merkittävää vahinkoa aiheuttavaa polkumyöntiä vastaan, ja että on joka tapauksessa mahdollista ennakoita, missä laajuudessa tällainen toimitusten siirtyminen toteutuisi ja millaisin ehdoin tuontia tapahtuisi eli harjoitettaisiinko polkumyöntiä vai ei.
- (246) Viimeisen väitteen osalta viitataan edellä olevaan syy-yhteyden tarkasteluun, jossa tutkittiin muiden tekijöiden kuin polkumyynnin vaikutusta. On joka tapauksessa selvää, että yhteisön jalkineteollisuuden tuotantomäärän pienentymistä ja näin ollen myös markkinaosuuden pienentymistä kiihdytti polkumyynnillä tapahtunut tuonti. Tämä tulkinta on selvästikin ainoa mahdollinen, kun yhteisön kulutus pysyy vakaana.
- (247) Koska muita perusteltuja huomautuksia ei ole esitetty, alustavat päätelmät vahvistetaan, ja lopullinen päätelmä on, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto antaisi yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden toipua tutkimuksessa todetun vahingollisen polkumyynnin vaikutuksista.
2. MUIDEN TALOUDEN TOIMIJOIDEN ETU
- 2.1 Kuluttajien etu
- (248) Kuten alustavassa vaiheessa, kuluttajajärjestöiltä ei saatu kannanottoja väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa koskevan ilmoituksen julkaisemisen jälkeen. Näin ollen mikään kuluttajien etua valvova järjestö ei kyseenalaistanut alustavaa päätelmää, jonka mukaan lopullisten toimenpiteiden käyttöönotolla olisi vain pieni vaikutus kuluttajien maksamiin nahkajalkineiden hintoihin.
- (249) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että ne eivät hyväksyneet päätelmiä toimenpiteiden vähäisestä vaikutuksesta kuluttajiin ja että toimenpiteet johtaisivat kotitalouksien menojen huomattavaan nousuun.
- (250) Tuojat väittivät lisäksi, että kuluttajahinnat nousisivat lopullisten toimenpiteiden johdosta ja että hintojen nousu saattaa olla jopa yhtä suuri kuin arvotullin prosenttiosuus. Tämä väite perustuu siihen näkemykseen, että tuojat yleensä lisäävät tuontihintaan mahdolliset tullit sisältävän katteen, ja näin ollen ne lisääisivät marginaalin myös muun muassa polkumyöntitulleihin. Toisaalta eräät tuojat ovat kuitenkin väittäneet, että ne eivät voisi siirtää tullimaksuja kuluttajien maksettaviksi sillä perusteella, että hintatason määrittävät kuluttajat, ja että kuluttajat eivät tästä syystä ostaisi tiettyjä jalkineita, jos niiden hinta ylittäisi tietyn rajan.
- (251) Aluksi on todettava, että vientiä harjoittavat tuottajat eivät nykyisten säännösten mukaan kuulu yhteisön edun piiriin. Tuottajien näkemysten tarkastelu on kuitenkin katsottu aiheelliseksi. On syytä korostaa, että osapuolet, jotka eivät hyväksyneet komission päätelmiä toimenpiteiden vähäisestä vaikutuksesta kuluttajiin, eivät kuitenkaan esittäneet väitteitään tukevia tietoja. Sen sijasta, kuten edellä jo todettiin, osapuolet esittivät jopa keskenään ristiriitaisia lausuntoja, joissa väitettiin, että tullit joko siirrettäisiin kokonaan kuluttajien maksettaviksi (ja katteita lisättäisiin myös tulliin) tai että tullien vaikutuksia ei voitaisi siirtää kenenkään maksettaviksi. Väitteiden perusteella ei näin ollen katsottu voitavan muuttaa alustavia päätelmiä.
- (252) Lisäksi eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että toimenpiteiden käyttöön ottaminen rajoittaisi huomattavasti kuluttajien saatavilla olevaa valikoimaa. Tämä perustuu väitteeseen, että tietynlaisia nahkajalkineita valmistetaan ainoastaan Kiinassa ja Vietnamin, että polkumyöntitullit johtaisivat päätökseen olla kokonaan tuottamatta tietynlaisia jalkineita ja että yhteisön tuottajien kapasiteetti ei riittäisi tuottamaan kyseisiä jalkineita yhteisön markkinoille.

- (253) Jalkinevalikoiman supistumista koskevat väitteet esitettiin jo aiemmin, ja niitä käsiteltiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 246 kappaleessa. Lisäksi väite, jonka mukaan tietynlaisten jalkineiden valmistaminen loppuisi ja että yhteisön tuottajien kapasiteetti ei riittäisi korvaamaan väitettyjä puutteita, oli väite, jonka tueksi ei esitetty selkeitä tosiseikkoja tai näyttöä, joten se hylättiin.
- (254) Lisäksi lasten jalkineiden jättämistä toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle harkittiin uudelleen yhteisön tuotannonalan esittämien perustelujen johdosta.
- (255) Vaikka ulkopuolelle jättäminen oli suurelle osalle vientiä harjoittavista tuottajista ja tuojista mieluinen ratkaisu, on todettava, että koska yhdeltäkään kuluttajajärjestöltä ei saatu kannanottoja, ei saatu lisänäyttöä siitä, että toimenpiteiden soveltamisella lasten jalkineisiin olisi erilainen vaikutus kuin niiden soveltamisella aikuisten jalkineisiin.
- (256) Toisaalta yhteisön tuotannonala kyseenalaisti lasten jalkineiden jättämisen väliaikaisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden ulkopuolelle ja viittasi siihen tosiseikkaan, että yhteisössä on tuotettu lasten jalkineita ja että lasten jalkineiden alalla on havaittu vahingollista polkumyyntiä.
- (257) Lasten jalkineiden asemaa käsiteltävänä olevassa menettelyssä koskevat lopulliset päätelmät johtavat seuraavaan päätelmään: Ensinnäkin lopullisiin päätelmiin johtanut perusteellinen tarkastelu osoitti, että lasten jalkineet olisi sisällytettävä tarkasteltavana olevan tuotteen määrittelymään, toisin sanoen kaikkia tarkasteltavana olevan tuotteen tyyppisiä olisi pidettävä yhtenä tuotteena, ja että tästä syystä polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä olisi periaatteessa sovellettava tarkasteltavana olevaan tuotteeseen kokonaisuudessaan. Toiseksi perustelut, joiden mukaan lasten jalkineet olisi alustavasti jätettävä toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 250–252 kappaleessa todetun yhteisön edun perusteella, eli erityisesti se seikka, että lasten jalkineita on ostettava useammin kuin aikuisten jalkineita ja polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden taloudellinen vaikutus eurooppalaisen keskivertoperheen taloudelliseen tilanteeseen olisi täten suurempi, arvioitiin uudelleen. Tässä yhteydessä todettiin, että Eurostatin tilastojen mukaan lasten jalkineiden tuontihinnat ovat yleensä huomattavasti alhaisemmat kuin aikuisten jalkineiden tuontihinnat (yli 33 prosenttia). Näin ollen polkumyynnin vastaisen arvotullin vaikutus lasten jalkineisiin olisi suhteessa alhaisempi. Lisäksi lopulliset päätelmät johtavat yleisesti ottaen alhaisempiin lopullisiin tulleihin kuin alustavassa vaiheessa sovelletut toimenpiteet. Tämä puolestaan vaikuttaa toimenpiteiden taloudellista vaikutusta pienentävästi. Lisäksi, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 249 kappaleessa jo todettiin, ei pidetä todennäköisenä, että kuluttajat joutuisivat kantamaan mahdollisten toimenpiteiden vaikutukset kokonaisuudessaan. Yksikään asianomainen osapuoli ei ole esittänyt perusteltua näyttöä, joka tukisi toisenlaista näkemystä. Tässä yhteydessä on asianmukaista huomauttaa, että yksikään kuluttajajärjestö ei esittänyt asiasta näkemyksiään, mikä viittaa siihen, että toimenpiteiden vaikutus – riippumatta siitä, onko kyse lasten vai aikuisten jalkineista – ei ole kuluttajajärjestöjen jäsenille todellinen ongelma. Edellä mainittu tarkastelu huomioon ottaen on ilmeistä, että lasten jalkineiden lopullinen jättäminen toimenpiteiden ulkopuolelle ei ollut perusteltua. Tästä syystä ei ole olemassa kiistatonta näyttöä sen osoittamiseksi, että kuluttajan etu ohittaa yhteisön tuotannonalan edun, kun käsitellään polkumyynnimenettelyjen aiheuttaman merkittävän vahingon poistamiseen tarkoitettujen lopullisten toimenpiteiden käyttöönottoa.
- (258) Edellä mainituista syistä väite hyväksyttiin, ja näin vahvistetaan, että edellä olevan perusteella tarkasteltavana olevaan tuotteeseen – myös lasten jalkineisiin – sovellettavien lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen ei olisi kuluttajien yleisen edun vastaista.

2.2 Jakelijoiden/vähittäismyyjien etu

- (259) On syytä muistaa, että alustavassa vaiheessa jakelijoilta/vähittäismyyjiltä tai jakelijoiden/vähittäismyyjien järjestöiltä saatiin vain muutamia huomautuksia: yksi huomautus saatiin yhden jäsenvaltion eräältä vähittäismyyjien ryhmittymältä, ja vastaukset kyselylomakkeeseen saatiin saman jäsenvaltion kolmelta tuojalta, joilla on myös oma jakeluverkosto ja kaksi valintamyymäläketjua. Vain yksi näistä neljästä osapuolesta esitti huomautuksia väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, ja huomautuksia ei saatu muilta yksittäisiltä jakelijoilta tai vähittäismyyjiltä.
- (260) Eräs menettelyn alusta lähtien yhteistyössä toiminut tuojajärjestö kyseenalaisti päätelmän, jonka mukaan huomautuksia oli saatu vain muutamia, sillä perusteella, että asianomainen järjestö edustaa yrityksiä, jotka eivät toimi pelkästään tuojina, vaan myös jakelijoina ja vähittäismyyjinä. Järjestö väitti myös, että ainakin kaksi sen eri jäsenvaltioissa toimivaa jäsentä on toimittanut komissiolle yksityiskohtaisia tietoja.

- (261) Komissio myöntää, että asianomainen järjestö edustaa yrityksiä, jotka käyttävät joskus myös omaa jakeluverkkoaan, joten huomautusten määrää koskevaa päätelmää olisi tässä suhteessa tarkennettava. Kyseisten yritysten ensisijainen tehtävä on kuitenkin jalkineiden tuonti. Itse asiassa komissio ei saanut jakelijoilta ja vähittäismyyjiltä kolmen edellä mainitun yrityksen toimittamien tietojen lisäksi lainkaan tarkkoja, todistettavissa olevia tietoja, joiden avulla olisi voitu arvioida niiden taloudellista tilannetta ja sitä, kuinka suuressa määrin toimenpiteet tilanteeseen vaikuttaisivat. Komissio pystyy tekemään yksityiskohtaisen arvion yleensä vain mainitunlaisten tietojen perusteella.
- (262) Tuojarjestön kahden jäsenen tekemää yhteistyötä koskevan väitteen osalta on kuitenkin todettava, että toinen niistä ei toimittanut vastausta kyselylomakkeeseen määräaikaan mennessä, joten sen vastauksia ei voitu käyttää.
- (263) Huomautuksissaan järjestö esitti lukuja ja esimerkkejä, joista ilmeni, millainen vaikutus toimenpiteillä olisi tuojiin, joilla on myös vähittäismyyntiin liittyvää toimintaa. Luvut toimitettiin kuitenkin liian myöhään, kyseisten tietojen esittämiselle määritettyjen määräaikojen jo umpeuduttua, ja ne näyttävät viittaavan vain yhteen yritykseen – jonka nimeä ei mainita – joka ei selvästikään toiminut yhteistyössä tutkimuksen aikana. Näin ollen lukuja, joita ei voitu vahvistaa, ei voitu ottaa huomioon.
- (264) Lisäksi järjestö väitti, että taloudellisen tilanteensa vuoksi tuojat, joilla on myös vähittäismyyntiin liittyvää toimintaa, eivät voi siirtää hintojen nousua kuluttajille edes osittain, ja että jotkin vähittäismyyjät, erityisesti ne, jotka hankkivat kaikki myymänsä tuotteet asianomaisista maista, eivät selviäisi toimenpiteiden käyttöönotosta.
- (265) Väite, jonka mukaan yritykset eivät voisi siirtää hintojen nousua kuluttajille edes osittain, on selvässä ristiriidassa muutamien osapuolten esittämien väitteiden kanssa. Näihin väitteisiin kuuluu myös tuojajärjestön esittämä väite, jonka mukaan polkumyynnin vastaiset toimenpiteet nostavat kuluttajahintoja. Tutkimuksen aikana koottujen tietojen perusteella on erittäin todennäköistä, että toimenpiteiden vaikutus tuontihintoihin siirretään keskimääräisessä tilanteessa kuluttajille ainakin osittain. Tämän päätelmän vahvistavat myös edellä mainitut ristiriitaiset väitteet. Ei voida tietenkään sulkea pois mahdollisuutta, että toimenpiteillä olisi kielteinen vaikutus tiettyihin vähittäismyyjiin, jotka tuovat kaikki myymänsä tuotteet suoraan asianomaista maista. On kuitenkin syytä muistaa, että yhteisön etua koskeva tarkastelu tehdään yleisellä tasolla, joten siinä keskitytään menettelyn kohteena olevien osapuolten keskimääräiseen tilanteeseen yhteisössä, ja tästä syystä ei voida koskaan sulkea pois sitä mahdollisuutta, että joihinkin yksittäisiin osapuoliin kohdistuva vaikutus on erilainen kuin enemmistöön kohdistuva. Tässä yhteydessä viitataan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 275 kappaleeseen, jossa todettiin, että toimenpiteiden käyttöönotolla voi olla kielteinen vaikutus tiettyjen tuojien rahoitustilanteeseen.
- (266) Lisäksi järjestö väitti, että komissio on tulkinut vähittäismyyntikanavien väliset erot virheellisesti. Järjestö väitti tässä yhteydessä, että yksittäisten vähittäismyyjien toimittajia eivät ole pelkästään yhteisössä toimivat tukkumyyjät, vaan vähittäismyyjät harjoittavat tuontia joskus itsekin. Järjestö väitti, että kaikki komission otokseen kuuluneet vähittäismyyjät olivat merkkituotteiden vähittäismyyjiä ja että komission tarkastelu ei ollut siten tarkoituksenmukainen.
- (267) Koska vähittäismyyjien ja jakelijoiden taloudellisesta tilanteesta ei ollut saatavilla yksityiskohtaisia tietoja, komissio suoritti alan yleistarkastelun. Tarkastelun tarkoituksena oli pelkästään yksilöidä kyseisten jakelijoiden ja vähittäismyyjien tärkeimmät jakelukanavat ja niiden rakenne sen tutkimiseksi, miten toimenpiteet niihin vaikuttaisivat. Ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että yksittäisten jakelijoiden erityistilanne ei näy tarkasti yleisessä tarkastelussa. Lisäksi on syytä todeta, että tutkimuksen yhteydessä muodostuneet kuvaukset ja johtopäätökset vastaavat myös komission aiemman jalkineita koskevan polkumyyntitutkimuksen ⁽¹⁾ päätelmiä, eikä ole saatu todisteita siitä, että jalkinealan jakeluolosuhteet olisivat muuttuneet sen jälkeen.
- (268) Lisäksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 260 kappaleessa todettiin, että vähittäismyyjien toimittajia ovat yleensä tukkumyyjät yhteisössä. Tämän perusteella ei näin ollen voitu sulkea pois sitä mahdollisuutta, että vähittäismyyjillä on myös muita toimituslähteitä. Merkkituotteiden vähittäismyyjiä koskevan väitteen osalta on todettava, että komissio ei käyttänyt tarkastelussa apuna otosta, vaan tutki kaikki yhteistyössä toimineiden osapuolten toimittamat tiedot. Tässä yhteydessä on syytä todeta, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa viitattiin merkkikohtaisten vähittäismyyntiketjujen eli tiettyjen tuotemerkkien vähittäismyyntiketjujen yhteistyön puuttumiseen. Merkkijalkineiden vähittäismyyjistä sitä vastoin toimi yhteistyössä yksi.

⁽¹⁾ EYVL L 60, 28.2.1998, johdanto-osan 124–134 kappale.

- (269) Muita huomautuksia, jotka olisivat muuttaneet väliaikaista tullia koskevan asetuksen päätelmiä, ei esitetty. Näin ollen vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 264 kappaleessa esitetty päätelmä, jonka mukaan lopullisten toimenpiteiden vaikutukset tuojiin ja jakelijoihin pysyvät todennäköisesti pieninä.

2.3 Etuyhteydettömien yhteisön tuojien etu

- (270) Muutamilta asianomaisilta osapuolilta saatuja huomautuksia on tarkasteltu huolellisesti siltä osin kuin niille oli olemassa asianmukaiset perustelut, ja huomautuksia käsitellään seuraavassa.

- (271) Eräät tuojat väittivät, että koska niiden voittomarginaali on pienempi kuin polkumyynnin taso, ne eivät kykene maksamaan polkumyynnin tulleja, elleivät ne voisi siirtää osaa tullien aiheuttamista kustannuksista tukkumyyjille ja vähittäismyyjille. Lisäksi väitettiin, että tämä ei olisi mahdollista, koska tukkumyyjät ja vähittäismyyjät eivät hyväksyisi hinnankorotuksia, vaan siirtyisivät käyttämään toimittajia, joiden toimittamiin tuotteisiin ei lisätä polkumyynnin tulleja.

- (272) Se seikka, että voittomarginaali on pienempi kuin polkumyynnin taso, ei ole oleellinen. Siinä missä polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden taso ilmaistaan prosenttiosuutena tuontihinnasta, voittomarginaali ilmaistaan prosenttiosuutena liikevaihdosta eli myyntihinnasta. Koska ostohintoihin lisätään huomattavat marginaalit vähittäismyynnin varten, on ilmeistä, että näitä kahta prosenttiosuutta ei voida verrata toisiinsa. Väitteestä, jonka mukaan tukkumyyjät ja vähittäismyyjät eivät hyväksyisi hinnankorotuksia, on syytä todeta jälleen, että väite on ristiriidassa monien tuojien esittämän väitteen kanssa, sillä ne katsovat, että hinnankorotukset siirretään kokonaisuudessaan kuluttajille ja näin myös jakelijoille ja että niitä ei voitaisi täten hyväksyä. On kuitenkin joka tapauksessa selvää, että tukkumyyjät ja vähittäismyyjät saattavat eittämättä siirtyä käyttämään toimittajia, joiden tuotteisiin ei lisätä polkumyynnin tulleja, mukaan lukien yhteisön tuotannonalan toimittajat, jotka näin hyötyisivät toimenpiteistä.

- (273) Eräs tuojajärjestö kyseenalaisti komission tavan ryhmitellä tuojat kahteen ryhmään, sillä järjestön mielestä ryhmittely ei vastaa markkinoilla vallitsevaa todellisuutta ja tuojien erottelun kannalta tärkeitä tekijöitä ovat tuotevalikoima

ja myyntikanavat. Lisäksi järjestö väitti, että toimenpiteiden vaikutusta arvioitaessa on otettava huomioon nettomarginaali eikä lisätty kate.

- (274) Tässä yhteydessä on todettava, että otantamenetelmää ei käytetty ja että tuojat osallistuivat yhteistyöhön aktiivisesti. Tästä syystä komissio pystyi tekemään päätelmänsä erittäin yksityiskohtaisten tietojen pohjalta.

- (275) On totta, että tuotevalikoima ja myyntikanavat ovat tärkeitä tekijöitä tuojien ryhmittelyssä. Myös nämä tekijät otettiin tarkastelussa asianmukaisesti huomioon. Itse asiassa komissio erotteli yritykset sen mukaan, toimivatko ne markkinoiden ylä- vai alatasolla, ja otti huomioon myös sen, että näillä kahdella tuojaryhmällä on erilaiset tuotevalikoimat ja myyntikanavat.

- (276) Lisäksi mikään tuojajärjestön esittämistä huomautuksista ei antanut aihetta muuttaa päätelmiä, joiden mukaan markkinoiden ylätasolla toimivien tuojien tapauksessa arvotullilla olisi maltillinen vaikutus paljon suurempaan myyntihintaan (eli voittoon) verrattuna ja markkinoiden alatasolla toimivien yritysten tapauksessa arvotulla johtaisi vain maltilliseen absoluuttisen hinnan nousuun ja yritysten keskimääräinen voittomarginaali huomioon ottaen toimenpiteet eivät vaikuttaisi niihin merkittävästi.

- (277) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 265–275 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan näin ollen vahvistaa. Tästä syystä lopullinen päätelmä on, että toimenpiteiden käyttöönotolla ei ole todennäköisesti merkittävää kielteistä vaikutusta tuojien tilanteeseen yhteisössä yleisesti ottaen, mutta käyttöönotolla voi olla joitakin kielteisiä vaikutuksia joidenkin yksittäisten tuojien rahoituslaitteeseen. Kielteisillä vaikutuksilla ei kuitenkaan odoteta olevan huomattavia vaikutuksia tuojien taloudelliseen kokonaistilanteeseen.

2.4 Muita näkökohtia

- (278) On väitetty myös, että toimenpiteet eivät ole yhteisön edun mukaisia, koska Vietnam on kehitysmaa, jonka on pakko harjoittaa jalkineiden vientiä, koska Kiinasta tuotuihin tuotteisiin lisättävät tullit voisivat vaarantaa hyvät taloudelliset suhteet Kiinaan, jolla on periaatteessa laajat markkinat, ja koska toimenpiteistä voisi olla vietnamilaisille ja kiinalaisille työntekijöille haittaa.

- (279) Perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan ja nykyisen perusasetuksen voimaantulon jälkeen syntyneen toimielinten vakiintuneen käytännön mukaan tällaiset väitteet eivät kuulu yhteisön edun tarkasteluun. Yhteisön edun tarkastelu tarkoittaa taloudellista tarkastelua, joka keskittyy niihin taloudellisiin vaikutuksiin, joita polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisella tai soveltamatta jättämisellä on yhteisössä oleviin toimijoihin. Se ei ole työkalu, jonka avulla polkumyynnitutkimukset voidaan toteuttaa muun muassa ulkopoliittikkaan tai kehityspoliittikkaan liittyvien yleisten poliittisten näkökohtien perusteella. Tämän vahvistaa myös niiden osapuolten luettelo, joilla on oikeus esittää huomautuksiaan perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti. Vaikka luettelo ei ole kattava (joissakin tutkimuksissa myös tarkasteltavana olevan tuotteen raaka-aineiden toimittajat ovat esittäneet huomautuksiaan, jotka on otettu huomioon), mainittujen osapuolten tyypeistä ilmenee selvästi, että avainasemassa ovat ainoastaan yhteisössä toimiviin osapuoliin kohdistuvat taloudelliset vaikutukset. Samalla on syytä huomata, että yhteisön edun tarkastelu ei ole varsinaisesti kustannus-hyötyanalyysi. Vaikka eri osapuolten etuja punnitaankin, niitä ei vertailla toisiinsa matemaattisen yhtälön avulla lähinnä siksi, että kunkin tekijän määrittämiseen riittävän varmasti käytettävissä olevassa ajassa liittyy ilmeisiä metodologisia vaikeuksia ja että kustannus-hyötyanalyysia varten on useita yleisesti hyväksytyjä malleja. Tämä on myös syy siihen, että perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tarkastelussa on kiinnitettävä erityistä huomiota tarpeeseen palauttaa tehokas kilpailu ja että toimenpiteitä ei voida soveltaa, jos voidaan selkeästi päätellä, että näiden toimenpiteiden soveltaminen ei ole yhteisön edun mukaista. Toisin sanoen lainsäädännössä hyväksytään, että polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä on tiettyjä kielteisiä vaikutuksia niihin osapuoliin, jotka eivät yleensä kannata tällaisia toimenpiteitä. Toimenpiteiden ei katsottaisi olevan yhteisön edun mukaisia vain silloin kun niillä olisi suhteettomia vaikutuksia edellä mainittuihin osapuoliin.
- (280) Tutkimuksen alussa ja myös alustavassa vaiheessa komissio pyysi kaikkia osapuolia toimittamaan tietoa niistä mahdollisista vaikutuksista, joita toimenpiteiden soveltamisella tai soveltamatta jättämisellä oli niihin ollut. Kuten alustavassa vaiheessa ja myös perusasetuksessa yksityiskohtaisesti selostettiin, tietoja, joiden mukaan vaikutukset olisivat olleet suhteettomia, ei ole saatu. Minkään asiakirjan sisältö ei tue millään tavalla erään jäsenvaltion esittämää väitettä, jonka mukaan tullien taloudellinen vaikutus on käytännössä se, että jokainen eurooppalaisten tuottajien tullien johdosta saama euro johtaa kahdeksan euron menetykseen kulutustavarateollisuuden näkökulmasta.
- (281) Kehitysmaiden vastaisten toimenpiteiden soveltamisen osalta todetaan, että yhteisön vakiintuneeseen käytäntöön kuuluu, että tällaisia toimenpiteitä sovelletaan erotuksetta sekä kehitysmaihin että kehittyneisiin maihin silloin kun niihin on aihetta. Väitteestä, jonka mukaan polkumyynnin vastaiset toimenpiteet voisivat vaarantaa hyvät taloudelliset suhteet Kiinaan, on todettava, että jos väitteen loogiset seuraukset toteutuisivat, yhteisön polkumyynnin vastaiset toimenpiteet olisivat riippuvaisia siitä, uhkaako asianomainen kolmas maa toimenpiteiden toteuttamisesta aiheutuvilla kielteisillä seurauksilla vai ei. Lisäksi tällainen lähestymistapa voisi saada kolmannen maan korostamaan kielteisten seurauksien mahdollisuutta. Lopuksi on todettava, että kumpikaan näkemys ei ole yhdenmukainen sääntöihin perustuvan välineen ja käytännöllisesti katsoen oikeudellisen tutkimuksen käsitteen kanssa.
- (282) Lisäksi väitettiin, että eräs jäsenvaltio on riippuvainen jalkineiden tuonnista. Mikään ei kuitenkaan viittaa siihen, että asianomaiset kaksi maata ovat jalkineiden ainoat tuontimaat. Hankintalähteitä on runsaasti sekä yhteisössä että asianomaisten maiden ulkopuolisissa kolmansissa maissa. Tuontia Kiinasta ja Vietnamista voidaan myös jatkaa, ja tullien vaikutus ei ole niin merkittävä, että nämä markkinat olisi unohdettava.
- (283) Yhteenvetona voidaan todeta, että nykyisen lainsäädännön tai tutkimuksen tulosten perusteella ei ole aihetta olla toteuttamatta polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä mistään tämän luvun alussa mainitusta syystä.

3. YHTEISÖN ETUA KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

- (284) Edellä olevassa tarkastelussa on otettu huomioon asianomaisten osapuolten esittämät huomautukset, joita on myös käsitelty tarvittavassa määrin. Huomautukset eivät kuitenkaan muuttaneet alustavassa vaiheessa tehtyjä päätelmiä.
- (285) Tästä syystä vahvistetaan lopullisesti, että
- toimenpiteiden käyttöönotto on yhteisön edun mukaista, koska toimenpiteiden odotetaan ainakin rajoittavan polkuhinnoilla tapahtuvan tuonnin suurta määrää, jolla on osoitettu olevan huomattava kielteinen vaikutus yhteisön tuotannonalan rahoitustilanteeseen
 - polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä ei ole vaikutusta kuluttajiin tai vaikutus on hyvin vähäinen

— tarkasteltavana olevan tuotteen ostohinta voi nousta jakelijoiden ja vähittäismyyjien osalta, mutta kun nousua verrataan niiden kokonaiskustannuksiin ja -tilanteeseen, toimenpiteet eivät vaikuttane niihin merkittävästi

— tuojat kykenisivät keskimääräisesti katsottuna selviytymään toimenpiteiden käyttöönotosta, vaikka joihinkin tuojiin, erityisesti niihin, jotka hankkivat kaikki myymänsä jalkineet asianomaisista maista, voi niiden erityistilanteesta riippuen kohdistua tiettyjä haitallisia vaikutuksia

— muita etuja ei voida katsoa polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamisen tuomaa etua tärkeämmiksi, mutta ne voidaan ottaa huomioon.

(286) Näin ollen kokonaisuutena katsotaan, että toimenpiteiden käyttöönotto eli merkittävää vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin poistaminen antaisi yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden säilyttää toimintansa ja saada viime vuosien yritysten sulkemiset ja työpaikan menetykset loppumaan ja että haitalliset vaikutukset, joita toimenpiteillä voi olla tiettyjen muiden talouden toimijoiden kannalta yhteisössä, eivät ole suhteettomia verrattuna yhteisön tuotannonalaan kohdistuviin hyödyllisiin vaikutuksiin.

H. LOPULLISET POLKUMYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET

(287) Polkumyyntiä, siitä johtuvaa vahinkoa ja yhteisön etua koskevat päätelmät huomioon ottaen olisi otettava käyttöön lopulliset toimenpiteet, joita sovelletaan Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin.

1. VAHINGON KORJAAVA TASO

(288) Lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tason olisi oltava riittävä poistamaan polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista yhteisön tuotannonalalle aiheutuva merkittävä vahinko ylittämättä todettuja polkumyynnimarginaaleja. Tullin määrää laskettaessa katsottiin, että merkittävää vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin vaikutukset poistavan tullin määrän olisi oltava sellainen, että yhteisön tuotannonala voisi sen avulla kattaa kustannuksensa ja saada sellaisen ennen veroja lasketun kokonaisyntivoiton, joka voitaisiin kohtuudella saada tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli polkumyynnillä tapahtu-

neen tuonnin puuttuessa vuoden 2004 loppuun asti voimassa ollut Kiinasta peräisin olevaa tuontia koskenut kiintiöjärjestelmä huomioon ottaen.

1.1 Viitehinnan alittavuus

(289) Alustavassa vaiheessa katsottiin, että 2 prosentin osuutta liikevaihdosta vastaava voittomarginaalia voitaisiin pitää sellaisena sopivana määränä, jonka yhteisön tuotannonalan voitaisiin odottaa saavuttavan ilman merkittävää vahinkoa aiheuttavaa polkumyyntiä, koska tämä vastaa suurinta voittoa, jonka yhteisön tuotannonala saavutti tarkastelujakson aikana. Yhteisön tuotannonala kuitenkin vastusti tätä näkemystä voimakkaasti sillä perusteella, että yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne ei heijastanut koko tarkastelujakson aikana voittoa, jonka se voisi saavuttaa ilman merkittävää vahinkoa aiheuttavaa polkumyyntiä, koska hinnat olivat alhaisia jo silloin kun tuotannonala saavutti kyseisen voiton, ja sen turvin tuotannonala ei pystynyt tekemään kilpailukykyä säilyttämisen edellyttämiä investointeja. Lopuksi yhteisön tuotannonala väitti, että valittu 2 prosentin osuus oli tuojien saavuttamaa voittomarginaalia paljon alhaisempi, ja vaati ehdottomaksi vähimmäisrajaksi 10 prosentin osuutta.

(290) Väite tutkittiin huolellisesti, ja selvitettiin, olisiko vahinkoa koskevissa laskelmissa käytettävä voittomarginaali syytä määrittää uudelleen.

(291) Aluksi on huomautettava, että tuojien saavuttama voitto ei ole asianmukainen mittapuu näiden toimijoiden erilaisen luonteen vuoksi, ja näin ollen viitteenä on käytettävä muita tietoja.

(292) Toiseksi yhteisön tuotannonalalta saatiin ilmoittamisen jälkeen kohtuullisin ponnisteluin saavutettavissa olevasta voittomarginaalista perusteltuja huomautuksia, joiden mukaan 6 prosentin osuutta liikevaihdosta vastaava voittomarginaalia olisi pidettävä 2 prosentin sijasta sellaisena sopivana määränä, jonka yhteisön tuotannonalan voitaisiin odottaa saavuttavan ilman vahingollista polkumyyntiä. Tässä yhteydessä yhteisön tuotannonala esitti näyttöä siitä, että yhteisön tuotannonala oli saavuttanut jalkineiden myynnissä suuremmat voittomarginaalit ilman vahingollista polkumyyntiä. Näin ollen sovellettava voittomarginaalia harkittiin uudelleen ja se määritettiin 6 prosentiksi liikevaihdosta.

- (293) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että komission vaikiintuneena käytäntönä on laskea vahinkomarginaali vain silloin kun yhteisön tuotannonala kärsii tappioita ja että muutoin vahingon taso olisi rajoitettava hinnan alittavuuteen. Väite kuitenkin hylättiin, koska vahinkomarginaali määritetään usein alhaisemman tullin säännön soveltamista varten, kun taas hinnan alittavuuden marginaali määritetään perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Tässä yhteydessä vahinkomarginaalilla on merkitystä, jos polkumyynnillä tapahtunut tuonti on lasketun hintoja, ja näin on voinut käydä, vaikka tuotannonala olisi edelleen kannattava.
- (294) Lisäksi, kuten alittavuuden marginaalin tapauksessa, saatiin useita huomautuksia vahinkomarginaalia koskevista laskelmista. Huomautukset ja väitteet tutkittiin yksityiskohtaisesti, ja laskelmiin tehtiin tarvittavat muutokset, jos havaittiin kirjoitusvirheitä tai tiettyjen oikaisujen tueksi oli olemassa näyttöä.
- (295) Tarvittava hinnankorotus määritettiin vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa määritettyä painotettua keskimääräistä tuontihintaa samassa kaupan portaassa yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymän tuotteen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Vahinkoa aiheuttamaton hinta saatiin oikaisemalla kunkin yhteisön tuotannonalaa kuuluvan yrityksen myyntihinta kannattavuuden takaavalle tasolle ja lisäämällä siihen edellä mainittu voittomarginaali. Tästä vertailusta johtuvat mahdolliset erot ilmaistiin tämän jälkeen prosentteina tuonnin CIF-kokonaisarvosta. Viitehinnan alittavuuden marginaaliksi saatiin Kiinan osalta 23 prosenttia ja Vietnamin osalta 29,5 prosenttia.
- (298) Tässä yhteydessä Kiinasta peräisin olevaa tuontia koskeneella kiintiöllä oli vaimentava vaikutus ja se esti merkittävän vahingon aiheutumisen yhteisön tuotannonalalle tutkimusajanjakson aikana vallinneeseen tilanteeseen verrattuna. Tämä näkyy selvästi vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevassa tarkastelussa, erityisesti johdanto-osan 187 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa sekä johdanto-osan 216 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa voidaan havaita, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän lisääntymisellä oli erityisen ratkaiseva vahingollinen vaikutus yhteisön tuotannonalaa kiintiön poistamisen jälkeen. Itse asiassa yhteisön tuotannonalan tilannetta kuvaavat taloudelliset indikaattorit osoittivat heikkenemistä erityisesti vuoden 2005 ensimmäisellä neljänneksellä, vaikka selkeitä merkkejä merkittävästä vahingosta oli havaittavissa jo vuoden 2004 viimeisellä neljänneksellä, joka muodosti tutkimusajanjakson loppuosan.
- (299) Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdassa esitetyn alhaisemman tullin säännön mukaisesti käsiteltävänä olevan tapauksen erityispiirteiden, etenkin vuoden 2004 loppuun asti voimassa olleen kiintiön vuoksi vahingollisen polkumyynnin määriin kiinnitettiin erityistä huomiota. Katsotaan, että merkittävää vahinkoa voi aiheuttaa ainoastaan tietyn määrällisen kynnnyksen ennen kiintiöiden poistamista ylittänyt tuonti, joten tutkimusajanjakson tulosten perusteella määritetyn vahinkokynnnyksen tulee kuvastaa sitä tosiseikkaa, että tietyt tuontimäärät eivät aiheuttaneet kyseistä merkittävää vahinkoa.
- (300) Näin ollen tuontimäärät, jotka eivät aiheuttaneet merkittävää vahinkoa, oli otettava asianmukaisesti huomioon vahingon korjaavissa tasoissa.

1.2 Käsiteltävänä olevan menettelyn erityispiirteet

- (296) Kuten edellä mainittiin, käsiteltävänä olevaan menettelyyn liittyy selvästi havaittavia ja poikkeuksellisia piirteitä, jotka on otettava asianmukaisesti huomioon polkumyynnin vastaisissa toimenpiteissä. Tässä yhteydessä on erityisen tärkeää muistaa, että vuoden 2005 tammikuuhun saakka huomattavaa osaa tarkasteltavana olevasta tuotteesta koskivat määrälliset rajoitukset.
- (297) Tämä tausta vaatii lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden riittävän tason tarkempaa harkintaa, jotta käsiteltävänä olevan tapauksen erityispiirteet voitaisiin ottaa huomioon. Tästä syystä oli harkittava kehittyneempiä menetelmiä lopullisten toimenpiteiden määrittämiseksi ja otettava huomioon etenkin tarkastelujakson aikana tuotujen määrien vaikutukset yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.
- (301) Tässä yhteydessä asianomaisista maista peräisin olevan Eurostatin tietoihin perustuvan tuonnin kokonaismäärien arvon vuonna 2003 ei katsottu olevan vielä riittävän suuri merkittävän vahingon aiheuttamiseksi, ja edellä määritettyjä vahingon korjaavia tasoja muutettiin näin suhteellisesti. Toisessa vaiheessa merkittävää vahinkoa aiheuttamattoman arvon määrä kohdennettiin Kiinalle ja Vietnamille asianomaisista maista tutkimusajanjakson aikana tuodun tarkasteltavana olevan tuotteen suhteellisen tuontiosuuden perusteella. Seuraavassa vaiheessa nämä kaksi merkittävää vahinkoa aiheuttamatonta määrää asetettiin oikeaan suhteeseen kummankin asianomaisen maan vuoden 2005 tuontiin verrattuna; tätä vuotta pidettiin ensimmäisenä mutta myös viimeisimpänä kokonaisuutena vuotena, jota eivät koskeneet tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin määrälliset rajoitukset. Lopuksi tutkimusajanjaksoa varten määritettyjä tulleja alennettiin vastaavissa suhteissa. Vahinkokynnnykseksi saatiin Kiinan osalta täten 16,5 prosenttia ja Vietnamin osalta 10 prosenttia.

- (302) Samojen menetelmien perusteella Golden Stepin vahinkokynnys pysyi selvästi sille määrätyn 9,7 prosentin suuren polkumyymtimarginaalin yläpuolella, joten tässä tapauksessa polkumyymtimarginaalin on perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdassa esitetyn alhaisemman tullin säännön mukaan määritettävä tullin määrä.
- (303) Lopullisten lisäpäätelmien esittämisen jälkeen useat asianomaiset osapuolet esittivät huomautuksia edellä kuvatuista toimenpiteistä. Eräät asianomaiset osapuolet ilmaisivat halunsa soveltaa DDS-järjestelmää (delayed duty system), joka olisi jättänyt tietyt vuosittaiset tuontimäärät toimenpiteiden soveltamisen ulkopuolelle.
- (304) On kuitenkin syytä huomata, että hallinnollisista ja lainsäädännöllisistä syistä katsottiin, että DDS-järjestelmän soveltaminen ei olisi asianmukaista.
- (305) Muut osapuolet olivat sitä mieltä, että käsiteltävänä olevassa tapauksessa ei olisi aiheellista poiketa normaalista järjestelmästä eli pelkästään polkumyymtimarginaaliin ja viitehinnan alittavuuden marginaaliin perustuvan arvotullin soveltamisesta.
- (306) On syytä muistaa, kuten edellä todettiin, että erityisesti tosiseikka, että Kiinasta peräisin oleva tarkasteltavana oleva tuote oli kiintiön alainen vuoteen 2004 asti, vaati erityismenetelmien soveltamista käsiteltävänä olevassa tapauksessa merkittävää vahinkoa aiheuttamattoman tuontin ottamiseksi asianmukaisesti huomioon. Tämän vuoksi myös tämä väite oli hylättävä.
- (307) Muut asianomaiset osapuolet, erityisesti monet kiinalaiset ja vietnamilaiset, kyseenalaistivat menetelmät, joiden avulla merkittävää vahinkoa aiheuttamattoman arvon määrä määritettiin ja kohdennettiin. Ensinnäkin osapuolet väittivät, että perusasetuksessa ei yleisesti ottaen määrätä tällaisesta lähestymistavasta. Toiseksi väitettiin, että viitehinnan alittavuuden marginaalin oikaiseminen merkittävää vahinkoa aiheuttamattoman arvon määrän perusteella olisi epäasianmukaista, koska merkittävää vahinkoa aiheuttamattoman arvon määrän väitettiin olevan määrään perustuva tekijä, kun taas viitehinnan alittavuuden marginaalit on määritetty hintavertailujen pohjalta, joten ne perustuvat vain arvoon. Kolmanneksi esitettiin, että merkittävää vahinkoa aiheuttamattoman arvon määrän taloudellista vaikutusta ei olisi pitänyt arvioida vuoden 2005 tuonnin vaan tutkimusajanjakson perusteella.
- (308) Näiden huomautusten osalta on syytä palauttaa mieliin, että perusasetuksessa ei esitetä tietynlaisia menetelmiä vahingon korjaavien tasojen määrittämistä varten. Näin ollen missään lainkohdassa ei rajoiteta tarkastelua ainoastaan viitehinnan alittavuuden marginaalin määrittämiseen. Tämän sijasta asiaa koskeva lainsäädäntö tarjoaa mahdollisuuden harkintavallan käyttöön sovitettaessa vahingon korjaavan tason laskentatapaa tietyn tapauksen erityispiirteisiin, mikäli olosuhteet tätä vaativat.
- (309) Toiseksi on syytä muistaa, että merkittävää vahinkoa aiheuttamattoman arvon määrää koskevat tiedot perustuvat arvoihin, sillä ne saadaan vuoden 2003 tuontimäärien arvosta. Näin ollen tällaisia tietoja voidaan käyttää viitehinnan alittavuuden marginaalin oikaisemiseen. Määrää koskevaa tekijää sovellettiin ainoastaan kohdennettaessa merkittävää vahinkoa aiheuttamattoman arvon määrää Kiinalle ja Vietnamille tutkimusajanjakson aikana vallinneiden määräsuhteiden perusteella. Tämä kohdentamismenetelmä oli valittu siitä syystä, että haluttiin i) asianmukaisesti kuvata tutkimusajanjakson aikana vallinnutta tilannetta ja ii) tasata Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevien tuontituotteiden keskimääräisten yksikköarvojen eroista johtuvia vääristymiä. Kohdennettujen merkittävää vahinkoa aiheuttamattomien arvojen määrien taloudellisten vaikutusten arvioinnin osalta katsottiin lisäksi tarpeelliseksi viitata viimeisimpään kokonaiseen vuoden mittaiseen tuontijaksoon, joka ei ollut kiintiöjärjestelmän alainen, eli vuoteen 2005, koska merkittävää vahinkoa aiheuttamattoman arvon määrän oikaisun haluttiin kattavan etenkin tarkastelujakson aikana vallinneen erikoisen kiintiötilanteen. Vaikka on totta, että tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tulisi yleensä ottaa huomioon, perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädetään poikkeuksista, jotka soveltuvat myös käsiteltävänä olevaan tapaukseen.
- (310) Lisäksi on syytä huomata, että Vietnamia ei voitu jättää oikaisun ulkopuolelle, koska Kiinan kiintiöjärjestelmällä oli epäsuora vaikutus myös Vietnamista peräisin olevaan tuontiin, ja näin ollen voidaan katsoa, että asianomaisista maista peräisin oleva tuonti ei vuoteen 2003 asti aiheuttanut merkittävää vahinkoa.
- (311) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että tämä lähestymistapa syrjisi kiinalaisia viejiä. Tässä yhteydessä ilmaistiin huolestuneisuutta menetelmien tuloksesta, sillä vaikka Vietnamin viitehinnan alittavuuden marginaali oli suurempi (29,5 prosenttia) kuin Kiinan (23 prosenttia), tämä lähestymistapa johti siihen, että vahingon korjaavat tasot olivat Vietnamin osalta alhaisemmat (10 prosenttia) kuin Kiinan osalta (16,5 prosenttia).
- (312) Menetelmissä kuitenkin otetaan asianmukaisesti huomioon vain Kiinan ja Vietnamin yhteisöön suuntautuvan tuonnin erilaiset kehityssuuntaukset. Vietnamin osuus tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista tarkastelujakson aikana oli suurempi. Näin ollen myös sen osuus merkittävää vahinkoa aiheuttamattomasta tuonnista oli suurempi. Tämä päättely johtaa kuitenkin väijäämättä siihen, että oikaisua koskevien menetelmien vaikutus Vietnamin viitehinnan alittavuuden marginaaliin on suurempi. Koska menetelmät kuvaavat asianmukaisesti ainoastaan todellisia eroja, ne eivät ole perusteettoman syrjiviä.

(313) Useat asianomaiset osapuolet väittivät myös, että lopullisia lisäpäätelmiä koskevien huomautusten esittämiseksi varattu aika oli ollut liian lyhyt, mikä oli perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan vastaista.

(314) Tässä yhteydessä on todettava, että i) koska asia oli kii-reellinen ja ii) koska lopulliset lisäpäätelmät koskivat vain yhtä tarkoin rajattua käsiteltävänä olevan tapauksen näkökohtaa, katsottiin perusasetuksen säännösten mukaisesti tarpeelliseksi asettaa vastausten määräajaksi viisi päivää tavallisesti käytettävän kymmenen päivän määräajan sijasta. Tässä yhteydessä on kuitenkin syytä todeta myös, että mikäli asianomaiset osapuolet pyysivät määräajan pidentymistä asianmukaisin perustein, määräaika pidentettiin.

2. SITOUS

(315) Eräät osapuolet, sekä vientiä harjoittavat tuottajat että tuojat, esittivät hintasitoumusta koskevia pyyntöjä. Näissä tapauksissa sitoumus olisi merkinnyt sitä, että asianomainen vientiä harjoittava tuottaja sitoutuu olemaan myymättä tuotetta vahingollisen polkumyynnin poistavan hintatason alittavalla hinnalla.

(316) Tuojien tapauksessa nämä pyynnöt katsottiin merkityksellöiksi, koska polkumyyntiä aiheuttavat viejät, ja tästä syystä vastuu on viejän, joka voi poistaa polkumyynnin asianmukaisella hinnoittelulla.

(317) Vientiä harjoittavien tuottajien tapauksessa pyynnöt oli hylättävä, koska pyynnöt esittäneille osapuolille ei ollut myönnetty markkinatalouskohtelua. Lisäksi olisi käytännössä mahdotonta määrittää syrjimätöntä hintatasoa, joka poistaisi kaikkien mahdollisten, täysin erilaisten jalkinemallien vahingollisen polkumyynnin, koska jalkinemallit muuttuvat jatkuvasti muotisuuntausten mukana.

(318) Lopulliset päätelmät sisältävän asiakirjan saatuaan eräs otokseen kuulunut vietnamilainen vientiä harjoittava tuottaja esitti hintasitoumusta koskevan pyynnön. Pyyntö oli kuitenkin hylättävä edellä selostetuista syistä.

(319) Muut osapuolet ilmaisivat toivovansa, että käytettäisiin yleistä vähimmäishintaa sekä vähimmäishinnan ja arvo-tullin yhdistelmää, toisin sanoen tullit olisi lisättävä vain

tietyn vähimmäishinnan alittaviin tuontituotteisiin. Tämän toiveen toistivat toimenpiteiden toteutusta koskevien lopullisten lisäpäätelmien esittämisen jälkeen myös Kiinan viranomaiset ja useat muut asianomaiset osapuolet.

(320) Ehdotukset oli hylättävä, koska yhdistetty tullit olisi ollut kohtuuttomana taloudellisenä taakkana halvoille jalkineille ja suosinut kalliimpia jalkineita. Olisi käytännössä mahdotonta määrittää riittävän tarkkoja hintaluokkia tuotteelle, joka on luonteeltaan niin moninainen kuin tutkittavana oleva, ja välttää näin kohtuuton taloudellinen taakka. Lisäksi aiemmat kokemukset ovat osoittaneet, että vähimmäishintoihin lisättävien tullien järjestelmää on vaikea valvoa ja se voi helposti johtaa sääntöjen kiertämiseen. Tästä syystä vähimmäishintaratkaisun katsottiin olevan epäkäytännöllinen ja riittämätön.

(321) Muutamat tuojat ja otokseen kuulumattomat vietnamilaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että ehdotetuissa toimenpiteissä ei ole millään tavalla otettu huomioon Vietnamin asemaa kehityksensä. Tässä yhteydessä on huomattava, että toimenpiteiden tavoitteena on tasapuolisesti puuttua vahinkoa aiheuttaviin epäoikeudenmukaisiin polkumyöntikäytäntöihin. Tietyn menettelyn kohteena olevien maiden talouden tai kehityksen tilaa ei katsota perusasetuksen 2 ja 3 artiklan mukaan olennaiseksi tekijäksi polkumyöntiä ja vahinkoa määritettäessä. Oikaisuja muiden tekijöiden perusteella, joita ei ole perusasetuksessa määritetty, voidaan tehdä ainoastaan, jos niiden voidaan osoittaa vaikuttavan hintojen vertailtavuuteen. Koska asianomaiset osapuolet eivät esittäneet tätä näkökulmaa tukevia perusteluja, edellä esitetty väite Vietnamin asemasta kehityksensä oli hylättävä.

3. LOPULLISET TULLIT

(322) Edellä esitetyn perusteella ja perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti katsotaan, että Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevaa tuontia koskevat lopulliset polkumyöntitullit olisi otettava käyttöön alimpien polkumyönti- ja vahinkomarginaalien suuruisina alhaisemman tullin säännön mukaisesti edellä tarkennetulla tavalla. Tässä yhteydessä koko maata koskevaa tullia vahvistettaessa vahingon korjaavat tasot määrittävät katon polkumyöntitullille.

(323) Golden Stepin osalta tullit määritettiin sen polkumyöntimarginaalin perusteella, koska se oli vahingon korjaavaa tasoa alhaisempi.

- (324) Edellä esitetyn perusteella ehdotetut lopulliset tullit ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Polkumyynnitulli
Kiina	Golden Step	9,7 %
	Kaikki muut yritykset	16,5 %
Vietnam	Kaikki yritykset	10 %

- (325) Jotta varmistettaisiin, että väriä ilmoitusten ja toimenpiteiden kiertämisen riski on mahdollisimman pieni, komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽¹⁾ 308 d artiklaan perustuva vahvistettu hallinnollinen tuontivalvontajärjestelmä mahdollistaa aiemmat tiedot merkityksellisistä tuonin kehityssuunnauksista. Jos saadaan näyttöä siitä, että kehityssuunnaukset muuttuvat merkittävästi, komissio tutkii asian viipymättä. Tässä yhteydessä on syytä tarkentaa, että STAF-jalkineiden valvonta kattaa nyt 7,5 euron arvon ylittävät ja alittavat STAF-jalkineet aiempien vähintään 9 euron arvoisten STAF-jalkineiden sijasta.

- (326) Vaikka vahinkoa aiheuttavaa polkumyynnin on todettu ja yhteisön etu vaatii toimenpiteiden käyttöönottoa, käsiteltävänä olevaan menettelyyn liittyy selvästi havaittavia ja poikkeuksellisia piirteitä, joihin viitattiin edellä johdanto-osan 296 ja 297 kappaleessa ja jotka olisi otettava asianmukaisesti huomioon päätettäessä polkumyynnin vastaisen toimenpiteiden voimassaoloajasta. Koska tuontirajoitus on vasta hiljattain poistettu huomattavalta osalta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia jalkineita ja koska tutkimus on osoittanut, että nahkapäällisten jalkineiden markkinat eivät ole vielä vakiintuneet, kuten selostetaan yksityiskohtaisemmin johdanto-osan 296 ja 297 kappaleessa, neuvosto katsoo olevan syytä rajoittaa toimenpiteiden voimassaoloaikaa näissä poikkeuksellisissa markkinaolosuhteissa. Tästä syystä neuvosto pitää kohtuullisena toimenpiteiden keston rajoittamista 2 vuoteen perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdassa säädetyn viiden vuoden sijasta. Näin ollen toimenpiteiden voimassaolon on määrä päättyä 2 vuoden kuluttua niiden voimaantulosta. Perusasetuksen 11 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyynnitulli, jota sovelletaan tuotaessa Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista perä-

sin olevia jalkineita, joiden päälliset ovat nahkaa tai tekonahkaa ja jotka kuuluvat seuraaviin CN-koodeihin, lukuun ottamatta urheilujalkineita, jalkineita, joissa on erikoistekniikkaa, tohveleita ja muita sisäjalkineita sekä jalkineita, joissa on suojaava kärjys: 6403 20 00, ex 6403 30 00, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 ja ex 6405 10 00⁽²⁾ (Taric-koodit 6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90, 6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90, 6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29, 6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 ja 6405 10 00 80).

2. Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

— ”urheilujalkineilla” tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1719/2005⁽³⁾ liitteen I 64 ryhmän 1 alanimikehuomautuksessa tarkoitettuja jalkineita;

— ”jalkineilla, joissa on erikoistekniikkaa” tarkoitetaan urheilukäyttöön tarkoitettuja jalkineita, joiden CIF-hinta paria kohden on vähintään 7,5 euroa ja joissa on erikoistekniikkaa: yksi- tai monikerroksinen muottipohja, ei suoravalettu, joka on valmistettu erityisesti pysty- tai sivusuuntaisia iskuja vaimentamaan suunnitelluista synteettisistä aineista ja joka on varustettu teknisillä ominaisuuksilla, jollaisia ovat joko kaasua tai nestettä sisältävät ilmatiiivit tyynyt, iskuja vastaanottavat tai vaimentavat mekaaniset osat ja sellaiset aineet kuin LD-polymeerit, ja jotka kuuluvat seuraaviin CN-koodeihin: ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96 ja ex 6403 99 98;

⁽¹⁾ Komission asetus (ETY) N:o 2454/93, annettu 2 päivänä heinäkuuta 1993, tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1). Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 402/2006 (EUVL L 70, 9.3.2006, s. 35).

⁽²⁾ Sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 27 päivänä lokakuuta 2005 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1719/2005 (EUVL L 286, 28.10.2005, s. 1). Tuotteen määritelmän soveltamisala määritellään yhdistämällä 1 artiklan 1 kohdassa oleva kuvaus ja vastaavien CN-koodien tuotekuvaus.

⁽³⁾ EUVL L 286, 28.10.2005, s. 1.

— ”jalkineilla, joissa on suojaava kärjys” tarkoitetaan jalkineita, joissa on suojaava kärjys ja joiden iskuenergian vaimennus on vähintään 100 joulea ⁽¹⁾ ja jotka kuuluvat seuraaviin CN-koodeihin: ex 6403 30 00, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 ja ex 6405 10 00;

— ”tohveilla ja muilla sisäjalkineilla” tarkoitetaan jalkineita, jotka kuuluvat CN-koodiin ex 6405 10 10.

3. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyöntitulli on seuraavien yritysten valmistamien 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden osalta seuraava:

Maa	Yritys	Polkumyöntitulli	Taric-lisäkoodi
Kiina	Golden Step	9,7 %	A775
	Kaikki muut yritykset	16,5 %	A999
Vietnam	Kaikki yritykset	10 %	—

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Kannetaan lopullisesti asetuksella (EY) N:o 553/2006 käyttöön otetun väliaikaisen polkumyöntitullin vakuutena olevat määrät tällä asetuksella lopullisesti käyttöön otetun tullin tasoisina. Lopullisen polkumyöntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Se on voimassa 2 vuoden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 5 päivänä lokakuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. RAJAMÄKI

⁽¹⁾ Iskuenergian vaimennus on mitattava eurooppalaisten standardien EN345 ja EN346 mukaisesti.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1473/2006,
annettu 5 päivänä lokakuuta 2006,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä lokakuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä lokakuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 386/2005 (EUVL L 62, 9.3.2005, s. 3).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 5 päivänä lokakuuta 2006 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	74,1
	096	17,5
	999	45,8
0707 00 05	052	114,4
	999	114,4
0709 90 70	052	88,2
	999	88,2
0805 50 10	052	51,2
	388	64,6
	524	55,3
	528	57,0
	999	57,0
0806 10 10	052	89,3
	400	151,0
	624	137,8
	999	126,0
0808 10 80	388	87,6
	400	91,0
	508	76,2
	512	87,1
	720	74,9
	800	146,7
	804	102,6
	999	95,2
0808 20 50	052	117,0
	388	80,3
	720	56,3
	999	84,5

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 750/2005 (EUVL L 126, 19.5.2005, s. 12) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1474/2006,
annettu 5 päivänä lokakuuta 2006,
asetuksen (EY) N:o 2771/1999 ja (EY) N:o 1898/2005 muuttamisesta myyntiin pantavan
interventiovoim varastoon saapumisen osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkina-järjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä voim ja kerman markkinoiden interventiovoimien osalta 16 päivänä joulukuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2771/1999 ⁽²⁾ 21 artiklassa säädetään, että myyntiin pantavan interventiovoim on pitänyt saapua varastoon ennen 1 päivää tammikuuta 2005.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kerman, voim ja voiöljyn myyntiä yhteisön markkinoilla koskevien toimenpiteiden osalta 9 päivänä marraskuuta 2005 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1898/2005 ⁽³⁾ 1 artiklan a alakohdassa säädetään, että asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti ostetun ja alennettuun hintaan myytävän interventiovoim on pitänyt saapua varastoon ennen 1 päivää tammikuuta 2005.

(3) Voimarkkinoiden tilanteen ja interventiovarastoissa olevan voim määrän kannalta on aiheellista, että ennen 1 päivää tammikuuta 2006 varastoon saapunut voi on myynnissä.

(4) Sen vuoksi asetuksia (EY) N:o 2771/1999 ja (EY) N:o 1898/2005 olisi muutettava.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2771/1999 21 artiklassa päivämäärä "1 päivää tammikuuta 2005" päivämäärällä "1 päivää tammikuuta 2006".

2 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1898/2005 1 artiklan a alakohdassa päivämäärä "1 päivää tammikuuta 2005" päivämäärällä "1 päivää tammikuuta 2006".

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä lokakuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1913/2005 (EUVL L 307, 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EYVL L 333, 24.12.1999, s. 11. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1226/2006 (EUVL L 222, 15.8.2006, s. 3).

⁽³⁾ EUVL L 308, 25.11.2005, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1417/2006 (EUVL L 267, 27.9.2006, s. 34).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1475/2006,**annettu 5 päivänä lokakuuta 2006,****sellaisenaan vietävien valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 33 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 318/2006 32 artiklassa säädetään, että kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa lueteltujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen ja yhteisön markkinahintojen välinen ero voidaan kattaa vientituella.
- (2) Sokerin markkinoiden nykytilanne huomioon ottaen vientituet olisi vahvistettava asetuksen (EY) N:o 318/2006 32 ja 33 artiklassa säädettyjen sääntöjen ja tiettyjen perusteiden mukaisesti.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 318/2006 33 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityistarpeet voivat edellyttää tuen mukauttamista määräpaikan mukaan.

(4) Tukea olisi myönnettävä ainoastaan tuotteille, joilla on vapaa liikkuvuus yhteisössä ja jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 318/2006 vaatimukset.

(5) Euroopan yhteisön sekä Romanian ja Bulgarian kanssa tehtyjen Eurooppa-sopimusten puitteissa käytävien neuvottelujen tarkoituksena on erityisesti vapauttaa markkinajärjestelyyn kuuluvien tuotteiden kauppa. Sen vuoksi vientituet olisi poistettava kyseisten kahden maan osalta.

(6) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tämän asetuksen liitteessä vahvistettuihin tuotteisiin ja määriin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 318/2006 32 artiklassa säädettyjä vientitukia.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä lokakuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä lokakuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1.

LIITE

Sellaisenaan vietäviin valkoiseen sokeriin ja raakasokeriin 6 päivästä lokakuuta 2006^(a), alkaen sovellettavat vientituet

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Vientituen määrä
1701 11 90 9100	S00	euroa/100 kg	28,04 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	euroa/100 kg	26,45 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	euroa/100 kg	28,04 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	euroa/100 kg	26,45 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	euroa/1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,3048
1701 99 10 9100	S00	euroa/100 kg	30,48
1701 99 10 9910	S00	euroa/100 kg	28,75
1701 99 10 9950	S00	euroa/100 kg	28,75
1701 99 90 9100	S00	euroa/1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,3048

Huom. Määräpaikat määritellään seuraavasti:

S00: kaikki määräpaikat paitsi Albania, Kroatia, Bosnia ja Hertsegovina, Bulgaria, Romania, Serbia, Montenegro, Kosovo sekä entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia.

(^a) Tässä liitteessä vahvistettuja määriä ei sovelleta 1 päivästä helmikuuta 2005 alkaen Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen tekemisestä 22 päivänä heinäkuuta 1972 tehdyn Euroopan talousyhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen muuttamiseksi jalostettuihin maataloustuotteisiin sovellettavien säännösten osalta ja tämän sopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta 22 päivänä joulukuuta 2004 tehdyn neuvoston päätöksen 2005/45/EY (EUVL L 23, 26.1.2005, s. 17) mukaisesti.

(¹) Tätä määrää sovelletaan raakasokeriin, jonka saanto on 92 prosenttia. Jos viedyn raakasokerin saanto poikkeaa 92 prosentista, sovellettavan tuen määrä kerrotaan jokaisen käsiteltävänä olevan vientitapahtuman osalta muuntokertoimella, joka saadaan jakamalla viedyn raakasokerin saanto 92:lla asetuksen (EY) N:o 318/2006 liitteessä I olevan III kohdan 3 alakohdan mukaisesti.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1476/2006,
annettu 5 päivänä lokakuuta 2006,
valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 958/2006
säädettyä pysyvää tarjouskilpailua varten

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 33 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ja kolmannen alakohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Valkoisen sokerin vientiä koskevasta pysyvästä tarjouskilpailusta vientitukien vahvistamiseksi markkinointivuodeksi 2006/2007 28 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 958/2006 ⁽²⁾ edellytetään osittaisten tarjouskilpailujen järjestämistä.

(2) Asetuksen (EY) N:o 958/2006 8 artiklan 1 kohdan ja 5 päivänä lokakuuta 2006 päättyvässä osittaisessa

tarjouskilpailussa jätettyjen tarjousten tarkastelun perusteella on aiheellista vahvistaa vientituen enimmäismäärä kyseistä osittaista tarjouskilpailua varten.

(3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 958/2006, 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotteen vientituen enimmäismääräksi vahvistetaan 5 päivänä lokakuuta 2006 päättyvää osittaista tarjouskilpailua varten 33,750 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä lokakuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä lokakuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 175, 29.6.2006, s. 49.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1477/2006,
annettu 5 päivänä lokakuuta 2006,
vilja-alan tuotantotukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetusten (ETY) N:o 1766/92 ja (ETY) N:o 1418/76 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja- ja riisialan tuotantotukien osalta 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1722/93 ⁽²⁾ määritellään tuotantotukien myöntämisen edellytykset. Laskentaperuste määrätään kyseisen asetuksen 3 artiklassa. Näin lasketut tuotantotuet, jotka eriytetään tarvittaessa perunatärkkelystä varten, on vahvistettava kerran kuukaudessa, ja niitä voidaan muuttaa, jos maissin ja/tai vehnän hinta muuttuu merkittävästi.

- (2) On syytä kertoa tällä asetuksella vahvistettavat tuotantotuet asetuksen (ETY) N:o 1722/93 liitteessä II esitetyillä kertoimilla täsmällisen maksettavan määrän määrittämiseksi.
- (3) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1722/93 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu, tonneina ilmaistuksi tuotantotueksi vahvistetaan:

- a) 0,00 EUR/t maissi-, vehnä-, ohra- ja kauratärkkelykselle;
b) 0,00 EUR/t perunatärkkelykselle.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä lokakuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä lokakuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1154/2005 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1950/2005 (EUVL L 312, 29.11.2005, s. 18).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1478/2006,**annettu 5 päivänä lokakuuta 2006,****tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 936/2006 tarkoitettun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiettyihin kolmansiin maihin vietävän tavallisen vehnän vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 936/2006 ⁽²⁾.
- (2) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾ 7 artiklan mukaisesti komissio voi toimitettujen tietojen perusteella päättää enimmäisvientituen vah-

vistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitettut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientituki olisi vahvistettava.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 936/2006 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa ja 29 päivän syyskuuta ja 5 päivän lokakuuta 2006 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 0,00 EUR tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä lokakuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä lokakuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1154/2005 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EUVL L 172, 24.6.2006, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 777/2004 (EUVL L 123, 27.4.2004, s. 50).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1479/2006,**annettu 5 päivänä lokakuuta 2006,****maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1421/2006
tarkoitettuna tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 1421/2006 ⁽²⁾ on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta kolmansista maista tuotavan maissin tuontitullista Espanjaan.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 ⁽³⁾ 7 artiklan mukaisesti komissio voi asetuksen (EY) N:o 1784/2003 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetyt perusteet. Tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä, jonka tarjous on tuontitullin enimmäisalennuksen suuruinen tai sitä alhaisempi.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuontitullin enimmäisalennukseksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1421/2006 tarkoittaman tarjouskilpailun rajoissa 29 päivän syyskuuta ja 5 päivän lokakuuta 2006 välisenä aikana jätettyjen tarjousten osalta maissin tuontitullin enimmäisalennukseksi vahvistetaan 2,43 EUR/t 77 000 t kokonaismäärään asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä lokakuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä lokakuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1154/2005 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EUVL L 269, 28.9.2006, s. 6.

⁽³⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1558/2005 (EUVL L 249, 24.9.2005, s. 6).

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 29 päivänä syyskuuta 2006,

yhteisön rahoitusosuuden myöntämisestä jäsenvaltioissa toteutettavalle selvitykselle salmonellan esiintyvyyden perustasosta teurassioissa

(tiedoksiannettu numerolla K(2006) 4306)

(2006/668/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 20 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Päätöksen 90/424/ETY mukaisesti yhteisö toteuttaa tai auttaa jäsenvaltioita toteuttamaan yhteisön eläinlääkintälainsäädännön ja eläinlääkintäalan koulutuksen kehittämiseen tarvittavia teknisiä tai tieteellisiä toimia.
- (2) Salmonellan ja muiden tiettyjen elintarvikkeiden kautta tarttuvien tiettyjen zoonoosien aiheuttajien valvonnasta 17 päivänä marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003⁽²⁾ 4 artiklan mukaan on asetettava yhteisön tavoite salmonellan esiintymisen vähentämiseksi teurassikapopulaatioissa vuoden 2007 loppuun mennessä.
- (3) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) biologisia vaaroja käsittelevä tiedelautakunta antoi 16 päi-

vänä maaliskuuta 2006 pitämässään kokouksessa komission pyynnöstä lausunnon sikatuotannossa ilmenevän salmonellan riskinarvioinnista ja eri torjuntavaihtoehdoista. Lausunnossa esitetään teknisiä ohjeita EU:ssa toteutettavalle tutkimukselle salmonellan esiintyvyyden perustasosta lihasioissa.

- (4) Yhteisön tavoitteen asettamiseksi saatavilla on oltava vertailukelpoisia tietoja salmonellan esiintymisestä eri jäsenvaltioiden teurassikapopulaatioissa. Tällaisia tietoja ei kuitenkaan ole saatavilla, mistä syystä olisi toteutettava erityisselvitys salmonellan esiintymisen seuraamiseksi teurassioissa asianmukaisena ajanjaksona, jotta voidaan ottaa huomioon mahdolliset kausivaihtelut.
- (5) Elintarviketurvallisuusviranomaisen lausunnossa suositellaan, että teurastamossa otetaan näyte ileosekaalisista imusolmukkeista teurastettavaksi lähetetyn sian salmonellatilanteen määrittämiseksi. Tällaista näytteenottoa olisi näin ollen käytettävä salmonellan esiintyvyyden seuraamiseksi teurassioissa. Tätä selvitystä on aiheellista käyttää myös sikojen kuljetuksen ja suojassa pidon sekä ruhojen teurastusprosessin aikana tapahtuvan kontaminaation vaikutusten arvioimiseksi ottamalla ruhoista pyyhkäisynäytteitä. Lisäksi on kehitetty serologisia menetelmiä sian salmonellatilanteen arvioimiseksi, ja näitä menetelmiä voidaan käyttää asetuksen (EY) N:o 2160/2003 5 artiklan mukaisesti täytäntöönpantavien kansallisten valvontaohjelmien puitteissa salmonellan seuraamiseksi sioissa.
- (6) Jotkin jäsenvaltiot ilmoittautuivat olevansa valmiita tekemään lisäanalyysejä ottamalla ruhoista pyyhkäisynäytteet tai tekemällä lihanesteelle serologiset tutkimukset.

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2006/53/EY (EUVL L 29, 2.2.2006, s. 37).

⁽²⁾ EUVL L 325, 12.12.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1003/2005 (EUVL L 170, 1.7.2005, s. 12).

- (7) Selvityksen avulla on tarkoitus saada teknisiä tietoja, jotka ovat tarpeellisia yhteisön eläinlääkintälainsäädännön kehittämisen kannalta. Koska vertailukelpoisten tietojen kerääminen salmonellan esiintymisestä teurassioissa eri jäsenvaltioissa on tärkeää, jäsenvaltioille olisi myönnettävä yhteisön rahoitusta selvityksen erityisvaatimusten täyttämiseksi. On aiheellista korvata laboratoriotesteistä aiheutuneet kulut 100-prosenttisesti säädetyn enimmäismäärän rajoissa. Mihinkään muihin kuluihin, kuten näytteenotto-, matkustus- ja hallinnollisiin kuluihin, ei saisi yhteisön rahoitusta.
- (8) Yhteisön rahoitusosuus myönnetään sillä edellytyksellä, että selvitys toteutetaan yhteisön lainsäädännön asiaankuuluvien säännösten mukaisesti ja että tiettyjä muita ehtoja noudatetaan.
- (9) Yhteisön rahoitusosuus olisi myönnettävä sillä edellytyksellä, että säädetty toimet toteutetaan tosiasiallisesti ja että viranomaiset toimittavat kaikki tarpeelliset tiedot säädettyssä määräajassa.
- (10) On tarpeen selventää kurssi, jota käytetään maatalouden euromääräisestä valuuttajärjestelmästä 15 päivänä joulukuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2799/98⁽¹⁾ 1 artiklan d kohdassa määritellyissä kansallisissa valuutoissa jätettyjen maksuhakemusten muuntamiseen.
- (11) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat elintarviketietoa ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Selvityksen tavoite ja yleiset säännökset

1. Toteutetaan selvitys, jossa arvioidaan *Salmonella* spp:n esiintymistä yhteisössä teurassioissa, joista otetaan näytteitä teurastamossa. Selvitystä käytetään samalla tietojen keräämiseen ruohojen kontaminoitumisesta teurastamoissa sekä bakteriologisten ja serologisten testien välisestä suhteesta.
2. Selvityksen tulosten perusteella asetetaan yhteisön tavoitteet asetuksen (EY) N:o 2160/2003 4 artiklan mukaisesti ja määritetään paras toimintamalli tavoitteen toteutumisen arvioimiseksi vastaisuudessa.
3. Selvitys kattaa yhden vuoden pituisen ajanjakson, joka alkaa 1 päivänä lokakuuta 2006.
4. Tässä päätöksessä 'toimivaltaisella viranomaisella' tarkoitetaan jäsenvaltion viranomaista tai viranomaisia asetuksen (EY) N:o 2160/2003 3 artiklan mukaisesti.

2 artikla

Tekniset ohjeet

Jäsenvaltioiden on järjestettävä teurassikoja koskeva selvitys, joka toteutetaan 1 päivästä lokakuuta 2006 teurastamoissa. Näytteenoton ja analyysit suorittaa toimivaltainen viranomainen tai jokin sen valvonnassa oleva elin.

Näytteenotto ja analyysit suoritetaan liitteessä I esitettyjen säännösten mukaisesti.

3 artikla

Tietojenkeruu, arviointi ja raportointi

1. Toimivaltaisen viranomaisen, jonka vastuulla on valmistella Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/99/EY⁽²⁾ 9 artiklan 1 kohdan mukainen vuosittain annettava kansallinen kertomus, on kerättävä ja arvioitava edellä olevan 2 artiklan mukaisesti saadut tulokset sekä toimitettava kaikki tarvittavat tiedot ja arviointinsa komissiolle.
2. Komissio toimittaa tulokset Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle, joka tutkii ne.
3. Kansalliset yhteenkootut tiedot ja tulokset asetetaan julkisesti saataville muodossa, joka takaa tietojen luottamuksellisuuden.

4 artikla

Yhteisön rahoitusosuuden laajuus

1. Yhteisö myöntää jäsenvaltioille rahoitusta kuluihin, jotka aiheutuvat laboratoriotesteistä eli *Salmonella* spp:n bakteriologisesta osoittamisesta, relevanttien isolaattien serotyypin määrittämisestä ja serologisista tutkimuksista.
2. Yhteisön myöntämä enimmäisrahoitus on 20 euroa *Salmonella* spp:n bakteriologisen osoittamisen varalta tehtyä testiä kohden, 30 euroa relevanttien isolaattien serotyypin määrittämisestä varten ja 10 euroa lihanesteelle tehtäviä serologisia tutkimuksia varten.
3. Yhteisön rahoitusosuuden määrä ei saa ylittää selvityksen kestoja varten liitteessä II säädettyjä määriä.

5 artikla

Yhteisön rahoitusosuuden myöntämisen edellytykset

1. Edellä 4 artiklassa tarkoitettu rahoitusosuus myönnetään kullekin jäsenvaltiolle sillä edellytyksellä, että selvitys toteutetaan asiaa koskevien yhteisön lainsäädännön säännösten mukaisesti, mukaan luettuina kilpailusäännöt ja julkisia hankintoja koskevat säännöt, ja että seuraavia säännöksiä noudatetaan:

⁽¹⁾ EYVL L 349, 24.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 325, 12.12.2003, s. 31.

- a) Selvityksen toteuttamista koskevat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset saatetaan voimaan 1 päivään lokakuuta 2006 mennessä.
- b) Selvityksen ensimmäisistä kolmesta kuukaudesta toimitetaan tilanneraportti 28 päivään helmikuuta 2007 mennessä. Tilanneraportin on sisällettävä kaikki tiedot, joita edellytetään biologisia vaaroja käsittelevän tiedelautakunnan komission pyynnöstä antaman sikatuotannossa ilmenevän salmonellan riskinarviointia ja eri torjuntavaihtoehtoja koskevan lausunnon liitteessä III.
- c) Selvityksen teknisestä toteuttamisesta toimitetaan viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2007 loppuraportti, johon on liitetty tositteet 1 päivän lokakuuta 2006 ja 30 päivän syyskuuta 2007 välisenä aikana aiheutuneista kuluista ja saaduista tuloksista. Aiheutuneita kuluja koskevien tositteiden on sisällettävä vähintään liitteessä III esitetyt tiedot.
- d) Selvitys toteutetaan tosiasiallisesti.

2. Jäsenvaltion pyynnöstä sille voidaan maksaa liitteessä II tarkoitettu 50 prosentin ennakkomaksu kokonaismäärästä.

3. Jos 1 kohdan c alakohdassa mainittua aikarajaa ei noudateta, rahoitusosuutta vähennetään kokonaismäärästä asteittain 25 prosentilla 15 päivästä marraskuuta 2007, 50 prosentilla 1 päivästä joulukuuta 2007 ja 100 prosentilla 15 päivästä joulukuuta 2007 lähtien.

6 artikla

Kansallisina valuuttoina toimitettujen maksupyyntöjen osalta käytettävä vaihtokurssi

Kuukauden n aikana kansallisina valuuttoina toimitettujen maksupyyntöjen osalta vaihtokurssina käytetään kuukauden n+1 kymmenennen päivän vaihtokurssia tai sitä edeltävän ensimmäisen noteeratun päivän vaihtokurssia.

7 artikla

Soveltaminen

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2006.

8 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 29 päivänä syyskuuta 2006.

Komission puolesta
Markos KYPRIANOU
Komission jäsen

LIITE I

2 artiklassa tarkoitettujen teknisten ohjeiden

1. Otanta

Vähimmäismäärästä sikoja, joita on pidetty jäsenvaltiossa vähintään edelliset 3 kuukautta, otetaan satunnaisotannalla näyte taulukon 1 mukaisesti.

Taulukko 1

Näytteen vähimmäiskoko

Sikapopulaation koko	Näytteen vähimmäiskoko ⁽¹⁾
> 20 000 000	2 400
10–20 000 000	1 067
2–10 000 000	600
< 2 000 000	384

⁽¹⁾ Perustana ääretön populaatio (> 100 000/vuosi) arvioitu esiintyvyyttä 50 prosenttia, 95 prosentin luotettavuustasolla ja 2, 3, 4 ja 5 prosentin tarkkuudella.

Jäsenvaltioiden on otettava 10 prosenttia ylimääräisiä näytteitä, jotka analysoidaan siinä tapauksessa, että jotkin näytteistä jätettäisiin erinäisistä syistä tutkimuksen ulkopuolelle.

Näytteet on jaettava ryhmiin kuukauden mukaan, jotta eri vuodenaajat tulevat varmasti katetuiksi.

Näytteet on jaettava ryhmiin osallistuvien teurastamojen mukaan ja suhteessa teurastamon kapasiteettiin. Kunkin jäsenvaltion on asetettava teurastamot järjestykseen kunkin teurastamon edellisenä vuonna teurastamien lihasikojen lukumäärän mukaan. Näin ollen kunkin jäsenvaltion on määritettävä ne teurastamot, joissa teurastettiin vähintään 80 prosenttia kaikista lihasioista.

Kussakin tutkimukseen osallistuvassa teurastamossa niiden sikojen ja ruhojen lukumäärä, joista on otettava näyte, on laskettava kertomalla otoskoko (esim. 2 400) edellisenä vuonna teurastettujen lihasikojen osuudella. Esimerkki: jos yhdessä teurastamossa teurastettiin 25 prosenttia kaikissa valituissa teurastamoissa (ne teurastamot, joissa teurastettiin vähintään 80 prosenttia kaikista jäsenvaltiossa teurastetuista lihasioista) teurastetuista lihasioista, silloin näyte on otettava 600 siasta ($2\,400 \times 0,25$). Näytteenotto on jaettava tasaisesti siten, että joka kuukausi 12 kuukauden ajan otetaan näyte 50 siasta. Taulukossa 2 esitetään asiasta toinen esimerkki.

Jos teurastamo ei enää ole toiminnassa, jos on avattu uusi laitos tai laitoksen tuotantokapasiteettiin ennakoidaan merkittäviä muutoksia selvityksen toteuttamisajankohtana, arvioitua tuotantokapasiteettia on luonnollisesti mukautettava vastaavasti.

Taulukko 2

Teurastamojen painottaminen määritettäessä kussakin teurastamossa niiden lihasikojen lukumäärä, joista on otettava näyte; sen laskeminen, kuinka monesta eläimestä on kussakin teurastamossa otettava näyte

Teurastamon tunnus	Edellisenä vuonna teurastettujen lihasikojen lukumäärä	Prosenttiosuus tutkimuksessa huomioon otetusta teurastettujen sikojen kokonaismäärästä	Näytteiden lukumäärä teurastamoa kohden	Näytteitä kuukaudessa (/12)
AXD	88 000	17,6	$0,176 \times 2\,400 = 422,4$	$422,4:12 = 36$
SVH	25 000	5,0		
TPB	75 000	15,0		
MLG	100 000	20,0		
GHT	212 000	42,4		
Yhteensä	500 000 ⁽¹⁾	100,0		

⁽¹⁾ Tämän luvun on oltava vähintään 80 prosenttia jäsenvaltiossa teurastetuista lihasioista.

Kutakin teurastamoa varten valitaan kunakin kuukautena satunnaisesti luku 1:n ja 31:n väliltä. Jos satunnaisesti valittu luku vastaa kyseisen kuukauden teurastuspäivää, kyseinen päivä valitaan näytteiden ottoa varten. Jos luku ei vastaa teurastuspäivää, valitaan satunnaisesti uusi luku. Tämä menettely toteutetaan kerran kuukaudessa ja toistetaan niin monta kertaa kuin teurastamosta on kerättävä näytteitä. Esimerkiksi teurastamossa AXD menettely on toistettava vähintään 36 kertaa vähintään 36 työpäivän valitsemiseksi satunnaisesti. Samana päivänä saatetaan luonnollisesti ottaa näytteitä useammasta kuin yhdestä ruhosta.

Koska tietyinä päivinä teurastettujen eläinten lukumäärä saattaa vaihdella huomattavan paljon, yksittäisen eläimen satunnaisvalinnan on tapahduttava teurastamossa näytteenotolle satunnaisesti valittuna päivänä. Eläinten kokonaismäärä tietyinä päivinä on tiedossa, ja teurastamon henkilökunnan on satunnaisesti valittava ruho tai ruhot käyttäen heille toimitettua satunnaistamistaulukkoa, joka on luotu käyttäen enimmäismäärää, joka ylittää missä tahansa kyseisen jäsenvaltion teurastamossa minä tahansa päivänä teurastettujen lihasikojen korkeimman mahdollisen lukumäärän.

Taulukossa 3 on esimerkki satunnaistamistaulukosta.

Taulukko 3

Satunnaistamistaulukko

Teurastamo	Kuukauden päivä	Ruhon tunnistusnumero (1)
AXD	19	5
	4	2
	12	124
	12	2
	8	59

(1) Selvitystä varten otetaan näyte siitä ruhosta, joka oli kyseisen kuukauden 19. päivänä käsittelyjärjestyksessä viides.

Tutkimuksen ulkopuolelle jätetään seuraavat:

- eläimet, joiden elopaino on alle 50 kg tai enemmän kuin 170 kg,
- hätäteurastetut eläimet,
- täysin kulutukseen kelpaamattomat ruhot.

2. Näytteet

2.1 Näytteenotto yleisesti

On kerättävä seuraavat näytteet:

- Ileosekaalisten imusolmukkeiden kokoomanäyte tai vähintään 5 yksittäistä ileosekaalista imusolmuketta kaikilta valituilta sioilta. On kerättävä vähintään 25 grammaa imusolmuketta ilman rasvaa tai sidekudosta, jos tämä on mahdollista.
- Sienellä otettava pyyhkäisynäyte 2 kohdan 3 alakohdan mukaisesti neljästä eri kohdasta kussakin ruhossa; näyte on otettava yhteensä vähintään 384 siasta, jotka on satunnaisesti valittu valittujen sikojen joukosta. Sienen käyttöön perustuvaa näytteenottomenetelmää käytetään standardin ISO 17604 viimeisimmän version mukaisesti. Tätä näytteenottomenetelmää käytetään Belgiassa, Tšekissä, Tanskassa, Ranskassa, Irlannissa, Kyproksessa, Latviassa, Liettuassa, Itävallassa, Puolassa, Sloveniassa, Ruotsissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.
- Kaikilta valituilta sioilta on otettava lihasnäyte lihanesteelle tai verelle (jos se vastaa lihanesteen osalta käytössä olevaa menetelmää) tehtäviä serologisia tutkimuksia varten. On otettava riittävästi niska- tai palealihasta, jotta saadaan tarpeeksi lihanestettä, niin että osa siitä voidaan pakastaa ja varastoida myöhempiä vertailevia tutkimuksia varten. Tätä näytteenottomenetelmää käytetään Tanskassa, Saksassa, Ranskassa, Irlannissa, Kyproksessa, Liettuassa, Alankomaissa, Sloveniassa, Ruotsissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Teurastamossa on säilytettävä tiedot lihaksesta, josta näyte on otettu, kunkin näytteen näytteenottoajasta ja -päivästä sekä ajankohdasta ja päivästä, jona kuriiripalvelu toimittaa näytteet, sekä kyseisen kuriiripalvelun nimestä.

2.2 *Ileosekaalisista imusolmukkeista tapahtuvaa näytteenottoa koskevat yksityiskohdat*

Umpisuolen ja umpisuolta lähinnä olevan sykkyräsuolen osan välissä oleva suolilieve avataan, jolloin ileosekaaliset imusolmukkeet näkyvät avatun alueen pinnalla. Jos kerätään yksittäisiä imusolmukkeita, imusolmukkeet nostetaan esiin ilman veistä käsiin kädessä. Imusolmukkeet tai kokoomanäyte asetetaan muovipussiin, johon merkitään päivämäärä, kellonaika, teurastamon tunniste ja näytteen tunnistuskoodi.

2.3 *Pintasiveilymenetelmällä ruhoista tapahtuvaa näytteenottoa koskevat yksityiskohdat*

Ruhosta on otettava näyte sisäelinten poiston jälkeen ennen jäädyttämistä. Näytteenottopinnan on oltava noin 100 cm² aluetta kohden, ja pyyhkäisyinäyte otetaan yhdellä hankaavalla sienellä kultakin seuraavalta alueelta, jotka on seuraavassa numeroitu standardin ISO 17604 liitteen A mukaisesti.

— takaraajan keskiosa (9)

— vatsan sivuosa (kylki, 3)

— selän keskiosa (4)

— poskiliha (7).

Sienen yhdellä puolella hangataan kahdesta kohtaa, minkä jälkeen sieni käännetään ympäri ja sen käänntöpuolella hangataan kahdesta muusta kohdasta. On käytettävä riittävästi voimaa ruhon alaosan työntämiseksi hieman (2–5 mm) pois päin näytteenottajasta. Sienellä pyyhkäistään kutakin näytteenottoaikkaa yhteensä noin 10 kertaa pystysuoraan ja 10 kertaa vaakasuoraan. Jos käytetään malleineita, on ryhdyttävä varotoimiin, jotta vältetään ruhojen välinen ristikontaminaatio.

Näyte on säilytettävä enintään 7 °C:ssa varastoinnin ja kuljetuksen aikana. Muovipussiin merkitään päivämäärä, kellonaika, teurastamon tunniste ja näytteen tunnistuskoodi.

3. **Kuljetus**

Näytteet on lähetettävä pikapostina tai kuriiripostina 36 tunnin sisällä, ja niiden on saavuttava laboratorioon 72 tunnin sisällä näytteenotosta. Näytteet, jotka saapuvat laboratorioon yli 72 tunnin kuluttua näytteenotosta, heitetään pois, paitsi jos analyysi aloitetaan 96 tunnin kuluessa näytteenotosta eikä kylmäketju ole katkennut.

4. **Näytteiden analysointi**

Analyysi ja serotyypin määrittäminen tehdään kansallisessa vertailulaboratoriossa. Jos kansallisella vertailulaboratoriolla ei ole valmiuksia tehdä kaikkia analyysejä tai jos se ei tee bakteerien osoittamista rutiiniluonteisesti, toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää nimetä muutamia muita salmonellan viralliseen valvontaan osallistuvia laboratorioita tekemään kyseisiä analyysejä. Näillä laboratorioilla on oltava näyttöä vaadittujen osoittamismenetelmien käytöstä ja niillä on oltava ISO-standardin 17025 mukainen laadunvarmistusjärjestelmä. Niiden on lisäksi oltava kansallisen vertailulaboratorion valvonnassa.

Laboratoriossa näytteitä on säilytettävä kylmässä bakteriologiseen tutkimukseen saakka, ja ne on tutkittava 24 tunnin kuluessa niiden vastaanotosta siten, että analyysi aloitetaan viimeistään 96 tunnin kuluttua näytteiden keräämisestä.

Serologisiin tutkimuksiin tarkoitettu lihasnäyte on säilytettävä pakastettuna analyysiin saakka, ja analyysi on tehtävä välittömästi sulamisen jälkeen.

4.1 *Näytteen valmistaminen bakteriologista tutkimusta varten*

Imusolmukkeiden pinta puhdistetaan ennen analyysiä kastamalla imusolmukkeet absoluuttiseen alkoholiin ja antamalla kuivua ilmassa.

Kaikki imusolmukkeet kootaan yhteen ja suljetaan muovipussiin, jota hakataan vasaralla tai vastaavalla välineellä imusolmukkeiden hajottamiseksi.

Homogenoidut imusolmukkeet punnitaan ja asetetaan steriiliin astiaan, jossa on esilämmitettyä puskuroitua peptonivettä, jossa peptonin ja veden suhde on 1:10. Astioita inkuboidaan yhteensä (18 ± 2) tuntia (37 ± 1) °C:ssa.

Pyyhkäisyinäytteiden osalta laboratorioissa lisätään esirikastukseen 100 ml puskuroitua peptonivettä. Näytettä inkuboidaan 37 °C:ssa yön yli, ja se tutkitaan salmonellan varalta käyttäen muunneltua puolikiinteää Rappaport-Vassiladis-alustaa (MRSV-menetelmä) (liitteen D luonnos, standardi ISO 6579:2002(E)).

4.2 Bakteriologisissa tutkimuksissa käytettävä osoitusmenetelmä

Salmonellan osoittamiseksi on käytettävä Bilthovenissa, Alankomaissa sijaitsevan salmonellasta vastaavan yhteisön vertailulaboratorion suosittelemaa menetelmää. Menetelmä kuvataan standardin ISO 6579:(2002) liitteen D luonnoksen tällä hetkellä voimassa olevassa versiossa: "Detection of *Salmonella* spp. in animal faeces and in samples of the primary production stage". Tässä menetelmässä MSRV:tä käytetään ainoana valikoivana rikastusmediumina.

4.3 Serotyypin määrittäminen

Kaikille eristetyille kannoille, jotka on vahvistettu salmonella-lajeiksi, tehdään serotyypin määrittäminen Kaufmann-Whiten menetelmän mukaisesti.

Laadunvarmistusta varten yhteisön vertailulaboratorioon lähetetään 16 isolaattia, joiden tyyppi voidaan määrittää, ja 16 isolaattia, joiden tyyppiä ei voida määrittää. Jos eristettyjä kantoja on vähemmän, kaikki isolaatit lähetetään.

4.4 Faagityypin määrittäminen

Jos määritetään salmonellaserovarien typhimurium ja enteritidis isolaattien faagityyppi (valinnainen), on käytettävä salmonellan faagityypin määrittämisestä vastaavan WHO:n vertailukeskuksen kuvaamia menetelmiä (Health Protection Agency (HPA), Colindale, Yhdistynyt kuningaskunta).

4.5 Mikrobilääkeherkkyyden testaus

Jos testataan mikrobilääkeherkkyyttä (valinnaista), on käytettävä validoitua ja kontrolloitua testausmenetelmää, kuten esimerkiksi kliinisten laboratoriostandardien kansallisen komitean (National Committee for Clinical Laboratory Standards (NCCLS), joka on 1. tammikuuta 2005 lähtien ollut nimeltään "Clinical and Laboratory Standards Institute" – CLSI), suosittelemaa menetelmää.

Sekä agardiffuusio- että ravintoliemen laimennusmenetelmät voidaan hyväksyä. Tulokset on ilmoitettava sekä kvantitatiivisina (MIC-määrittäminen laimennusmenetelmille ja estovyöhykkeen halkaisija diffuusioimenetelmille) että kvalitatiivisina tietoina (resistenttien isolaattien osuus). Kvalitatiivisten tietojen on perustuttava European Committee on Antimicrobial Susceptibility Testing –komitean (EUCAST) esittämien epidemiologisten raja-arvojen (cut-off values) mukaiseen tulkintaan; ne esitetään osoitteessa: <http://www.eucast.org>

Testeissä tutkitaan isolaattien herkkyyttä seuraavassa luetelluille mikrobilääkkeille:

- ampisilliini tai amoksisilliini
- tetrasykliini
- kloramfenikoli
- florfenikoli
- nalidiksiinihappo
- siprofloksasiini (mieluiten) tai enrofloksasiini
- sulfamidi (mieluiten sulfametoksatsoli)
- sulfamidi/trimetopriimi tai trimetopriimi
- gentamysiini
- streptomysiini
- kanamysiini (mieluiten) tai neomysiini
- kolmannen sukupolven kefalosporiini (mieluiten kefotaksiimi)
- kolistiini (valinnainen)

Ennen tutkimuksen aloittamista jäsenvaltioita kannustetaan järjestämään asianosaisille koulutusta.

5. Tietojen säilyttäminen ja näytteiden varastointi

Bakteriologisia tutkimuksia koskevat tiedot on säilytettävä kaikista käsitellyistä näytteistä taulukossa 4 annetun esimerkin mukaisessa tai sitä vastaavassa muodossa.

Kaikki eristetyt kannat varastoidaan eri jäsenvaltioiden kansallisissa vertailulaboratorioissa, kunhan ne varmistavat kantojen pysyvän muuttumattomina vähintään viiden vuoden ajan.

Kaikki serologisia tutkimuksia varten otetut lihanestenäytteet säilytetään pakastettuina kahden vuoden ajan.

Taulukko 4

Esimerkki tiedoista, jotka on säilytettävä kaikista käsitellyistä näytteistä

Näytteen tunnus + tyyppi (1)	Näyte			Vastaanotto					Analyysi			
	Teurastamon tunnus	Nimi	Päivämäärä	Kellonaika	Nimi	Päivämäärä	Kellonaika	Pos vai Neg	Serovari	Faagityyppi	Antibiogramma	Varastointitunnus
1 S	EU012	PW	3-10-06	12:00	AB	3-10	14:00	Neg				
2 L	EU023	PW	4-10	12:30	AB	4-10	14:00	Pos	Typh	DT104	ASTSu	nro
3 L	EU083	PW	8-10	16:30	AB	9-10	9:00	Pos	Agona	ei sovel- leta (2)	ASTE	nro

(1) Näytetyyppi: L = imusolmukkeet, S = pyyhkäisynäyte, MJ = lihaneste

(2) Ei sovelleta (faagityyppi määritetään vasta *Salmonella typhimurium*- ja *Salmonella enteritidis*-bakteerien eristämisen jälkeen).

6. Jäsenvaltioiden raportit

Kansallisen viranomaisen, joka on direktiivin 2003/99/EY 9 artiklan nojalla vastuussa eläimillä esiintyvän salmonellan seurantaan koskevien vuosittaisten kansallisten kertomusten laadinnasta, on kerättävä ja arvioitava tulokset ja raportoitava niistä komissiolle.

Raportissa on mainittava vähintään seuraavat tiedot:

6.1 Ohjelman toteuttamisen yleinen kuvaus

- tutkimuksen kohteena oleva populaatio teurastamokapasiteetin mukaan jaoteltuna,
- satunnaistamismenettelyn kuvaus, myös ilmoitusjärjestelmä,
- laskettu otoskoko,
- tiedot näytteenottoon/testaukseen/tyypin määritykseen osallistuneista viranomaisista ja laboratorioista,
- tutkimuksen yleiset tulokset (bakteriologisin ja serologisin menetelmin analysoidut näytteet, positiivisten näytteiden lukumäärä, serovari, faagityyppi ja antibioottiresistenssin testaus).

6.2 Täydelliset tiedot kustakin eläimestä, josta on otettu näyte, sekä vastaavat testitulokset

Jäsenvaltioiden on toimitettava tutkimuksen tulokset käsittelemättöminä tietoina käyttäen komission antamia tietokeruulomakkeita ja tietohakemistoa. Kyseinen hakemisto ja lomakkeet ovat komission laatimia.

- teurastamon viitetiedot,
- teurastamon kapasiteetti,
- näytteenottopäivä ja -paikka,

- näytteiden viitetiedot (esim. numero),
- näytetyypit: imusolmukkeet, ruhosta otettu pyyhkäisynäyte,
- lähetyspäivä laboratorioon.

Jäsenvaltioissa on kerättävä kaikista laboratorioon lähetetyistä näytteistä seuraavat tiedot:

- laboratorion tunniste (mikäli mukana on useita laboratorioita),
 - näytteiden kuljetusväline,
 - päivämäärä, jona näytteet on vastaanotettu laboratoriossa,
 - imusolmukkeita testattaessa näytteen paino,
 - yksittäisen testatun näytteen tulokset: "negatiivinen" tai, jos näyte on salmonella-lajien suhteen positiivinen, myös serotyypin määrittämisen tulokset ("salmonellaserovari" tai "serotyyppiä ei voida määrittää"),
 - tulokset niiden kantojen osalta, jolle tehdään mikrobilääkeherkkyyden testaus ja/tai faagityypin määrittäminen.
-

LIITE II

Yhteisön jäsenvaltioille myöntämän rahoitustuen enimmäismäärä

(EUR)

Jäsenvaltio	Määrä euroina
Belgia – BE	25 584
Tšekki – CZ	25 584
Tanska – DK	48 396
Saksa – DE	86 400
Viro – EE	9 984
Kreikka – EL	9 984
Espanja – ES	62 400
Ranska – FR	48 396
Irlanti – IE	23 808
Italia – IT	15 600
Kypros – CY	23 808
Latvia – LV	19 968
Liettua – LT	23 808
Luxemburg – LU	9 984
Unkari – HU	15 600
Malta – MT	9 984
Alankomaat – NL	38 412
Itävalta – AT	25 584
Puola – PL	37 726
Portugali – PT	15 600
Slovenia – SI	23 808
Slovakia – SK	9 984
Suomi – FI	9 984
Ruotsi – SE	23 808
Yhdistynyt kuningaskunta – UK	31 584
Yhteensä	675 778

LIITE III

Varmennettu rahoituskertomus *Salmonella* spp:n esiintyvyyden perustasoa teurassioissa koskevan selvityksen toteuttamisesta

Raportointijakso:

Ilmoitus yhteisön rahoitusosuuteen oikeuttavista selvityksen kuluista:

Yhteisön taloudellista tukea koskevan komission päätöksen viitenumero:

.....

Seuraavista toimista aiheutuneet kulut	Testien lukumäärä	Raportointijakson aikana aiheutuneet testikulut yhteensä (kansallisena valuuttana)
<i>Salmonella</i> spp:n bakteriologinen osoittaminen		
Salmonellan isolaattien serotyypin määrittäminen		
Lihanesteen serologiset tutkimukset		

Edunsaajan ilmoitus

Vakuutamme, että

- edellä mainitut kulut ovat todellisia ja että ne ovat aiheutuneet tässä päätöksessä määriteltyjen tehtävien suorittamisesta ja että ne olivat kyseisten tehtävien asianmukaisen suorittamisen kannalta välttämättömiä,
- kaikki kustannuksiin liittyvät asiakirjat ovat käytettävissä tilintarkastusta varten.

Päiväys:

Taloudellisessa vastuussa olevan henkilön nimi:

Allekirjoitus:

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 4 päivänä lokakuuta 2006,

määrärahojen lopullisesta jaosta jäsenvaltioittain tietyille hehtaarimäärille varainhoitovuonna 2006 neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisen viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi

(tiedoksiannettu numerolla K(2006) 4348)

(Ainoastaan englanninkielinen-, espanjan-, italian-, kreikan-, portugalin-, ranskan-, saksan-, slovakin-, sloveenin-, tšekin- ja unkarinkieliset tekstit ovat todistusvoimaisia)

(2006/669/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

määrärahojen määrään. Varainhoitovuonna 2006 kyseistä rajoitusta ei sovelleta mihinkään jäsenvaltioon.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

(6) Asetuksen 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti sovelletaan seuraamusta, jos jonkin jäsenvaltion tosiasialliset menot hehtaarilta ylittävät päätöksessä 2005/716/EY säädetyt menot. Tänä vuonna seuraamusta sovelletaan Kreikkaan 1 129 015 miljoonan euron, Luxemburgiin 1 377 euron ja Maltaan 550 euron osalta.

ottaa huomioon viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 14 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Viiniviljelmien rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevat säännöt vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 ja viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä erityisesti tuotantokyvyn osalta 31 päivänä toukokuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1227/2000 ⁽²⁾.

(7) Asetuksen (EY) N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat esittää uuden pyynnön kuluvan varainhoitovuoden osalta. Se koskee Saksaa, Espanjaa, Ranskaa, Italiaa, Itävaltaa ja Sloveniaa.

(2) Asetuksessa (EY) N:o 1227/2000 säädetyissä rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevan järjestelmän rahoitussuunnitelmia ja rahoitukseen osallistumista koskevissa yksityiskohtaisissa säännöissä säädetään, että viittaukset johonkin varainhoitovuoteen ovat viittauksia jäsenvaltioiden tosiasiallisesti 16 päivän lokakuuta ja seuraavan vuoden 15 päivän lokakuuta välisenä aikana suorittamiin maksuihin.

(8) Mainitun asetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti pyynnöt, jotka on jätetty asetuksen (EY) N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, hyväksytään jäsenvaltioiden osalta suhteessa niiden pyyntöihin käyttämällä saatavilla olevia määrärahoja sen jälkeen, kun jäsenvaltioille myönnetystä kokonaismäärästä on vähennetty kaikkien jäsenvaltioiden mainitun asetuksen 16 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti ilmoittamien ja tarvittaessa 17 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti oikaistujen määrien summa. Kyseistä säännöstä sovelletaan varainhoitovuonna 2006 Saksaan, Espanjaan, Ranskaan, Italiaan, Itävaltaan ja Sloveniaan.

(3) Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaan komissio jakaa jäsenvaltiolle vuosittain alustavat määrärahat objektiivisin perustein, joissa otetaan huomioon erityistilanteet ja -tarpeet sekä järjestelmän tavoitteen saavuttamiseksi tarvittavat ponnistelut.

(9) Asetuksen (EY) N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 10 päivänä heinäkuuta ilmoitus kuluvan varainhoitovuoden 30 päivään kesäkuuta asti tilitetyistä rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevista menoista sekä asianomaisesta kokonaispinta-alasta. Mainitun asetuksen 17 artiklan 2 kohdan sääntöjen mukaisesti jäsenvaltioiden on tehtävä 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmoitus vain, jos niiden 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittama määrä, toisin sanoen kuluvan varainhoitovuoden 30 päivänä kesäkuuta tosiasiallisesti aiheutuneet menot, on vähintään 75 prosenttia kyseisen jäsenvaltion alustavien määrärahojen määrästä. Komission asetuksessa (EY) N:o 1460/2006 ⁽⁴⁾ säädetyt poikkeuksen mukaisesti kyseistä säännöstä ei sovelleta jäsenvaltioihin, joiden osalta viinivuosi 2005/2006 on rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevan järjestelmän toinen soveltamisvuosi,

(4) Komissio on vahvistanut viinivuotta 2005/2006 koskevat alustavat määrärahat päätöksellä 2005/716/EY ⁽³⁾.

(5) Asetuksen (EY) N:o 1227/2000 17 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden toteutuneet ja maksetut menot rajoitetaan päätöksessä 2005/716/EY ilmoitettuun

⁽¹⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2165/2005 (EUVL L 345, 28.12.2005, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 143, 16.6.2000, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1216/2005 (EUVL L 199, 29.7.2005, s. 32).

⁽³⁾ EUVL L 271, 15.10.2005, s. 45.

⁽⁴⁾ EUVL L 272, 3.10.2006, s. 9.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Määrärahojen lopullinen jako asianomaisten jäsenvaltioiden tietyille hehtaarimäärille viinivuonna 2005/2006 neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisen viiniviljelmien rakennuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi varainhoitovuonna 2006 ilmoitetaan tämän päätöksen liitteessä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Tšekin tasavallalle, Saksan liittotasavallalle, Helleenien tasavallalle, Espanjan kuningaskunnalle,

Ranskan tasavallalle, Italian tasavallalle, Kyproksen tasavallalle, Luxemburgin suurherttuakunnalle, Unkarin tasavallalle, Maltan tasavallalle, Itävallan tasavallalle, Portugalin tasavallalle, Slovenian tasavallalle ja Slovakian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 4 päivänä lokakuuta 2006.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen

LIITE

Lopulliset määrärahat viinivuonna 2005/2006 (varainhoitovuosi 2006)

Jäsenvaltio	Pinta-ala (ha)	Määrärahat (EUR)
Tšekki	634	803 923
Saksa	1 966	12 497 530
Kreikka	788	5 700 190
Espanja	23 325	158 047 002
Ranska	12 302	108 193 418
Italia	14 714	96 673 218
Kypros	191	2 286 674
Luxemburg	7	56 000
Unkari	1 482	10 645 176
Malta	20	109 815
Itävalta	1 347	6 583 657
Portugali	6 437	44 412 387
Slovenia	298	2 338 514
Slovakia	221	521 555
YHTEENSÄ	63 732	448 869 060

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

**NEUVOSTON PÄÄTÖS 2006/670/YUTP,
tehty 5 päivänä lokakuuta 2006,
uuden Euroopan unionin erityisedustajan nimittämisestä Keski-Aasiaan**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 18 artiklan 5 kohdan yhdessä 23 artiklan 2 kohdan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 28 päivänä heinäkuuta 2005 yhteisen toiminnan 2005/588/YUTP ⁽¹⁾, jolla Ján KUBIŠ nimitettiin Euroopan unionin erityisedustajaksi Keski-Aasiaan; hänen toimeksiantoaan on jatkettu 28 päivään helmikuuta 2007.
- (2) Ján KUBIŠ esitti 4 päivänä heinäkuuta 2006 päivätyssä kirjeessä eronpyyntönsä Euroopan unionin erityisedustajan tehtävistä 5 päivästä heinäkuuta 2006 alkaen. Näin ollen jäljellä olevaksi toimikaudeksi olisi nimitettävä uusi Euroopan unionin erityisedustaja.
- (3) Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeana edustajana toimiva pääsihteeri on suosittanut Pierre MORELIN nimittämistä uudeksi Euroopan unionin erityisedustajaksi Keski-Aasiaan,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Pierre MOREL nimitetään uudeksi Euroopan unionin erityisedustajaksi Keski-Aasiaan. Hän suorittaa tehtävänsä yhteisessä toiminnassa 2005/588/YUTP esitetyn toimeksiannon ja siihen sisältyvien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Sitä sovelletaan 28 päivään helmikuuta 2007.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Luxemburgissa 5 päivänä lokakuuta 2006.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
K. RAJAMÄKI

⁽¹⁾ EUVL L 199, 29.7.2005, s. 100. Yhteinen toiminta sellaisena kuin se on muutettuna yhteisellä toiminnalla 2006/118/YUTP (EUVL L 49, 21.2.2006, s. 7).

NEUVOSTON YHTEINEN KANTA 2006/671/YUTP,

hyväksytty 5 päivänä lokakuuta 2006,

entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen toimeksiannon tehokasta täytäntöönpanoa tukevia lisätoimenpiteitä koskevan yhteisen kannan 2004/694/YUTP voimassaolon jatkamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 15 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 11 päivänä lokakuuta 2004 entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen toimeksiannon tehokasta täytäntöönpanoa tukevia lisätoimenpiteitä koskevan yhteisen kannan 2004/694/YUTP ⁽¹⁾ kaikkien niille henkilöille kuuluvien varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämiseksi, jotka entisen Jugoslavian alueen kansainvälinen rikostuomioistuin on julkisesti asettanut syytteeseen sotarikoksista ja joita ei ole saatu tuomioistuimen kuultavaksi.
- (2) Yhteistä kantaa 2004/694/YUTP sovelletaan 10 päivään lokakuuta 2006.
- (3) Neuvosto katsoo, että on välttämätöntä jatkaa yhteisen kannan 2004/694/YUTP voimassaoloa vielä 12 kuukaudella.

(4) Näiden toimenpiteiden panemiseksi täytäntöön tarvitaan yhteisön toimia,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN KANNAN:

1 artikla

Yhteisen kannan 2004/694/YUTP voimassaoloa jatketaan 10 päivään lokakuuta 2007.

2 artikla

Tämä yhteinen kanta tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

3 artikla

Tämä yhteinen kanta julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Luxemburgissa 5 päivänä lokakuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. RAJAMÄKI

⁽¹⁾ EUVL L 315, 14.10.2004, s. 52. Yhteinen kanta sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston päätöksellä 2006/484/YUTP (EUVL L 189, 12.7.2006, s. 25).

OIKAISUJA

Oikaistaan neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien sisäinen sopimus vuosia 2008–2013 koskevaan monivuotiseen rahoituskehykseen perustuvan yhteisön avun rahoituksesta AKT-EY-kumppanuussopimuksen mukaisesti sekä rahoitustuen myöntämisestä EY:n perustamissopimuksen neljännessä osassa tarkoitetuille merentakaisille maille ja alueille

(Euroopan unionin virallinen lehti L 247, 9. syyskuuta 2006)

Sivulla 33, johdanto-osan 12 kappale:

korvataan: "(12) Neuvosto ja neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat sitoutuivat 24 päivänä toukokuuta 2005 annetuissa päätelmissään kehityksen vauhdittamisesta vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi Pariisissa 2 päivänä maaliskuuta 2005 pidetyssä korkean tason foorumissa hyväksytyyn taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) avun tehokkuutta koskevan Pariisin julistuksen ajallaan tapahtuvaan täytäntöönpanoon ja seurantaan."

seuraavasti: "(12) Neuvosto ja neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat sitoutuivat päätelmissään kehityksen vauhdittamisesta vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi 24 päivänä toukokuuta 2005 Pariisissa 2 päivänä maaliskuuta 2005 pidetyssä korkean tason foorumissa hyväksytyyn taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) avun tuloksellisuutta koskevan Pariisin julistuksen ajallaan tapahtuvaan täytäntöönpanoon ja seurantaan."

Sivulla 35, 1 artiklan 9 kohdan kolmas virke:

korvataan: "AKT:n omavastuullisuus näissä aloitteissa on taattava kansallisella tasolla."

seuraavasti: "AKT:n omistajuus näissä aloitteissa on taattava kansallisella tasolla."

Sivulla 35, 1 artiklan 10 kohdan toinen virke:

korvataan: "Arviointi tehdään komission vuonna 2010 valmisteltavan ehdotuksen pohjalta."

seuraavasti: "Arviointi tehdään komission vuonna 2010 valmisteleman ehdotuksen pohjalta."

Sivulla 38, 10 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan kolmas virke:

korvataan: "Koska AKT-EY-kumppanuussopimuksen 11 artiklan 6 kohdan, 11 a artiklan ja 11 b artiklan täytäntöönpanoon osoitettava rahoitus- ja tekninen tuki rahoitetaan muista kuin AKT-EY-yhteistyön rahoittamiseen tarkoitetuista erityisvälineistä, näiden määräysten nojalla kehitettävät toimet on hyväksyttävä ennalta määritettyjä budjettihallintomenettelyjä noudattaen."

seuraavasti: "Koska AKT-EY-kumppanuussopimuksen 11 artiklan 6 kohdan, 11 a artiklan ja 11 b artiklan täytäntöönpanoon osoitettava rahoitus- ja tekninen tuki rahoitetaan erityisvälineistä, eikä AKT-EY-yhteistyön rahoittamiseen tarkoitetuista rahoitusvälineistä, näiden määräysten nojalla kehitettävät toimet on hyväksyttävä ennalta määritettyjä budjettihallintomenettelyjä noudattaen."